

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE
HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Praha, 2019

Anna Kopecká

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Taneční umění

Pedagogika tance

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Taneční divadlo Bufo

Anna Kopecká

Vedoucí práce: MgA. Marie Fričová Ph.D.

Oponent práce: MgA. Eva Vlčková

Datum obhajoby: 6. 6. 2019

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2019

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Dance art

Pedagogy of dance

BACHELOR THESIS

Dance Theater Bufo

Anna Kopecká

Supervisor: MgA. Marie Fričová Ph.D.

Oponent: MgA. Eva Vlčková

Day of the defence: 6. 6. 2019

Assigning university degree: BcA.

Prague, 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

Taneční divadlo Bufo

vypracovala samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne

.....

podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Bakalářská práce je věnovaná tvorbě a působení tanečního divadla Bufo. Zpracovává seznam představení a tanečních pořadů, kterých se taneční divadlo Bufo za svou existenci účastnilo. Zároveň mapuje tvorbu souboru Bufo a jeho dosud vzniklé inscenace.

Abstract / Summary

The bachelor thesis is devoted to the creation and operation of the dance theater Bufo. It compiles a list of performances and dance shows that the Bufo Dance Theater has participated in for its existence. At the same time, it maps the creation of the Bufo ensemble and its production.

Poděkování:

Ráda bych poděkovala mé mamince Zdeňce Kopecké, která mi poskytla velmi důležité materiály a byla mi také pomocnou rukou po celou dobu psaní bakalářské práce. Děkuji svému příteli a rodině za podporu během studií. Ráda bych také poděkovala MgA. Marii Fričové Ph.D., za vedení mé práce a její pedagogickou činnost během studií. Na závěr děkuji Martinovi Packovi za uskutečnění rozhovoru.

Obsah

Úvod	13
1. Taneční divadlo Bufo	14
1.1. Vznik souboru a jeho názvu	14
1.2. Přehled představení od roku 1992 do roku 2018.....	15
2. Tvorba tanečního divadla Bufo	29
2.1. Inspirace.....	29
2.2. Uvedené inscenace.....	29
2.2.1. Horor v lidovém umění a... ..	30
2.2.2. Nekrvavá svatba	31
2.2.3. Jdi k Čertu s Andělem.....	33
2.2.4. V zásadě špatné zprávy.....	33
2.2.5. Dědova míza, Karatelé a popletové	34
2.2.6. Hle, Vánoce	34
2.2.7. Hejbejte se kosti moje	35
2.2.8. Klevety	36
2.2.9. Zemědělcův rok	37
2.2.10. Comedia Dell' Parte	39
2.2.11. Letí smetí	40
2.2.12. Ze života ptáků.....	41
2.2.13. Pitvoresky	43
2.2.14. Ze života obtížného hmyzu	46
2.2.15. Mysteria Bufo (sám strašák v poli)	49
2.2.16. Nemelem, nemelem... ..	51
2.2.17. Má slast aneb Bufo bláznivě	54
2.2.18. Fantastická cesta	56
2.2.19. O Statek zvířat	59
2.2.20. A Lenka?.....	64
2.2.21. Tadáda dib tadáda	67
Závěr	70
Seznam literatury	72
Internetové zdroje.....	74
Videozáznamy	78

Ostatní zdroje	79
Přílohy	80

Seznam příloh

- 1) Logo tanečního divadla Bufo
- 2) První program tanečního divadla Bufo z roku 1992
- 3) Recenze v Tanečních listech z roku 1993
- 4) Recenze profesionální přehlídky amatérských souborů
- 5) Profesionální přehlídka amatérských souborů v Ústí nad Orlicí
- 6) Program představení konané 22.5. 1999
- 7) Program představení konané 16. 12. 2000
- 8) Plakát k představení konané 25.3. 2001
- 9) Pozvánka na představení k 10. výročí Bufo
- 10) Ukázka programu k 10. výročí Bufo
- 11) Pozvánka na představení *Pocta Aleně Skálové*
- 12) Program k představení *Oslava tancem*
- 13) Program k představení *Mysteria Bufo aneb počítání zajců*
- 14) Recenze
- 15) Programy vytvořené k 15. výročí Bufo.
- 16) Propagační materiál k vystoupení *Letí smetí* na Hronovické scéně
- 17) Program představení konané 24.5. 2008
- 18) Propagační materiál k festivalu Pardubice, Hradec Králové a Perštýnská noc
- 19) Anotace představení *Magická zahrada*
- 20) Program k představení *BUFO BLÁZNIVĚ & BUFO FANTASTICKY*
- 21) Propagační materiál k Lomnickému Kulturnímu Létu 2014
- 22) Program k představení *O Statek zvířat*
- 23) Pozvánka na představení Bufo konané v rámci Medieval festival 2015 na Kypru
- 24) Program k premiéře inscenací *A Lenka?* a *Tadáda dib tadáda.*
- 25) Program k představení *O broucích a lidech.*
- 26) Scénář k inscenaci *Horor v lidovém umění*
- 27) Text písně *O traktoristovi*
- 28) Scénář k představení *Nemelem, nemelem*
- 29) *Zemědělcův rok*
- 30) *Ze života ptáků*
- 31) *Pitvoresky*

- 32) *Ze života obtížného hmyzu*
- 33) *Mysteria Bufo*
- 34) *Nemelem, nemelem*
- 35) *Má slast aneb BUFO bláznivě*
- 36) *Fantastická cesta*
- 37) *O Statek zvířat*
- 38) *A Lenka?*
- 39) *Tadáda dib tadáda*
- 40) *Rozhovor s Martinem Packem*

Úvod

Svou bakalářskou práci věnuji tanečnímu divadlu Bufo, protože patří k originálním tanečním souborům, který má svůj osobitý taneční styl a také proto, že jsem jeho dlouholetou členkou.

V první kapitole jsou popsány okolnosti vzniku tanečního divadla Bufo. Jelikož je historie souboru velmi obsáhlá, rozhodla jsem se toto téma zmapovat z pohledu konaných představení.

Inspirací k této kapitole mi byly webové stránky Tanečního divadla Bufo. K vytvoření tabulky jsem použila archiv dochovaných tištěných programů z představení, webové stránky divadel, kulturních akcí a měst, kde soubor Bufo vystupoval, mého osobního svědectví, jakož to členky souboru, i svědectví dalších, starších členů souboru a dochovaných recenzí v různých časopisech.

Tabulka představení je seřazena chronologicky od nejstaršího představení, proto jsou data představení vloženy do prvního sloupce v tabulce. V druhém sloupci jsem uváděla jméno představení, pořadu nebo komponovaného večera. Do třetího sloupce je zaneseno místo konání představení, bohužel ne vždy bylo možné dohledat konkrétní divadlo. Ve čtvrtém sloupci jsou zapsány zajímavosti o daném představení.

Druhou kapitolu věnuji rozboru dvaceti dvou inscenací, které taneční divadlo Bufo za svou existenci vytvořilo s choreografem Martinem Packem. Nejedná se o choreografický popis inscenací. Cílem bylo vyložit děj jednotlivých inscenací nebo choreografií. Na základě zkoumání jednotlivých inscenací jsem požádala Martina Packa o rozhovor, ale vzhledem k rozsahu práce je rozhovor vložen do přílohové části, kam jsem mimo jiné vložila fotografie vybraných inscenací a zajímavé dokumenty, které mi pomáhaly mapovat tvorbu tanečního divadla Bufo.

1. Taneční divadlo Bufo

Taneční divadlo Bufo je amatérský taneční soubor momentálně čítající kolem třiceti členů ve věku od 22 do 65 let, věnujícím se různým profesím. Působí zde i řada profesionálních tanečníků.

Pod choreografickým vedením Martina Packa Bufo oficiálně pracuje od roku 1992 až do dnes. Jako každý jiný soubor se i taneční divadlo Bufo snaží vystupovat na různých místech České republiky a párkrát se mu povedlo vyjet i do zahraničí. Bufo pořádá jedno až dvě vystoupení za rok v Praze.

Náplní těchto představení jsou autorské choreografie Martina Packa a program večera bývá ve většině případů vystavěn tak, že je celé představení rozdělené přestávkou na dvě části. V první části večera se odehraje jedna celistvá dějová inscenace a druhá část večera je sestavena ze směsi choreografií.

Bufo se nepravidelně účastní také folklorních, tanečních i divadelních festivalů. Další možnosti vystupovat Bufo získává nepravidelnými spolupráci s jinými tanečními nebo folklorními soubory.

1.1. Vznik souboru a jeho názvu

Myšlenka založit taneční soubor přišla v roce 1990 ve chvíli, kdy Martinu Packovi, jakožto uměleckému vedoucímu a choreografovi souboru Chorea Bohemica¹, užší vedení souboru oznámilo, že se chtějí věnovat spíše obnovování a zachovávání choreografického odkazu Aleny Skálové, než nové tvorbě, která vznikala pod vedením Martina Packa, jeho bratrem Jiřím a kamarádem Janem Menšíkem.

Vznikl tedy nápad, aby si Martin Páček a Jan Menšík založili vlastní soubor, ve kterém by mohli zpracovávat své nápady.

¹ Hudebně taneční divadlo založeno Alenou Skálovou a Jaroslavem Krčkem v roce 1967.

„Založíme si vlastní soubor a budeme v něm realizovat své sny a představy o jiném netradičním zpracování lidového umění, nezátíženém konservatismem a někdy až úzkostnou snahou o autentičnost a hlavně důstojnost a vážnost.“²

O tomto nápadu, založit vlastní taneční skupinu, také řekl Pertu Šafusovi, který pozvání do nově vznikající skupiny přijal. Stal se tak prvním oficiálním členem a zároveň je mu připisován nápad pojmenování souboru „BUFO“ jako zkratka slov „BUdoucnost FOlkloru“ (příloha 1).

Postupem času Martin Páček oslovil další členy souboru Chorea Bohemica, kteří se také posléze stali členy souboru BUFO. Jmenovitě to byli: Anna Zelbová, Petra Vacková, Jana Falesová, Ondřej a Eva Jiříčkovi. Posledním přizvaným byl Petr Štěpánek³.

Soubor měl prvních sedm členů. V tomto uskupení začali zkoušet v učebně na vysoké škole Českého učení technického⁴.

1.2. Přehled představení od roku 1992 do roku 2018

Datum	Název	Místo	Komentář
11.06.1992	Horor v lidovém umění a...	Divadlo Na Klárově	I. premiéra (příloha 2)
05.03.1993	Horor v lidovém umění a...	Divadlo Labyrint	Recenze v tanečních listech (příloha 3)
15.05.1993	Nekrvavá svatba	Divadlo Labyrint	I. premiéra Nekrvavé svatby

² (PÁČEK, Martin. *Program k 15. výročí Bufo, BUFO, 2006*)

³ Petr Štěpánek byl taneční kolega Martina Páčka ze Státního souboru písní a tanců.

⁴ Zkušebnu zajišťoval Ondra Jiříček, který přednášel na ČVUT.

28.01.1994	Horor v lidovém umění a Nekrvavá svatba	Divadlo Na Klárově	
25.02.1994	Horor v lidovém umění a Nekrvavá svatba	Divadlo Na Klárově	Recenze v tanečních listech (příloha 4)
28.05.1994	Jdi k čertu s Andělem	Divadlo Labyrint	I. premiéra Anděla, repríza Nekrvavé svatby
jaro 1995	V zásadě špatné zprávy		I. premiéra v rámci projektu UPSIDEDWN.
13.10.1995	Nekrvavá svatba a V zásadě špatné zprávy	Roškotovo divadlo	Profesionální přehlídka amatérských souborů v Ústí nad Orlicí, zmínka v tanečních listech (příloha 5)
26.12.1995	Dědova míza, Karatele a popletové, Hle, Vánoce	Divadlo Labyrint	I. premiéra všech tří inscenací. Dědova míza, Karatelé a popletové se dále už nikdy nereprízovali.
08.06.1996	Horor v lidovém umění a Nekrvavá svatba	Žďár nad Sázavou	
20.12.1996	Hejbejte se kosti moje	Divadlo Labyrint	I. premiéra Hejbejte se kosti moje, repríza Hle, Vánoce
21.12.1996	Hejbejte se kosti moje	Divadlo Labyrint	II. premiéra Hejbejte se kosti moje a repríza Hle, Vánoce

22.05.1997	The best of BUFO	Divadlo Labyrint	5. výročí souboru Bufo
08.06.1997	Morbidní večer s Lucernou	Divadlo v Dlouhé	V zásadě špatné zprávy, Hejbejte se kosti moje a A.Goldflam: Horror
11.07.1997	Nekrvavá svatba	Boskovice	
09.11.1997	Chorea Bohemica 30 let	Stavovské divadlo	Vybrané choreografie
20.12.1997	Hle, Vánoce s mírně hororovým předkrmem	Divadlo Labyrint	Představení od 16h a 20h
28.03.1998	Klevety	Divadlo v Dlouhé	I. premiéra Klevet
28.03.1998	Nekrvavá svatba	Divadlo v Dlouhé	Společné vystoupení se skupinou Banda
31.05.1998	Směs choreografií	Bohnice	Festival Mezi Ploty
12.06.1998	Směs choreografií	Mělník	Festival Mělnický Vrkoč
15.11.1998	Klevety a Zprávy o kostech	Divadlo v Dlouhé	
18.12.1998	Novina velmi dobrá	Divadlo v Dlouhé	Vánoční program a Dudácká muzika Dokolečka
06.02.1999	Vybrané choreografie	Děčín	Vystoupení na plese
20.02.1999	Vybrané choreografie	Opatov Praha	Vystoupení na plese

22.05.1999	Zemědělcův rok, Comedia Dell' Parte, Letí smetí	Divadlo v Dlouhé	I. premiéra všech zmíněných děl (příloha 6)
29.-30.5.1999	Směs choreografií	Bohnice	Festival Mezi Ploty
14.11.1999	Taneční večer pro otrlé	Divadlo v Dlouhé	Hejbejte se kosti moje, Horor v lidovém, Letí smetí
22.12.1999	Vánoční večer	Divadlo v Dlouhé	Zemědělcův rok, společný večer s Gaudeamem
11.06.2000	Horor v lidovém umění a Nekrvavá svatba	Divadlo v Dlouhé	Obnovená premiéra obou představení
14.07.2000	Hejbejte se kosti moje a výběr z Hororu v lidovém umění	Mistřín	MFF Mistřín
16.12.2000	Ze života ptáků a Hle, Vánoce	Divadlo u Hasičů	I. premiéra Ze života ptáků (příloha 7)
25.03.2001	Vítání z Jara	Divadlo u Hasičů	Ze života ptáků a Zemědělcův rok (příloha 8)
09.06.2001	Hejbejte se kosti moje a Zemědělcův rok	Rožnov pod Radhoštěm	Mezinárodní armádní folklorní festival
červen 2001	S humorem i něhou	Strážnice	MFF Strážnice- ocenění laureát MFF Strážnice 2001

08.12.2001	Bufo vesele a vánočně	Divadlo u Hasičů	Zemědělcův rok a Hle, Vánoce
24.03.2002	Pitvoresky a Kosti ptáků letí	Divadlo u Hasičů	10. výročí Bufa I. premiéra Pitvoresek (příloha 9 a 10)
11.07.2002	Zemědělcův rok a Pitvoresky	F-scéna, Brno	Cyklus letních folklorních večerů (příloha 11)
08.08.2002	Zemědělcův rok a Hejbejte se kosti moje	Tylovo divadlo, Lomnice nad Popelkou	Lomnické kulturní léto. 8. roč. hudebně dramatického festivalu
09.11.2002	Pitvoresky a Zemědělcův rok	Divadelní sál DK Vítkovice	Festival Folklorní inspirace
22.03.2003	40 úletů Martina Packa	Divadlo u Hasičů	Hosté: Gaudeamus, Chorea Bohemica, Chorea Historica a další gratulanti. (příloha 12)
13.04.2003	Zahajovací představení festivalu	Masarykův KD Mělník	FF Mělnický vrkoč
05.07.2003	Zlínské besedování	Zlín	Mezinárodní festival tance a muziky
01.08.2003	Šialené kravy a sedem statočných	Rožnov pod Radhoštěm	Jánošíkův dukát- V. Medzinárodný festival slovenského folklóru, Bufo a Poleno

23.11.2003	Pitvoresky a Ze života obtížného hmyzu aneb Bio hmyz	Divadlo u Hasičů	I. premiéra Ze života obtížného hmyzu... (příloha 13)
22.02.2004	Pitvoresky a Ze života obtížného hmyzu aneb Bio hmyz	Divadlo u Hasičů	II. premiéra Ze života obtížného hmyzu...
03.10.2004	Pocta Aleně Skálové	Divadlo ABC	Účinkující: Muzica Bohemica, Chorea Bohemica, Hradišťan, Vycpálkovci, manželé Pitterovi, Malá česká muzika J.Pospíšila, BUFO a Gaudeamus. (příloha 14)
06.11.2004	Letí smetí II. a Ze života obtížného hmyzu aneb Bio hmyz	Divadlo u Hasičů	
07.11.2004	Letí smetí II. A Ze života obtížného hmyzu aneb Bio hmyz	Divadlo u Hasičů	
11.12.2004	Hle, Vánoce a Zemědělcův rok	Kašava	Vánoční besídka souboru Kašava
13.02.2005	Oslava tancem	Divadlo Komédie	Koncert k životnímu jubileu choreografky Jiřiny Mlíkovské (příloha 15)

15.05.2005	Ze života obtížného hmyzu aneb Bio hmyz a Motovidlo	Divadlo u Hasičů	Motovidlo aneb to nejlepší z let minulých
24.06.2005	Láska Manželská aneb Na jeho hrobě poskočím sobě	Amfiteátr Zahrada	MFF Strážnice- Režie V. Fenclová a J. Šiktancová
26.11.2005	Mysteria Bufo aneb Počítání zajců	Divadlo u Hasičů	I. premiéra: Mysteria Bufo (sám strašák v poli). (příloha 16)
27.11.2005	Mysteria Bufo aneb Počítání zajců	Divadlo u Hasičů	II. Premiéra: Mysteria Bufo (sám strašák v poli) (příloha 17)
23.04.2006	Comedia Dell'Parte a Mysteria Bufo	Divadlo u Hasičů	Comedia Dell'Parte- obnovená premiéra
24.06.2006	Folklór s hvězdičkou	Strážnice	MFF Strážnice
07.10.2006	Odkazy	Divadlo v Dlouhé	Oslava nedožitých 80. narozenin A. Skálové, komponovaný večer
04.11.2006	Rozverný SEN Klasika o BUdoucnosti FOIkloru	Dejvické divadlo	Bufo jako host souboru Rosénka
25.11.2006	Horror & Hmyz	Divadlo u Hasičů	15. výročí Bufo (příloha 18)

26.11.2006	Svatba & Strašák	Divadlo u Hasičů	15. výročí Bufo
09.12.2006	Trochu vánoční	Divadlo Karla Pipicha, Chrudim	Bufo jako host NS Kohoutek
16.02.2007	Letí smetí II. a Ze života obtížného hmyzu...	KD Hronovická, Pardubice	Grand festival smíchu (příloha 19)
28.04.2007	Nekrvavá svatba a Počítání zajíců	Divadlo u Hasičů	Obnovená premiéra Nekrvavé svatby
22.06.2007	Směs choreografií	F-scéna, Brno	
23.06.2007	Směs choreografií	F-scéna, Brno	
29.06.2007	Slasti a strasti- života pasti	Zlín	Mezinárodní festival tance a muziky. Komponovaný večer v režii Davida Pavlíčka.
07.09.2007	Výběr z choreografií	Dýšina	Festival Česká náves
18.11.2007	Letí smetí a Ze života obtížného hmyzu	Divadlo u Hasičů	
12.12.2007	Ze života obtížného hmyzu a výběr choreografií	Divadlo u Hasičů	Vystoupení pro firmu jako vánoční večírek
12.04.2008	Směs choreografií	Máslovice	Máslovická Šlápota

18.04.2008	Vystoupení s Rosénkou	Slovácké divadlo, Uherské Hradiště	
24.05.2008	Nemelem, nemelem a směs choreografií	Divadlo v Dlouhé	I.premiéra Nemelem, nemelem (příloha 20)
06.06.2008	Výběr z choreografií	VČ divadlo, Pardubice	Vystoupení na absolventském představení Tanečního centra Monsignore
09.08.2008	Letí smetí	Domažlice	Chodské slavnosti a Vavřínecká pouť
27.09.2008	Letí smetí	Český Krumlov	Svatováclavské slavnosti
08.11.2008	Charitativní vystoupení souboru Mladina	Divadlo Alfa, Plzeň	Bufo jako host se svými vybranými choreografiemi
30.11.2008	Nemelem, nemelem a Mysteria Bufo	Divadlo v Dlouhé	II.premiéra Nemelem, nemelem
24.05.2009	Zemědělcův rok	Divadlo v Dlouhé	Obnovená premiéra Zemědělcova roku (10 let od uvedení)
22.11.2009	Zemědělcův rok a Ze života obtížného hmyzu	Divadlo u Hasičů	
19.03.2010	Maškarní bál souboru Ondráš	Hotel Voroněž, Brno	Vybrané choreografie

01.05.2010	Stavění máje pannám hradeckým	Šrámkův statek v Pileticích	Vybrané choreografie
23.05.2010	Nemelem, nemelem a Ze života obtížného hmyzu	Divadlo v Dlouhé	
12.09.2010	Výběr choreografií	Praha, Jižní Město	FF Jižní město zpívá, hraje, tancuje
28.11.2010	Má slast aneb BUFO bláznivě	Divadlo v Dlouhé	I. premiéra Mé slasti aneb BUFO Bláznivě
03.04.2011	Má slast aneb BUFO bláznivě	Divadlo v Dlouhé	II. premiéra Mé slasti aneb BUFO bláznivě
03.06.2011	Setkání	Atrium u radnice	Perštýnská noc, komponovaný večer z vybraných choreografií (příloha 21)
04.06.2011	Už tú smrt nemelem	Klicperovo divadlo, Hradec Králové	FF Pardubice - Hradec Králové
04.06.2011	Přijďte pobejt aneb smyslu plný večer	Šrámkův statek v Pileticích	FF Pardubice -Hradec Králové
25.06.2011	Folklor jako divadlo	Amfiteátr Bludník	MFF Strážnice
13.08.2011	Směs choreografií	Domažlice	Chodské slavnosti
17.09.2011	Směs choreografií	Ostrava	Třebechovický koláč

10.12.2011	Trochu vánoční	Divadlo Karla Pipicha, Chrudim	Bufo jako host NS Kohoutek s inscenací Nemelem, nemelem
09.03.2012	Směs choreografií	ZŠ Kunratice	večírek ZŠ Kunratice
21.04.2012	Směs choreografií	Městské divadlo, Kolín	slavnostní galavečer Mezinárodní přehlídky pohybového divadla a pantomimy OTEVŘENO XVII
20.05.2012	Nemelem, nemelem a směs choreografií	Divadlo u Hasičů	
15.06.2012	Směs choreografií	Kunovice	Mezinárodní dětský FF Kunovské léto
25.08.2012	Směs choreografií	Liptál	Liptálské slavnosti
08.09.2012	Směs choreografií	Mikulov	Pálavské vinobraní
20.10.2012	Nemelem a směs choreografií	Vysoké nad Jizerou	Přehlídka venkovských divadelních souborů - Krakonošův divadelní podzim
28.04.2013	Ze života Bufa	Divadlo v Dlouhé	20. výročí Bufa- Ze života obtížného hmyzu a směs choreografií
25.05.2013	Fantastická cesta	Divadlo v Dlouhé	20. výročí Bufa. I. premiéra Fantastické cesty
28.06.2013	Magická zahrada	Areál Strážnice	MFF Strážnice, režie Martin Pacek (příloha 22)

14.09.2013	Směs choreografií	Prostějov	XXXI. Prostějovské hanácké slavnosti a VI. Dožínky olomouckého Kraje
28.10.2013	Bufo bláznivě & Bufo Fantasticky	Divadlo v Dlouhé	Má slast a Fantastická cesta (příloha 23)
27.04.2014	Fantastická cesta a Mysteria Bufo	Divadlo v Dlouhé	
17.05.2014	Fantastická cesta a směs choreografií	Jiráskovo divadlo, Hronov	
20.07.2014	Hejbejte se kosti moje	Tylovo divadlo, Lomnice nad Popelkou	Lomnické kulturní léto 20. roč. hudebně dramatického festivalu (příloha 24)
07.12.2014	ROK Hmyzu	Divadlo u Hasičů	Zemědělcův rok a Ze života obtížného hmyzu
09.05.2015	Směs choreografií	Tuchlovice	Tuchlovická pouť
20.06.2015	O Statek zvířat a letní sběr	Divadlo v Dlouhé	I. premiéra O Statek zvířat (příloha 25)
15.08.2015	Letní směs	Domažlice	Chodské slavnosti
26.09.2015	Směs choreografií	Larnaca, Kypr	Medieval festival 2015 Cyprus (příloha 26)
21.11.2015	Směs choreografií	Praha, Jižní město	FF Jižní město hraje, zpívá, tancuje
06.12.2015	O Statek zvířat	Divadlo v Dlouhé	II. premiéra O Statku zvířat

23.04.2016	Ze života obtížného hmyzu	Městské divadlo, Kolíně	21. celostátní přehlídka pantomimy a pohybového divadla, Gala večer festivalu Otevřeno
28.5.2016	Hmyz jde po cestě	Divadlo v Dlouhé	Ze života obtížného hmyzu a Fantastická cesta
31.07.2016	Ze života obtížného hmyzu	Jiráskovo divadlo, Hronov	86. Jiráskův Hronov.
13.08.2016	Směs choreografií	Domažlice	Společné vystoupení s domažlickými dudáky.
14.05.2017	Je mně jemně folklórně	Divadlo v Dlouhé	Benefiční vystoupení pro Janu Falesovou ⁵
15.07.2017	Směs choreografií	Mistřín	Folklorní festival Mistřín
16.09.2017	Směs choreografií	Praha, Jižní město	Festival Jižní město hraje, zpívá, tancuje
09.06.2018	A Lenka? Tadáda dib tadáda	Divadlo v Dlouhé	I. premiéra obou inscenací (příloha 27)
10.06.2018	A Lenka? Tadáda dib tadáda	Divadlo v Dlouhé	II. premiéra obou inscenací
13.10.2018	Směs choreografií	Larnaca, Kypr	Medieval festival 2018 Cyprus

⁵ Jana Falesová byla jedna ze zakládajících členů Bufo, která podlehla těžké nemoci, proto jí Bufo věnovalo své vystoupení.

14.10.2018	Směs choreografií	Limasol, Kypr	Společné vystoupení s kyperským sborem k příležitosti oslavy 100. let od založení ČSR.
24.11.2018	Ze života obtížného hmyzu	Postřelmov	
09.12.2018	O broucích a lidech	Divadlo v Dlouhé	Ze života obtížného hmyzu a Tadáda dib tadáda (příloha 28)

2. Tvorba tanečního divadla BUFO

Taneční divadlo BUFO během své dlouholeté historie, pod vedením Martina Packa, vytvořilo nespočet choreografií, které se staly součástí dvaceti dvou premiérových inscenací. Některá díla měla premiéru i derniéru ve stejný den, ale většina z nich se několikrát reprízovala. Vybrané inscenace se dočkaly i obnovených premiér, z pravidla k některému z výročí souboru BUFO.

2.1. Inspirace

Jak už by název tanečního divadla Bufo neboli *BUdoucnost FOIklóru* mohl napovídat, inspiraci pro náměty i pohybový slovník čerpá Martin Páček především z folklorního prostředí. K inspiraci mu neslouží ale jen folklor z Čech, Moravy a Slezska, ale také folklor cizích národů.

Ve svých choreografiích využívá mnoho výrazových prostředků vycházejících z pantomimy, pohybového a fyzického divadla nebo také scénického tance. Díky těmto složkám je pohybový slovník Bufo velmi pestrý a jde především o důkaz všestrannosti nejen Martina Packa jakožto choreografa, ale také členů jeho souboru.

2.2. Uvedené inscenace

Nyní budu v chronologickém pořadí popisovat jednotlivé, uskutečněné inscenace, ke kterým se dochoval videozáznam a programy z představení. Za cíl jsem si vzala popsat dějové linky inscenací a jejich stěžejní momenty. Nejedná se o choreografický popis představení.

2.2.1. Horor v lidovém umění a...

Premiéra této inscenace proběhla 11.6.1992 v divadle Na Klárově, jakožto první představení divadla Bufa a bylo i několikrát reprízováno například 5.3.1993 v Divadle Labyrint, o kterém napsala Eva Žáčková v tanečních listech:

„Se stejnou invencí a svérázností vytvořili úsměvné leporelo „drsných“ dětských říkanek, pohádek a písniček (Osirelo dítě, Komáři se ženili, Zlatá brána...) těžící z vlídné ironizace textu a zvýraznění jeho morbidnosti. Z notoricky známých říkanek, jejichž význam slov prakticky již nevnímáme, se rázem staly lidové grotesky překvapující svou přirozenou rivalitou.“⁶

Představení začíná prologem. Pět členů souboru chodí po jevišti. Objeví se mezi nimi kašpárek a začíná tanec s kašpárkem.

Přichází na řadu příběh *O kohoutkovi a slepičce*, který je popsán jako příběh o hamižnosti, lásce a ještě něčem navíc.

Následuje část inscenace s názvem *Morbiditky*. Zde se vtipně a nápaditě pracuje s dětskými hrami, které jsou zakončeny morbidní pointou. Jedná se o hry: *Vařím, vařím kašičku*, *Ukolébavka*, *Sirotek (Osirelo dítě)*, *Jeden, dva, tři*, *Zlatá brána*, *Slepá bába* a poslední *Houpy hou*. Poslední ze svérázně pojatých her přechází do příběhu *O 12 měsíccích*. V této choreografii se nápaditě využívá kostýmů a rekvizit tak, aby se ze čtyř tanečníků stalo dvanáct postav.

Čtvrtá část, nazvaná opět *Morbiditky*, pracuje s písničkami *Daj ma mamko* a *Už vám kvinde dávám*. Následuje říkadlo *Já malá jeptiška*, kterým se vyprázdní prostor jeviště a inscenace volně přejde ve velikonoční koledování *Hody, hody, doprovody* a vyústí v souboj mužů, ve kterém všichni padnou. Na závěr této části dvě z tanečnic v kánonickém recitování přednesou báseň *Zaříkání milému* od Karla Plicky⁷.

⁶ (ŽÁČKOVÁ, Eva. *Taneční listy*. 1993)

⁷ (PLICKA, Karel a František VOLF. *Český rok v pohádkách*, 1979)

Navazuje choreografie *Svatební košile*, autory popsán jako příběh o lásce až za hrob, který je inspirovaný Erbenovou básní *Svatební košile*.

Potřetí se v inscenaci objeví část nazývaná *Morbiditky*, ve které autoři pracovali s říkankou *O žežulce a hadovi* a písněmi *Běží liška* a *Komáři se ženili*.

V *Epilogu* se tvůrci vrací zpět ke kašpárkovi, který se objevil již v *Prologu* inscenace. (příloha 29)

Autoři *Hororu v lidovém umění a...* jsou Martin Pacek a Jan Menšík. V prvním obsazení hrálo sedm zakládajících členů souboru Bufo. V inscenaci byla použita hudba Bedřicha Smetany a L. Trojana.

Autoři inscenace zde dokázali využít všestrannost svých tanečnicků, neboť nemalá část inscenace stála na mluveném a zpívaném obsahu a jednou se v inscenaci tanečníci pustili i do živé reprodukce písně *Osiřelo dítě*⁸.

2.2.2. Nekrvavá svatba

Premiéra této inscenace proběhla 15.5.1993 v Divadle Labyrint. *Nekrvavá svatba* se také dočkala obnovené premiéry 26.11.2006 k 15. výročí tanečního divadla Bufo.

*„Bez sentimentality a vnější líbivosti se odvíjí děj svatby, během níž postupně vyjde najevo lživost základního vztahu a vše se mění jen v pustou frašku. I tato taneční dramatická hra je postavená na postavách-typech... Podstatný je úspěch TYJÁTRU BU-FO, skupiny nadaných mladých lidí, kteří chtějí po svém vyslovit, o čem přemýšlí a co cítí.“*⁹

Inscenace *Nekrvavá svatba* vypráví příběh, který začíná přípravami mladého páru na svatební den. Ženy (Matka nevěsty, Teta a Družička) připravují mladou nevěstu a muži (Otec ženicha a Družba) zase ženicha a snaží se jim dát ještě

⁸ Hráči na nástroje byli Petr Šafus na kytaru a Ondřej Jiříček na housle.

⁹ (CVEKLOVÁ, Bohumíra. *Taneční listy*. 1994)

poslední rady do jejich budoucího společného života. Ženich působí ostýchavě a nevěsta velmi nevinně.

Přichází na scénu farář a proběhne obřad. Následuje gratulace svatebčanů a hostina, na které se objeví poslední z postav, nevýrazná šenkérka a vše přeje k veselce, která dává celému příběhu nový spád.

Začíná se tancem s nevěstou a potom nabírá zábava energie a tančí každý s každým. Během této veselice si chlípny Družba odvádí nic netušící nevěstu z jeviště.

Po skončení taneční zábavy přichází ženich s unesenou nevěstou v náruči. Svědek přináší bílé plátno a rozehrává se rituál o první manželské noci, po které se má ukázat, že byla nevěsta ještě nevinná a manželé tak svojí první společnou nocí zpečetí manželský slib. Novomanželé odchází a zábava svatebčanů pokračuje až do příchodu ženicha s plátnem na ramenou. Všichni se radují a gratulují, mimo Tety, která kontroluje stav plátna. Na konci inscenace celé plátno rozloží a ukáže tak protagonistům i divákům pointu a zároveň i vysvětlení názvu inscenaci. Bohužel nevěsta už nebyla tak nevinná, jak všichni předpokládali.

Námět a scénář vytvořili Jan Menšík a Martin Pacek dohromady. O choreografii se pak postaral Martin Pacek a o režii Jan Menšík. Kostýmovou spoluprací navázali s J. Hružovou a scénu vytvořil Petr Šafus. Při představení zaznívá hudební koláž vytvořená lidovými písněmi a leporelem skladeb od různých skladatelů.

Původní obsazení z premiérového večera jsem bohužel nedokázala vyhledat, proto přiložím obsazení z obnovené premiéry konané 26.11.2006 v divadle U Hasičů.

Nevěsta – Aneta Balšánková ¹⁰

Ženich – Jan Urbánek

Matka nevěsty – Eva Velínská ¹¹

Otec ženicha - Petr Šafus

¹⁰ Nyní Aneta Velková.

¹¹ Nyní Eva Ornstová

Družička - Petra Zídková

Družba - Zbyněk Šporc

Teta - Eva Jiříčková

Farář - Josef Urbánek

Šenkérka - Ivana Pleskačová

2.2.3. Jdi k Čertu s Andělem

Premiéra Jdi k Čertu s Andělem proběhla v Divadle Labyrint 28.5.1994.

Tato inscenace se ale bohužel nikdy nereprízovala. Pouze podle anotace v programu Bufa víme, že tato inscenace měla pracovat s tématem sedmi smrtelných hříchů a boje dobra se zlem.

Inscenace posloužila jako absolventské představení Martina Packa při ukončení studií na Hudební akademii múzických umění na oboru choreografie. Hudbu složil pro tuto inscenaci Pavel Ciboch.

2.2.4. V zásadě špatné zprávy

Premiéra této inscenace proběhla na jaře 1995 v rámci projektu *UPSIDEDOWN*. Bohužel nebylo možné dohledat místo ani přesné datum konání této premiéry.

Videozáznam této inscenace se dochoval, ale není jasné, ke kterému datu a divadlu se tento videozáznam váže.

Jako první se představila choreografie na píseň *Vandrovali tři pěkní mládenci*. Následuje choreografie na píseň *Trudova žena*, ve které tančí Martin Pacek s figurínou. Další z choreografií na píseň *Šli děvčátka na jahody*, líčí příběh o dívce, která se chce nechat přepravit mládencem přes vodu, je to ale převlečený vodník, který jí obelstí a stáhne jí jako trofej pod hladinu vody.

Ve čtvrté choreografii na píseň *Co se stalo v Rataji*, tančí řezník s prasnicí. Poslední z choreografií je vytvořena na píseň *Na dušičky vzpomínejte*, kde dvě

ženy a tři dívky tančí a rozhazují květiny po mrtvých mužích, kteří byli pro svoji oblibu alkoholu zabiti svými manželkami.

Jedná se o zhruba dvacetiminutovou koláž choreografií, vytvořených na písně z alba *Moritáty a balady* od zpěvačky Zuzany Navarové, která toto album vydala v roce 1993. Choreografie vytvořil Martin Pacek.

2.2.5. Dědova míza, Karatelé a popletové

Premiéra obou inscenací proběhla 26.12.1995 v Divadle Labirynt.

Bohužel se k těmto inscenacím nedochoval žádný videozáznam, a proto pouze cituji jediné nalezené zmínky o těchto inscenacích.

„... Měli jsme pocit, že dvacet minut je málo a začali připravovat další premiéru. Původně to měli být dva dvacetiminutové bloky jako na doplnění „Zpráv“. Nakonec z toho vznikla celovečerní premiéra složená ze tří třetin. První se jmenovala Dědova míza a byl to pokus o reflexi ze života lidí starých věkem, ale mladých duchem. Zvláštní na ní bylo snad jen to, že na konci jsme nechali jednu babku umřít (jak originální!!). Druhou třetinou byl kus s názvem Karatelé a popletové a zvlášť druhá část názvu vystihuje naše rozpoložení. Zaplať pánbůh aspoň třetí část tzv. dopadla. Jmenovala se „Hle, Vánoce“...“¹²

2.2.6. Hle, Vánoce

„ A přišli Vánoce, svátky malých i velkých dětí.“¹³

Premiéra této inscenace proběhla 26.12.1995 v Divadle Labyrint jako třetí část večera.

Inscenace *Hle, Vánoce* začíná obrazem zautomatizovaného Betlému s názvem *Betlém zdánlivě mechanický*. Perfekcionismus v pohybu tanečníků opravdu

¹² (Program vytvořený k 20. výročí Tanečního divadla Bufo, BUFO, 2013)

¹³ (Program představení *Hle, Vánoce*, BUFO, 2000)

navodil dojem strojově poháněného Betlému v životní velikosti. Celý výjev Betlému přejde v první choreografii *Pastýř, ovce a zlý medvěd*, ve které pasáček ovcí ochrání své stádo před medvědem. Na scénu přichází kapela Bufáček se svou první koledou. Následuje interakce s diváky s názvem *Pozor, jdou k vám strašidla*. Po sérii koled přichází na řadu *Sedlák, selka a koledníci* zpracovávající lakotu lidí.

Poněkud pomalejší pastýři je název další choreografie z inscenace. Tři mechaničtí pastýři vidí anděla, který jim ukáže správnou cestu do Betlému. Opět přichází Bufáček s pásmem koled. Na scénu nastupují *Josef a Marie*, po nich přicházejí na jeviště *Tři králové* a mnoho dalších postav. V závěru inscenace se vše vrací do obrazu Betlému, který je nazvaný *Neukázněný mechanický betlém*. Mechanický Betlém ze začátku inscenace postupně ožívá a mění se v oslavný průvod Vánoc.

O scénář a režii se v této inscenaci postaral Jan Menšík. Choreografii vytvořil Martin Pacek. Rekvizity použité v této inscenaci obstaral Petr Šafus.

Zajímavostí je, že pro uskutečnění této inscenace byla vytvořena hudební kapela s názvem Bufáček. Pod vedením Jiřího Zelby přednesli během večera několik živých vstupů s osobitě nastudovanými koledami, které interpretovali mezi choreografiemi Martina Packa. Kapela byla složená z tanečnicků souboru Bufo, které doplnili Rostislav Tvrdíček hrou na kontrabas a Jiří Zelba hrou na housle.

2.2.7. Hejbejte se kosti moje

„... já mám doma ještě dvoje“¹⁴

Premiéra *Hejbejte se kosti moje* se uskutečnila 20.12.1996 v Divadle Labyrint.

Je to taneční revue s živým konferenciérem v podání Rostislava Tvrdíka. První tanec, který uvedl, bylo *Tango brutále*, který zatančilo pět párů. Po krátké konferenci přichází na řadu choreografie *Tanec smrti*, choreografická hříčka o dvou smrtkách, které si přišli pro jednoho z pozemšťanů, ale protože se do

¹⁴ (Program představení *Hejbejte se kosti moje*, BUFO, 1996)

sebe zamilují, ani jeden si ho nakonec neodvede. Svému osudu ale neujde, protože si pro něj přijde malá dětská smrtka.

Tyrolská trojka je choreografie na námět rakouského folkloru. Tanec s názvem *Zmateník* zpracovává problematiku nadměrné konzumace alkoholu. Další z choreografií, kde se Martin Pacek inspiroval zahraničním folklorem je *Vývarovar*, který pracuje s tématem kanibalismu a domorodých zvyků.

V dalším čísle se na scéně objeví tři ženy, které začnou zařikávat panenku *Voo-Doo*, podle které se tato choreografie jmenuje. Všechny tři ženy zaklínají jednoho muže.

Těrchovcania idů je číslo inspirované slovenským folklorem. Využívá se zde práce s rekvizitou, kterou je deska, za kterou jsou tři tanečníci schovaní a díky ní si mění pohlaví tak, aby vznikl taneční dialog mezi mužem a ženou.

Předposledním číslem celé inscenace je choreografie *Skotské sukénky*. Jak už sám název napovídá, jedná se o číslo s námětem převzaté ze skotského folkloru.

Závěr celé inscenace zakončuje *Stará bába Blažková*, choreografie, ve které se představí všichni tanečníci oblečení v různých kostýmech z celé inscenace a připomenou diváků pestrý výběr uvedených čísel.

Choreografie vytvořil Martin Pacek. Rekvizity použité v této inscenaci vyrobil Petr Šafus.

2.2.8. Klevety

Hořká taneční groteska s premiérou 28.3.1998 v Divadle v Dlouhé.

Vypráví příběh o vdově, která jako počestná žena truchlí pro svého mrtvého manžela. Po sázce s několika muži z městečka, jí začne nadbíhat jeden z místních mužů, po kterém ale kouká ještě jiná, velmi zámožná dáma.

Jak už to v malých městech bývá, nic se neutají a každý si do příběhu ještě něco přidá. Proto vdova tíhu řečí neunese a spáchá sebevraždu. Celá inscenace končí pohřbem vdovy.

Jeden z velmi zajímavých prvků celé inscenace je doprovod živé muziky. Kapelu si Martin Pacek vypůjčil ze souboru Chorea Bohemica.

Choreografii vytvořil Martin Pacek, autorkou hudby se stala Růžena Sršňová.

Premiérové obsazení:

Vdova - Petra Tomášková

Muž nadbíhající vdově - Petr Šafus

Zámožná dáma - Anna Zelbová

2.2.9. Zemědělcův rok

Premiéra inscenace Zemědělcův rok proběhla 22.5.1999 v Divadle v Dlouhé.

„Obnažen rolník má sít a obnažen oratí pole, obnažen žnout, aby vykonal včas čeho na poli žádá bohyně Deméter... (Hesiodos)“¹⁵

Za zvuku zimní vichřice na jeviště vstupuje sedm vesničanů. V čele průvodu se střídají o Moranu. Vprostřed putování se potřebují zahřát a v doprovodu veselé muziky se střídají o láhev kořalky. Opět se položí průvod do pochmurné nálady a putují dál. Cestu jim zkříží nadšený lyžař, který se je snaží přesvědčit o tom, že zima neznamená vždy jen smutné období strádání. S tím vesničané nesouhlasí, začínají s vynášením Morany za doprovodu písně *Neseme Mařocha* a zahazují jejich symbol zimy do zákulisí. Protože zima stále přetrvává, vesničané donutí lyžaře, aby jim odevzdal své lyže. Po odhození lyží se nálada na jevišti mění a přechází světelně i hudebně do veselého zabarvení. Tanečníci si odhazují zimní svršky a demonstrují tak příchod jara.

Začíná období prací na poli. Za zvuku písně *Na bílé hoře* nachází na jeviště čtyři páry a představují těžkou orbu a zasévání nových plodin. Choreografie volně přechází v namlouvání a milostné hry mladých lidí.

Další část inscenace ilustruje rozdělení zemědělských prací mezi muže a ženy. Ženy na jeviště přihází bosé, zahalené bílým šátkem s proutkem v ruce a

¹⁵ (Program divadla Zemědělcův rok, BUFO, 1999)

v technicky náročné choreografii předvádí pastvu hus. V pomatení z náročnosti práce se interpretky samotné přetělí do hus. Zpívají píseň *Letěla husička*, nejdříve unisono a potom v kánonu. Ke konci zpěvu tvoří letku. Z reproduktorů se ozývají výstřely a postupně k zemi padá každá z dívek představující husu. Odchod hus se prolíná s příchodem zpívajících mužů prozpěvujících si píseň *Kde jsme žali* a začínají žně.

Žně končí za zvuků zvonů oznamujících oběd a přicházejí ženy nakrmit své muže. K jednomu z mužů jeho žena dobíhá později v pokročilém stádiu těhotenství. Po obědě ženy shrabují posekané obilí.

Následují obžínky, pracanti z polí ukazují úrodu hospodářovi s hospodyní a zpívají píseň *Pane náš, pane náš*. Obžínky pokračují hospodskou zábavou, která se zvrhne v bitku všech přítomných.

Na podzimu sbírá mladý muž se svou těhotnou ženou na poli brambory. Už jsou unavení, ale v pravý čas jim přicházejí na pomoc mladí brigádníci. Bohužel se z brigádníků vyklubají zloději a mladého zemědělce zaváží do pytle. Zloději odchází s plnými pytli úrody a mladá žena táhne svého muže, zavřeného pytlí, pryč ze scény.

Atmosféru odlehčuje navazující choreografie o šlapání zelí. Dvě krásné, mladé ženy se připravují na šlapání zelí a jsou při tom pozorovány dvěma muži, kteří se posléze k nim přidají.

Káď se zelím se odnáší a začíná zabijačka. Nejdříve se celá vesnice podílí na honu za prasetem a následně pak jeho zabití. Veselení ze zabitého prasete přeruší příhod mladé ženy, tentokrát už s narozeným děťátkem. Celá vesnice si rozněžněle chová miminko. Nálada se změní v okamžiku, kdy se objeví první vyuzené klobásy a ženy si přímo přehazují děťátko, aby se co nejdříve dostali do fronty na klobásy. Následuje tanec s klobásou.

Poslední obraz začíná písní *Pacholata jdou*, kde vesničané tvoří průvod v čele s mladou ženou s dítětem a mladým mužem držící prasečí hlavu. Hudba přechází do jazzových rytmů a všichni spokojení a najedení odchází z jeviště. Zůstává osvětlené pouze zavěšené prase a za zvuku zimní vichřice, kterou diváci slyšeli již na začátku inscenace, se pomalu zavírá opona (příloha 32)

Scénář k této inscenaci vytvořil Jan Menšík, choreografii Martin Pacek. Kostýmní a scénografickou spolupráci navázaly s J. Procházkovou. Hudba byla sestavena z koláže písní. Jako režisér inscenace je Jan Menšík.

Zemědělcův rok je ukázkou, jak osobitě Martin Pacek dokáže pracovat s lidovou kulturou. Do jasně strukturované dějové linky, která divákům představuje strasti zemědělcova života, Martin Pacek zapracoval i úsměvné momenty, které okoření celý děj inscenace.

2.2.10. Comedia Dell'Parte

Premiéra inscenace Comedia Dell'Parte proběhla 22.5.1999 v Divadle v Dlouhé. Tato premiéra se dočkala i obnovení 23.4.2006 v divadle U Hasičů.

Na jevišti stojí zády k lidem tři postavy. První z nich je bohatec, který krátkým výstupem ukazuje své jmění. Dalším z postav je apatykář a posledním z nich je kejklíř, ohánějící se kuší.

Na scénu přichází mladá dívka se slepým mužem. Žádají bohatec o příspěvek, on odmítá, ale když vidí krásnou mladou dívku, zatouží po ní a obdaruje ji náušnicemi. Celá zápletka se opakuje s apatykářem, který nejdříve odmítá ženě cokoliv dát, ale když spatří její krásu, daruje ji svou voňavku. Kejklíř pro mladou dívku prostřelí šíp šípem. Všichni aktéři opouští jeviště.

Další část příběhu se odehrává u mladé dívky se slepým mužem doma. Slepý muž sedí uprostřed jeviště a za mladou dívkou postupně přicházejí její noví nápadníci. První přichází bohatec, který je dívkou tak okouzlen, že si nevšimne, že doposud slepě působící muž si sundal své slepecké brýle a vytáhl nůž. Mladá dívka s mužem donutí bohatec, aby jim odevzdal veškeré jmění, které má u sebe. Bohatec okraden odchází. Muž opět usedá na svou židli, nasazuje si černé brýle a do ruky bere bílou hůl. Přichází apatykář a celý příběh se opakuje.

Když přichází na scénu kejklíř, rozhodne se ukázat dívce své dovednosti, a proto položí na hlavu slepého muže jablko, na které míří kuší. Muzika graduje a scéna se zhasne. Když se scéna opět rozsvítí, vidíme, jak muž má ve svých brýlích zapíchnuté šípy. Teď už opravdu slepý muž dezorientovaně opouští

jeviště a na jeho židli usedá kejklíč, kterému dívka nasazuje černé brýle a do ruky vkládá slepeckou hůl.

O choreografii se postaral Martin Pacek, režii měl na starost Jan Menšík. Oba autoři se pak podíleli na scénáři. Kostýmovou spoluprací navázali s J. Procházkovou a rekvizity vytvořil Petr Šafus. Hudba je seskládána z několika skladeb pod jednotným pseudonymem J. Milo.

Obsazení z premiérového večera/ Obsazení z obnovené premiéry:

Dívka- Petra Frydrychová v obou večerech

Muž – Petr Štěpánek/ Zbyněk Šporc

Bohatec – Jan Urbánek v obou večerech

Apatykář – Jaroslav Hrubý/ Milan Feit

Kejklíč – Petr Frydrych v obou večerech

2.2.11. Letí smetí

Inscenace *Letí smetí* měla premiéru 22.5.1999 v Divadle v Dlouhé.

Na scéně sedí dva muži, mezi nimi probíhá dialog. Přibíhají dvě tanečnice oblečené do volánových šatů a za tonů španělské hudby napodobují tanec flamengo, kterým okouzlují muže na židlích. V jeden moment jim dámy vystaví své kotníky a pánové si k nim přikleknou. V této pozici zůstávají pánové až do konce čísla. Po odběhnutí španělských tanečnic přicházejí čtyři zřízenci v bílých pláštích a odnáší oba muže na židlích pryč z jeviště.

Následuje další číslo s názvem *Pingl tanz*. Přicházejí čtyři číšníci, kteří tančí s plastovou lahví položenou na tácu. Teprve až na konci tance si divák uvědomí, že je celá choreografie vytvořená tak, aby se číšníci ani jednou neotočili k divákům zády. Diváci teprve v posledním momentu vidí, že mají tanečnici rozstříhané kalhoty, ze kterých jim koukají holé hýždě.

Choreografie s názvem *Cancan*, je klasickým dívčím tancem. Celá choreografie je velmi dlouhá, proto postupně tanečnice přestávají tančit a padají na zem a v tanci pokračuje pouze jedna tanečnice nabitá energií, ale i té síly docházejí a padá na zem mezi ostatní tanečnice.

Předposlední číslo této inscenace je v programu nazváno jako *Kontrakce*. Na Skladbu *Vltava* od Bedřicha Smetany se na jevišti pohybují dva barevné pytle. Z nich se vylíhnou dva motýli a probíhá zbytek choreografie. V poslední části na jeviště přilétnou dvě děti.

Poslední choreografií je číslo s názvem *Nonstop*. Na jevišti se objevují tanečníci a tanečnice ve zlatém oblečení a předvádí tanec jako vystřížený z amerického muzikálu. Celá pointa choreografie spočívá v navození pocitů, že tanečníků je nekonečně mnoho, protože stíhají přebíhat zákulisím z jedné strany jeviště na druhou a nikdy tak na jevišti neporuší souvislou řadu až do zavření opony.

Autoři choreografií jsou Martin Pacek, Eva Velínská, Jana Vašáková, P. Lněnička, M. Coufalová. Hudba je složena leporelem skladem.

2.2.12. Ze života ptáků

„*Vzlétáme, létáme, ulétáme a padáme...*“¹⁶

Premiéra inscenace *Ze života ptáků* se konala 16.12.2000 v Divadle U Hasičů.

Inscenace začíná prologem s podtitulem *Ptačí sněm*. Na scéně sedí ženy a muži a pomocí papírů imitují zvuk šustění křídel a vydávají ptačí zvuky. S hudbou se slétnou tanečníci do různě početných skupinek a seznamují se.

Obraz pomalu přechází do druhé choreografie *Trylkování aneb Všichni ptáci, spojme se!* Čtyři ženy ve volánových sukních tančí proti čtyřem mužům v rytmech balkánské muziky. Je očividné, že ženy naprosto muži pohrdají. Po celou dobu choreografie za tanečnický a tanečnicemi stojí dva muži v bílých oblecích a pokuřující doutníky. Když ženy odchází z jeviště, muži s doutníky následují ženy s pohrdavým pohledem na ostatní muže.

Muži začínají tančit choreografii *Tokání aneb Tak to začíná*. Muži při této choreografii nejdříve naříkají, že o ně ženy nemají zájem a naznačují, že jim byly tzv. „nasazeny parohy“ a odchází z jeviště.

Kvokání aneb Radostné očekávání začíná nástupem mužů v bílých oblecích s doutníky v obležení osmi těhotných žen. Těhotné ženy se rozbíhají na své

¹⁶ (Program představení *Ze života ptáku*, BUFO, 2000)

pozice a začínají tančit. Tanec končí zvukem sanitky a ženy naznačují, že začínají rodit a spěchají z jeviště.

Dalším číslem je *Klování aneb Už je to tady!* Číslo je o nastávajících otcích, kteří čekají s květinami na své ženy, až jim porodí potomky. Postupně tak tanečníci odchází z jeviště a opět se vrací již s novorozeňaty v náručí. Tančí s miminky, ale nakonec je odloží a odchází. Přicházejí rozzlobené matky a utěšující novorozeňata je odnášejí z jeviště.

Pípání aneb První krůčky je další choreografií. Na jeviště vychází žena s hračkami. Několikrát hodí nafukovací balon do zákulisí a ten se jí zase vrací. Nakonec ze zákulisí vychází přerostlé mimino v plenkách a běží za svou matkou. Probíhá hra matky s dítětem a přichází čas na krmení. Matka podává svému dítěti lahev s dudlíkem, dítě se jí ujímá a matka mezi tím uklízí hračky rozházené po jevišti. Z ničeho nic se dítě zastaví a padá na zem. Přichází muž, vytrhává matce lahev s dudlíkem a vyndává jí z látky, ve které byla lahev zabalená a ukazuje matce, že je to láhev s rumem. Matka bere své dítě do náručí a odnáší ho z jeviště.

Dalším číslem je *Pískání aneb Zvědavé nakukování*. Je to choreografie o malé dívce s chlapečkem, kteří si společně hrají a dovádí. Jejich hru vyruší dva muži v dlouhých kabátech nabízející jim bonbony. Děti zvědavě nakukují mužům pod jejich kabáty. Na konci děti odbíhají, muži se staví čelem k divákům a roztahují kabáty, pod nimiž celou dobu ukryvali plyšové papoušky připevněné v úrovni pasu.

Čepýření aneb puberta, první lásky atd. je choreografie o seznamování a nevinném dovádění dětí.

Dalším číslem je *Kokrhání aneb A při tom zpěvu!* Choreografie pojednává o mužích, kteří rádi tráví svůj čas se svými kamarády v hospodě a opijí se až do bezvědomí. Na toto číslo navazuje choreografie *Hudrování aneb A potom zpěvu!* Několik rozzlobených žen oblečené v zástěrách a v ruce držící různé kuchyňské náčiní si přijdou pro své muže do hospody. Postupně se mužům daří z dosahu rozzlobených žen zmizet, jeden muž ale takové štěstí nemá. Na něj si ženy zvláště počkají a zmlátí ho tak, že si odnášejí kusy jeho končetin z jeviště.

Vrků aneb jedno z posledních je číslo o starých lidech. Tři staré dámy a tři staří pánové sedí na židlích. Se začínající hudbou se staří lidé probouzí a hledají své

protějšky. Dochází k sobě a jen co zvednou nohu připravenou k tanci, muzika končí. Staří lidé si poděkují za tanec a rozchází se ke svým židlím a usínají.

Následuje *Mezihra aneb Sen o létání*. V této choreografii přichází Martin Pacek na jeviště v letecké kombinéze a pozoruje oblohu. Postupně si nasazuje letecké brýle s čepicí a utíká do šál pro křídla a snaží se vzlétnout. Běhá přes jeviště do zákulisí a zpět, až se ozve křik a rána, navozující představu pádu.

Předposlední choreografií je *Cvrlikání aneb Jeden, druhý, třetí, čtvrtý a.....*. Na jeviště nacházejí zástupci různých druhů ptáků. První přiházejí pávové, druzí papoušci, třetí tučňáci, čtvrtí čápové, pátí vrabci a pštroši. Všichni ptáci společně tančí a nakonec si sedají do velké skupiny ve středu jeviště. Na jeviště přichází zmrzačený letec se sádrou na noze a paži a ptactvo krmí. Během krmení přichází ptačí smrt, švihne svou kosou a všichni ptáci umírají a muž s radostným úšklebkem odchází z jeviště. (příloha 33)

Autor choreografií uvedených čísel je Martin Pacek. Rekvizity vytvořil Petr Šafus a kostýmy vytvořila dívčí část souboru Bufo.

2.2.13. Pitvoresky

„*Aneb něžně a divně*“¹⁷

Premiéra inscenace Pitvoresky se konala 24.3.2002 v Divadle U Hasičů.

Inscenace začíná choreografií *Hledači pramenů folkloru čistého*. Tři muži stojí zády k divákům, oděni do pláštěnek a pohupují se v kolenou. Následně se otáčejí a probíhá tanec s pruty, které se používají k vyhledávání podzemních pramenů. Ke konci tance se všichni tři muži setkají ve středu jeviště a někdo ze zákulisí na muže vylije kýbl vody. Muži našťvaně přelamují své pruty a odchází z jeviště. Během jejich odchodu se otevírá druhá opona, za kterou je natažena přes celou šíři jeviště modrá látka a začíná druhá choreografie *Očištění těla krásného*.

Šest žen nastoupených za modrou látkou, která imituje hladinu vody, si rozvazují turbany a myjí si vlasy. Protože mají na hlavách paruky, sundávají si i paruky, které také ve vodě myjí. Postupně se ženy vysvlékají i z županů a

¹⁷ (Program představení Pitvoresky, BUFO, 2002)

začíná tanec akvabel. Jednou během tance se modrá látka stáhne k zemi a přes průhledný materiál je vidět, že mezi tanečnicemi proplouvají muži v potápěčských maskách. Modrá látka se natahuje zpět a ženy dokončují své číslo a odplavou z jeviště.

Za modrou látkou se objevuje šest mužů a začíná choreografie *Očištění těla mužského*. Muži se myjí a ve vodě různě dovádí. Po dohrání muziky si muži začínají pískat jednotnou melodii a modrá látka se vytahuje mužům nad kolena. V tuto chvíli je vidět, že jeden muž je bez nohou. Látka se stahuje zpět a muži opouští jeviště.

Do modré látky se z obou stran jeviště zamotávají mořské panny. Začíná choreografie *U rybníka klidného*. Přichází dva muži v rybářských kloboucích a s pruty, nahazují udice a nenápadně se přibližují k mořským pannám. Když jsou v těsné blízkosti mořských panen, z prostřed jeviště vyskakují rozzlobené manželky rybářů. Rybáři před nimi utíkají, ale marně. Mužům dojde trpělivost a své manželky utopí. Po skončení hudby se nad modrou látkou objevují dva bílé balonky jako duše utopených žen. Muži balonky propichují a v objetí mořských panen opouští jeviště.

Z reproduktorů se ozývá štěkot psa a na scénu přichází pastýř. Začíná číslo s názvem *Na pastvě- odpoledne*. Pastýř si hraje se svým psem a dává mu pokyn, aby přivedl stádo krav. Na jeviště přichází osm žen převlečených do kravského kostýmu. Krávy tančí a pastevec jim sype žrádlo. Krávy ho sežerou. Choreografii přeruší jejich zabučení. Rázem se mění atmosféra a krávy se otáčí čelem k divákům. Z úst jim tečou sliny a všechny krávy kulhají. Nejspíš je postihla nemoc šílených krav, kulhavka a slintavka. Krávy tančí kolem pastevence se psem, místy se chovají až agresivně. Nakonec uvězní pastevence v kruhu a začínají ho olizovat. Kulhající krávy odchází z jeviště a pastevec se pes odkulhávají se slinou u úst za nimi.

Další choreografií jsou *Neobjevené tance řemeslnické*. Čtyři muži nastupují na jeviště s atributy svých řemesel a verbálně se představují diváků. První začíná kočí s pelerínou na ramenou, cylindrem na hlavě a bičem v ruce. Druhý se představuje krejčí s velkou jehlou v ruce a krejčovským metrem kolem krku. Třetím mužem je švec se zástěrou a kartáčem na boty v ruce. A posledním je

lazebník v bílé košili a břitvou v ruce. Probíhá společný tanec, na jehož konci se pánové ukloní a odchází z jeviště.

Přichází na řadu choreografie *Láska zmýlená*. Na jeviště přichází tři páry. Každý s párů má nějakou „vadu“. První pár je obézní, další jsou staří lidé s náznakem Parkinsonovi nemoci¹⁸ a poslední jsou mladí lidé s dlouhými nosy. Celý děj tance je o snaze, aby se každý pár políbil, ale kvůli jejich handicapům to není možné, ale během tance se omylem přerozdělí do nových dvojic. Polibek jim vyjde a šťastní odbíhají z jeviště.

Následuje číslo nazvané *Mezi ploty*. Za zvuku hudby se rozsvěcí na jevišti čtyři lucerny a zjevují se čtyři muži v nočních košilích. Po chvíli k nim přichází čtyři dívky, také v nočních košilích, s předpaženýma rukama jako náznak náměsíčnosti¹⁹. Rozbíhají se k mužům a následuje jejich snový tanec. S další muzikou přichází i zlom tohoto čísla. Všichni náměsíční se seběhnou ke středu jeviště. Na scénu přichází dva muži v doktorských pláštích a začínají muže a ženy v nočních košilích svazovat do svěracích kazajek. Svázaní pacienti odchází s nářkem z jeviště. Po odchodu pacientů údajní doktoři přivolají na jeviště trpaslíky, rozdávají jim červené čepičky a lucerny a prozpěvují si *Hej hou, hej hou, trpaslíci jdou*, opouštějí jeviště.

Předposlední choreografií je *Sen nadějného tenisty*. V této choreografii Martin Pacek přichází na scénu převlečený za tenistu. Chvilí tančí, uklání se a odchází. Na jeviště se vrací a pronásleduje první dívku, která před ním tančí valčík. Vždy, když dívka zmizí v šále, objeví se další dívka, která upoutá tenistovu pozornost. Tímto způsobem se na jevišti ukáže tenistovi šest dívek. Po odtančení poslední z nich se ze šál začínají postupně ukazovat ruce držící různé části dámského oblečení. Tenista každý kus oblečení vymění za růži. Po

¹⁸ Parkinsonova choroba je neurodegenerativní onemocnění *centrální nervové soustavy*, které přímo souvisí s úbytkem nervových buněk v části mozku. Pacient postupně není schopen ovládat nebo kontrolovat svůj pohyb. (*Parkinsonova nemoc. Wikipedie [online]. [cit. 2019-01-10]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Parkinsonova_nemoc*)

¹⁹ Náměsíční lidé nepřecházejí do REM fáze spánku postupně, ale velmi náhle. Tím dochází k přetížení mozku a ten vysílá do těla zmatené signály. To pak způsobí, že náměsíčný člověk chodí po okolí, může i mluvit nebo konat nějaké činnosti. (*Náměsíčnost. Moje zdraví [online]. [cit. 2019-01-10]. Dostupné z: <https://www.mojezdravi.cz/nemoci/namesicnost-2147.html>*)

sesbírání všech kusů dámského prádla na jeviště přichází šest mužů s růžemi v rukou a tenista po nich rychle hází dámské oblečení a utíká pryč.

Poslední choreografie inscenace je nazvaná *PITVORĚI*. Na scénu přibíhají muži a ženy v bílých maskách. Společně tancují a rozdělují se do čtyř skupin. Skupiny postupně přechází přes jeviště nyní už s maskami v rukou a pomalu uléhají po skupinách na zem. Začínají zpívat píseň *Go home* nejdříve unisono a následně po skupinách v kánonu. Píseň dozpívávají do úplného ticha. S burácením zvonů se zavírá opona. (příloha 34)

Protože tato premiéra vznikla k 10. výročí založení tanečního divadla Bufo, přidali tvůrci k této inscenaci ještě další výstup, který není uveden v programu, ale je zaznamenán na videozáznamu z představení konaného 24. 3. 2002 v Divadle U Hasičů. Jedná se o pěvecké číslo. Všichni členové souboru stojí ve dvou řadách rozdělení podle pohlaví a zpívají *píseň o Traktoristovi* (příloha 30). Celý obraz dokončují pochodovým cvičením a společnou poklonou.

Scénář, choreografii i režii obstaral Martin Pacek. Kostýmy k tomuto představení navrhla Z. Ježková a zrealizovala je M. Jeřábková a dívčí část souboru Bufo. Rekvizity a scénu vytvořil Petr Šafus.

2.2.14. Ze života obtížného hmyzu

„První film z produkce BUFOFILM zkoumající život vybraných druhů hmyzu.“²⁰

Premiéra *Ze života obtížného hmyzu* aneb *bio hmyz* se uskutečnila 23.11.2003 v Divadle U Hasičů.

„*Stručný obsah filmu:*

NA LOUCE I. (prolog), BITVA O CUKR (mravenci a hrobařící), VOSANOVA (vosy a potápník), LÁSKA NA PŮL MINUTY (světlušky), VÝCVIKOVÝ TÁBOR (klíšťata), NA VĚKY SPOLU (housenky a motýli), NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI

²⁰ (Program představení *Ze života obtížného...*, BUFO, 2003)

*(kudlanky), ADÉLY JEŠTĚ NEVEČERĚLI (čmeláci), 3x BZZZ A DOST (komár), VERY MUCH (mouchy), NA LOUCE II. (epilog)*²¹

Inscenace začíná příchodem muže oděného do bílého roucha s ohněm v ruce. Hlas z reproduktorů uvádí inscenaci. Muž odchází a za ním se otevírá opona.

První číslo *Prolog* uvádí diváky do kontextu celé inscenace. Tři skupinky lidí si na louce rozdělají piknik. Během pikniku začne všechny obtěžovat hmyz. Přítomnost hmyzu se však stále zvětšuje, až jsou lidé donuceni rychle uklidit své věci do košíků a zděšeně utíkají před velikou kostkou cukru, kterou přitáhl brouk v životní velikosti.

Inscenace volně pokračuje k prvnímu již hmyzímu číslu, kde se představí celá plejáda mravenců. První na scénu přibíhá černý mravenec, který svým červeným šátkem kolem krku připomíná pohádkového Ferdu Mravence. Zanedlouho k němu přibíhá pomocník a oba se snaží odtáhnout kostku cukru pryč. V tomto okamžiku na scénu přichází tři zrzaví mravenci, zjevně silnější než mravenci černí. Probíhá konfrontace černých a zrzavých mravenců a oba dva černí mravenci jsou zabiti. Zrzaví mravenci se snaží odtáhnout kostku cukru do zákulisí, kostka jim ale klade odpor a zpoza cukru vybíhají čtyři drobné faraónky, asociující mravence faraóny. Faraónky se zrzavým mravencům zjevně zalíbí a tak si každá dvojice faraónek odvede jednoho zrzavého mravence za kostku cukru. Na scéně zůstává třetí, smutný, zrzavý mravenec, který nevidí, jak dopadli jeho kamarádi za kostkou cukru. Zanedlouho i k němu přibíhají všechny čtyři faraónky a s úsměvem na tváři ho před zraky diváků popraví. Faraónky očividně vyhráli souboj o kostku cukru a tak jdou ochutnat svou kořist. Atmosféra se mění a faraónky se dusí a umírají také.

Dva brouci hrobařící otáčejí kostku cukru na stranu s nakreslenou lebkou. Probíhá tanec hrobařů mezi mrtvými mravenci, které postupně odtahují do zákulisí. Na závěr celé choreografie zůstávají stát nad mrtvým tělem zrzavého mravence a vytahují příbor. Scéna se noří do tmy a z reproduktorů se ozývá chroustání a praskání.

²¹ (program představení *Ze života obtížného...*, BUFO, 2003)

Další číslo začíná příchodem tří růžových nafukovacích lehátek, za kterými se schovávají vosy. Probíhá tanec vos, které si přišly užít na plovárnu. Snaží se okouzlit plavčíka-potápníka, ale ten odolá a naopak vosám radostně ukazuje své narozené dítě a zklamané vosy usedají na lehátka, které svými žihadly propichují.

Jeviště zůstává neosvětlené. Objevují se dvě světýlka znázorňující světlušky. Po krátkém seznámení se rozezní déšť a postupně tak uhasí světlo obou světlušek.

Další číslo startuje hlasité halekání ze zákulisí a po zvuku píšťalky se na jeviště rozbíhá parta klíštat, prozpěvující si *Píseň klíštat*. Velitele s píšťalkou následují tři perfektně vycvičená klíštata a čtvrté je trochu pomalejší. Probíhá výcvik klíštat a je jasné, že čtvrté klíště výcvik nezvládá. Stává se tak častým terčem velitele. Při výcviku se učí skákat, kousat, přisávat a na konci i pít krev. Čtvrté a nejslabší klíště je nucen pít krev i přes jeho zjevný odpor a tak se přihodí, že praskne.

V následující choreografii se ukazují housenky v nápaditých kostýmech. Během tance se dvě z housenek odpojí a před očima diváků se z housenek líhnou motýli. Tančí romantický duet, při kterém je s obdivem sledují ostatní housenky. Zděšení všech nastává, když motýli přechází jeviště a jsou oba propíchnuti velkým špendlíkem.

V následujícím čísle na jeviště vychází pět žen převlečených za kudlanky. Zanedlouho se objeví i muži a začíná tanec, který se zprvu jeví jako nevinné seznamování obou pohlaví. Dojde i k oplodnění samic, a protože se jedná o kudlanky nábožné, je do choreografie zapracováno usmrcení samců samičkami.

Další číslo začíná příchodem dvou květin, ke kterým přilétají dva čmeláci. Čmeláci se občerstvují na květinách, ale květiny jsou masožravé a čmeláky lapené do jejich sítí odtahují z jeviště.

Scéna se pomalu rozsvěcí za zvuku hudby a diváci si všimají nataženého igelitu. Po chvíli se z pod igelitu, imitující vodní hladinu, rozlétá komár, který je v podstatě hned usmrcen ránou plácačky.

Předposlední choreografie začíná hlasitým bzučením. Po chvíli na jeviště přibíhá velké množství tanečníků přetvářených za mouchy. Na konci čísla

zůstává jedna moucha, která uhýbá imaginární plácačce a raději také rychle opouští jeviště.

Poslední z choreografií jsou opět světlušky. Nejdříve začínají na scéně jen ve dvou, pak se k nim přidávají další a další a na konci samotné choreografie se ze světlušek vytvoří nápis END. Za zvuku znělky filmového studia Metro Goldwyn Mayer, Martin Pacek proráží hlavou černé plátno a imituje lva z úvodních titulků této, již zmíněné, distribuční filmové společnosti (příloha 35)

Protože se inscenace Ze života obtížného hmyzu stala velmi hranou a úspěšnou inscenací, zařadil sem Martin Pacek i jedno číslo navíc a to opět číslo využívající baterky jako světlušky na muziku ze seriálu South park „Uncle Mother fucker“.

O námět a scénář se podělili Martin Pacek a Jan Menšík, choreografii a režii obstaral Martin Pacek, kostýmy navrhla a vytvořila Jana Němcová²². O rekvizity se postaral Petr Šafus a členové souboru Bufo. Autor písně klíšťat je Jiří Zelba. O hudební mix se zasloužil Milan Potoček.

2.2.15. **Mysteria Bufo (sám strašák v poli)**

„Nejsem však oprávněn myslet, jsem jen strašák v poli. Nikdy jsem neměl nic jiného, než tu každodenní samotu...“²³

Premiéra se uskutečnila 26. a 27.11.2005 v Divadle U Hasičů.

*„ A **Zloději** došli na **makové pole**, kde stojí **strašák** a **chlapci** hrají odjakživa své **hry** a zdají se jim sny s **dlouhýma rukama**. Tam tančí také **dívky**. Když obláčky jak **peřiny** vyplouvají, tu i **zvony** ožijí a prozvání se k **domečku** plnému hraček a starodávnému **nábytku**. A **strašák** straší a **smrt** se všemu směje“²⁴*

²² Nyní Jana Doubnerová

²³ (program představení *Mysteria bufo aneb...*, BUFO, 2005)

²⁴ (program představení *Mysteria bufo aneb...*, BUFO, 2005)

Celé představení začíná příchodem dvou mužů, lupičů s baterkami, kteří odkrývají za oponou rostoucí makové pole. Vrhají se do pole okusit maková semínka. Značně omámeni makovým opiátem sedají k odpočinku před makové pole. V tu chvíli se mění nálada a makové pole jako by se přeměnilo v rozběsněný mák, stahuje lupiče k sobě. Jednomu se podaří utéct, druhému však nikoliv. Makové pole ho pohltí a z pohlceného lupiče se stane strašák v poli.

Na poli se objeví chlapci, kteří si sem přišli hrát na vojáky a svoje vojenské umění zkusí na strašákovi. Nakonec jsou unaveni a usínají. Zdá se jim sen o dlouhorukých strašácích, kteří je trestají za to, že strašákovi ubližovali.

Chlapce na scéně vystřídají malá děvčátka, která si také přišla pohrát. Skáčou přes gumu a hrají si s panenkami. Když děvčátka svým panenkám zazpívají ukolébavku *Halí, belí, koně v zelí*, uloží své panenky ke spánku a odchází. Strašák ožívá a běží si lehnout k panenkám a přikryje se jejich peřinkou. Děvčata se vrací a panenky i s peřinou uklízí. A tak začíná strašákův sen o posteli. Na scénu přicházejí pan polštář a paní peřina a strašák se je snaží přesvědčit, aby se mohl do nich uložit ke spánku. Než se mu to povede, zazvoní budík a celé strašákově idylce je konec.

Na pole přichází dovádět chlapci s děvčátky. Navzájem se popichují a honí, až děvčata ukradnou chlapcům jejich barety a odbíhají do šál. Z reproduktorů se rozezvoní polední zvony a strašák je svědkem roztančených kostelních zvonů. Vyplaší je děti s jejich hrou a strašák se rozhodne děti trochu potrápít. Proto je zastaví a dělá z dětí na chvíli loutkové panenky. Vyruší je hlas rodičů, který volá děti domů.

Přicházejí tři dívenky, které se uloží ke spánku. Na scénu nachází nábytek a domácí spotřebiče a po chvíli přichází i strašák a celý pokoj ožívá. Začíná tančit židle, hodiny, stůl, lednička i vysavač. Děvčátka se probouzí a bojí se, po chvíli ale se zaujetím na roztančený nábytek koukají. Nábytek odchází a na scénu přichází tři strašidla zahalená v bílých prostěradlech. Děvčata na ně vytáhnou bílou Moranu a začínají ze strašidel strhávat bílá prostěradla, pod kterými se skrývají obnažení chlapci, kteří přišli děvčátka postrašit. Honička pokračuje a chlapci se schovávají za strašáka tak, aby je děvčata nenašla. Děvčata si

nevědí rady a nechají vedle strašáka i jejich Moranu. Nastává romantický duet strašáka a Morany.

Na konci duetu přichází obnažení chlapci a oblékají se do oděvu strašáka i Morany a odchází. Na jevišti zůstanou osvětlené dva kříže a za doprovodu písně *Jak snadné je žít* se scéna noří do tmy (příloha 36).

Námět pro tuto inscenaci vytvořil David Pavlíček. Na scénáři se podíleli Martin Pacek a David Pavlíček. Choreografii a režii měl na starost Martin Pacek. Kostýmy vytvořila Jana Doubnerová. Na tvorbě rekvizit a scény se podíleli Petr Šafus, Zdena Herčíková a David Pavlíček. Petr Šafus ztvárnil hlavní roli strašáka v poli.

2.2.16. Nemelem, nemelem...

„Mlynářská balada z konce 19. století“²⁵

Premiéra představení se uskutečnila v Divadle v Dlouhé 24.5.2008.

Jeviště je v naprosté tmě a je slyšet pouze zpěv písně „Nemelem, nemelem“. S prvními tóny reprodukováné hudby se jeviště osvětluje a všechny postavy, mimo mlynáře Vávry a jeho budoucí manželky, chystají židle. Hospodská s hospodským si splnily velký sen, protože si otevírají svoji hospodu. Probíhá památeční focení, při kterém se nenásilně představí všechny osoby příběhu - starostovi, hospodský se svojí ženou, půvabná vdova, rodina učitelů. Poslední dvojice, která se musí trochu vnutit k vyfotografování, je pár nejchudších lidí z vesnice, v programu jsou nazýváni jako socky. Po focení přichází mlynář Vávra se svou novou, cizokrajnou manželkou a políbí se. Postupně jim všichni vesničané gratulují ke sňatku a probíhá hromadné fotografování. Na konci čísla všichni zasedají ke svatební hostině.

Rozeznávají se temperamentní zvuky balkánské muziky. Všichni mimo vdovu holdují alkoholu a připijí novomanželům. Nevěsta ve středu jeviště tančí a

²⁵ (Program představení *Nemelem, nemelem...*, BUFO, 2008)

postupně se k ní přidává celá vesnice. Vpředu této zábavy probíhá pokus seznámit starostovic dceru a učitelovic syna. To se jim však moc nedaří.

Z reproduktorů se ozývá znělka pošťáka. Na scéně se objeví pošťák a se všemi se přátelsky zdraví, jen vdovu jako by ani neviděl a obejde ji bez povšimnutí. Předává panu hostinskému noviny. Muži z vesnice, mimo starostu, si představují automobilové závody, o kterých píší v novinách. Dámy fandí a Vávrová startuje celý automobilový závod. Závod vyhrává hostinský a všichni mu patřičně gratulují. Zábavu naruší déšť a křik rodící socky. Všichni se schovávají pod deštníky, a protože pošťákovu pozornost opět odvádí hostinský, vdova zůstává na dešti sama a ze žalu zkouší poprvé sílu alkoholu.

V dalším obraze se ocitáme v příbytku Vávrových. Vávra sedí na židli a pročítá noviny, paní Vávrová si vyžaduje jeho pozornost. On toho nic moc nedbá a svou ženu upokojí pouze polibkem na čelo. V tom se rozezní opět znělka pošťáka. Pošťák přináší dopis pro paní Vávrovou. Atmosféra se mění a cizinka vzpomíná na svůj domov.

Na scénu přicházejí hostinští, učitelovi i socky s miminky a ukazují Vávřům a zbytku vesnice své nové přírůstky. Vávrová je evidentně zarmoucená, že oni ještě takové štěstí nemají. Následuje zapíjení novorozeňat, které se zvrtné k hlasitému zpěvu písně *Když jsem šel na půdu* a poté se obraz mění na opilé potácení vdovy. Scéna se opět vrací ke zpěvu a postupně všichni usínají na stolech.

Zvuk zvonů probouzí hostinské, kteří zábavu končí a ve dveřích hostince se loučí se všemi hosty. Jako poslední nese Vávra unaveného pošťáka na zádech a paní hostinská zase radí cestu opilé vdově. Po ní odchází i Vávrová, ale cestu jí zastaví pan hostinský, který s ní začne tančit. Hostinská se také vnucuje k tanci. Probíhá taneční hříčka ve třech, kde hostinský si všímá jen Vávrové a Vávrová úplně zcela nechápe, co se děje. Když pochopí, o co hostinskému jde, ukazuje Vávrová hostinskému, jak svou ženu ranil. Hostinský se jde usmiřovat se svou ženou, ale romantikou scénu hostinských přeruší pláč dítě.

Nový obraz začíná přípravami na Vávrovy narozeniny. Ženy společně s Vávrovou zdobí hospodu girlandami. Starostová slovně napadá Vávrovou a ta to nevydrží a začíná bojovný tanec mezi starostovou a Vávrovou a celá vesnice tuto potyčku s nadšením pozoruje.

Když je potyčka u konce, vstupuje nepozorovaně na scénu Vávra a všichni se snaží vrátit pozornost na jeho narozeniny. Předávají mu dort. Muži s Vávrovou odchází do pozadí a jedí narozeninový dort a ženy z vesnice si povídají o svých domácnostech. Starostová by se ráda k povídajícím si ženám přidala, ale ony nechtějí a tak raději odchází všet prostěradla na zadní plán scény.

Již po třetí se ozývá znělka pošťáka. Tentokrát pošťák přináší balík adresovaný Vávrovi. Vávra balík otvírá a celá vesnice, mimo starostové, je zvědavá co se v balíčku nachází. Po otevření se atmosféra na jevišti mění a Vávra nechává prostoupit svou zlost, protože v balíčku se nachází rudé kalhotky jeho manželky. Vytrhne hostinskému ubrus a začne si s Vávrovou vyřizovat účty. Ke konci Vávrová omdlívá a Vávra zděšený svým činem, protože se domnívá, že jí uškrtil, utíká ze scény.

Ke zdánlivě mrtvé Vávrové se sbíhají všichni muži. Ženy volají své muže a začínají je bít a fackovat, nejvíce se pustí do starosty. Celou scénu vyruší Vávrová, která se začíná probouzet. Ženy se k ní sbíhají a začínají jí opečovávat. Muži se starají o zbitého starostu. Paní starostová pomalu strhává bílá prostěradla ze zadního plánu, když strhne i poslední, leknutím zakřičí. Houpají se tam nohy Vávry, který se oběsil, protože si myslel, že svou zlostí manželku zabil. Jeviště se halí do tmy a všichni protagonisté zpívají píseň *Nemelem, nemelem* (příloha 31 a 37).

Námět a libreto vytvořily Radka Prošková a Martin Pacek. Režii a choreografii zastal Martin Pacek. Scénu a rekvizity vytvořil Petr Šafus, kostýmy navrhla a vytvořila Agnieszka Pátá. Hudební spolupráce byla navázána s Milanem Potočkem. O produkci se starala Eva Velínská.

Obsazení I.premiéry/ obsazení II. premiéry 30.11.2008

Vávra: Štěpán Karlesz / Michael Dymek

Vávrová: Petra Loužilová ²⁶/ Zuzana Mikešová

Hostinský: Zbyněk Šporc v obou večerech

Hostinská: Eva Velínská v obou večerech

Starosta: Josef Urbánek / Rostislav Horvát

²⁶ Nyní Petra Zídková

Starostová: Ivana Pleskačová / Petra Tomášková

Starostových dcera: Aneta Velková / Eva Bezemková²⁷

Učitel: Petr Frydrych / Ondřej Jiříček

Učitelová: Anička Zelbová / Jana Falesová

Učitelovic syn: Jan Urbánek v obou večerech

Socka muž: Petr Štěpánek v obou večerech

Socka žena: Petra Tomášková / Zdeňka Kopecká

Vdova: Marie Maroušková / Eva Jiříčková

2.2.17. Má slast aneb Bufo bláznivě

Inscenace *Má slast aneb Bufo Bláznivě* měla premiéru 28.11.2010 v Divadle v Dlouhé.

„Taneční groteska – exkurze do psychiatrické léčebny, kde se mezi stávajícími pacienty objeví jeden nový, který tvrdí, že je Bedřich Smetana. Ale co když to skutečně je geniální český hudební skladatel? Změní to život v ústavu?“²⁸

Opona vyjíždí nahoru a na jevišti je osvětlený pouze gauč se spícím mužem a v popředí sedící malý chlapec, který cinká na xylofon píseň *Kočka leze dírou*. Pomalu se dobere k ústřední melodii skladby *Vltava*. Ze zákulisí ho volá ženský hlas, nejdříve jemně, ale malý chlapec na volání nereaguje. Pak si pro něj žena přichází se slovy: „Bedříšku, si snad hluchej!“ a odvádí ho z jeviště. V tu chvíli se ze spaní vytrhne muž na pohovce zjevem podobný skladateli Bedřichu Smetanovi a začínají znít hudební úryvky z jednotlivých skladeb z tvorby Bedřicha Smetany.

Ocitáme se v léčebně pro choromyslné. Na jeviště vyjde doktor se sestrou a snaží se nového člena psychiatrické léčebny oblehnout do svěrací kazajky.

²⁷ Nyní Eva Vlčková

²⁸ (Program představení *Bufo bláznivě...*, BUFO, 2013)

Jako podtext zní píseň *Milostné zvířátko uděláme z vás*. Doktoři odbíhají a na scénu nacházejí další pacienti psychiatrické léčebny, kteří se novému pacientovi představují v následném pořadí: exhibicionista, náruživá dáma, dáma s medvídkem, mafián, muž introvert, žena gotička, Napoleon, dáma sokolka. Po tanci ukazující problémy pacientů přichází celý zdravotnický personál: pan doktor, dvě sestry a dva zřízenci. V rukách mají svěřací kazajky, do kterých oblékají všechny pacienty a dávají jim prášky.

Zřízenci přinášejí šampaňské a personál se začíná bavit. Popíjejí víno a tančí vášnivou chachu. Doktor kouzlem zhasíná prostor a na jeviště nachází všichni pacienti s baterkami a osvěcují stále vášnivěji tančící personál, který odejde ze scény, a pacienti probouzí ospalého zřízence, který jediný z personálu na scéně zůstal. Na jeho konto se smějí a počítají do devíti.

Jeviště se rozsvěcí a za zvuků hravého valčíku všichni pacienti tančí. Bedřich je sleduje z postele. Na scénu přichází zamilovaný doktor se sestřičkou Marií. Odhánějí pacienty a Bedřicha ukládají ke spánku. Z reproduktorů začíná hrát píseň *Věrné milování* a probíhá láskyplné námluvy mezi sestřičkou a doktorem. Doktorovi zazvoní telefon a on odchází z jeviště.

Dva zřízenci probouzí pacienty a na jevišti se odehrává ranní rutina pacientů, čištění zubů, sprchování a rozcvička vedená dámou sokolkou, která je neurotická, že nikdo necvičí, tak jak má. Začíná znít romantická skladba, při které se na scéně objevuje doktor se sestřičkou Michaelou. Pacienti jim vytvoří mořský svět a schyluje se k vášnivé scéně. V tomto okamžiku do pokoje přichází sestřička Marie a vidí, jak ji doktor klamal.

Pacienti tančí kolem smutné sestry Marie a snaží se jí uklidnit. Marie neví, co má dělat. Dáma gotička ji navrhuje, ať si podřízne žíly, ale doktor přichází s kyticí, ať mu odpustí. Sestra si neví rady. Za zvuku písně *Jak si se Mařenko rozmyslela?* pacienti tančí v půlkruhu kolem sestry. Sestra končí v náručí doktora. Rozeznívá se skočná z Prodané nevěsty, Marie s doktorem sedí na posteli, kterou pacienti vozí po celé jevišti, až je ze scény odvezou a na scéně zůstává pouze Bedřich.

Bedřichovy myšlenky přeruší vysoký tón a na jevišti se objevuje hrací skříňka, z které se ozývá melodie *Vltavy*. Na scénu přichází malý kluk ze začátku

inscenace a bere starého Bedřicha za ruku. Po rozloučení s ostatními pacienty léčebny ho odvádí pryč z jeviště (příloha 38).

Pacienti oblečení ve svěracích kazajkách dostávají své medikamenty a život v ústavu pokračuje dál.

Scénárista a režisér inscenace byl Martin Pacek. Choreografii vytvořili Martin Pacek, Petr Frydrych a Eva Ornstová. Kostýmy vytvořila Jana Doubnerová. Scénu a rekvizity vytvořil Petr Šafus. Hudební spolupráce byla navázána s Milanem Potočkem.

Obsazení premiéry:

Malý Bedřich - Míša Dymek

Velký Bedřich - Petr Šafus

Exhibicionista - Petr Štěpánek

Náruživá žena - Ivana Pleskačová

Dáma s medvídkem - Anna Zelbová

Mafián - Michael Dymek

Žena gotička - Aneta Velková

Napoleon - Jan Zajíc

Žena sokolka - Eva Ornstová

Doktor – Zbyněk Šporc

Sestra Marie - Petra Zídková

Sestra Michaela - Michaela Vrátilová

Zřízenec Petr - Petr Frydrych

Zřízenec Honza - Jan Urbánek

2.2.18. Fantastická cesta

Premiéra inscenace Fantastická cesta se konala 25.5.2013 v Divadle v Dlouhé. Inscenace byla uvedená ve večeru věnovanému dvaceti letům založení souboru.

„ Scénická pocta filmům Karla Zemana, dobrodružným románům a komiksům, tedy časům dětství a malin nezralých...“²⁹

Celé představení začíná znělkou z filmu Indiana Jones, při které pomalu vyjíždí opona vzhůru. Na scéně se objevuje pět členů rodiny. Jako první rozehrává akci otec, sedící na gauči uprostřed jeviště. Otevírá si pivo a pije ho. Druhou akci začíná dědeček, který sedí u lednice a neustále v ní něco hledá. Jako třetí se na točícím křesle objeví mladá dívka, nasazuje si sluchátka a tančí do rytmu své hudby. Čtvrtý ožívá malý chlapec, který sedí v popředí jeviště, a v rukou drží ovládací od video hry, kterou hraje. Posledním, pátým členem celé rodiny je matka, která zapíná svůj masážní stoj a při tom pojídá chipsy. Poté přes jeviště přejede vláček a po jeho odjezdu ze scény celá rodina ožívá. Z ničeho nic scéna zhasne a podle zvuku je jasné, že se jedná o vypadlé pojistky. Na jevišti nastane chaos. Jeden člen rodiny mluví přes druhého. Po výkřiku dědečka: „Hele, lednice svítí“ dědeček lednici otvírá a z lednice vychází lední medvěd. Nastává honička, během které se celá rodina pomalu vytratí z jeviště.

Na plátně, na kterém bylo do této doby vyobrazené okno, se začne promítat sníh a mapa severního pólu. Na scénu přichází tři muži polárníci, v čele s dědečkem. Cestu jim zastoupí několik Eskymáků a po rozpačitém pozdravu se polárníci s Eskymáky objímají a vítají a začínají společně tančit. Během vítacího tance mezi tanečnickými přeběhne několik tučňáků, lední medvěd a malá Eskymačka, která přes scénu koulí sněhové koule. Polárníci se posilňují alkoholem, který dávají ochutnat i Eskymáků a všichni společně usínají. Na scénu přichází tři tučňáci a následuje malý taneční vstup tří tučňáku, z nich jeden tučňák je tak pomatený, že ho zbývající dva tučňáci doslova vykopají z jeviště. Dvě náruživé Eskymačky přitahují na jeviště dědečka a snaží se ho svléci, ale on se brání. Celou akci přeruší malá dívenka, která s pomocí ledního medvěda tvoří velkou sněhovou kouli. Ženy hystericky křičí, odnáší malou holčičku z dosahu medvěda a začíná hon na medvěda, který končí neúspěchem a celou scénu začíná pohlcovat sněhová vichřice, která mění jeviště ze severního pólu opět na obývací pokoj.

²⁹ (Program představení *Bufo bláznivě...*, BUFO, 2013)

V dalším obraze se z jeviště stane moře, po kterém pluje otec na plachetnici. Najednou začnou z podpalubí jeho plachetnice vycházet čtyři námořnice. Staví se do pozoru a čekají na povely svého kapitána. Námořnice tančí. Po tanci se chystají na rybolov, z moře však vytáhnou truhlici s pokladem. Jejich radost zastaví až blížící se bouře a pirátská loď. V čele pirátů stojí dědeček. Námořník se radí s děvčaty, jak ubránit svou loď před piráty. Probíhá tanec, při kterém námořnice využívají ženských zbraní a všechny piráty sváží do rybářské sítě a odtahují je z jeviště. Vrací se zpět ke svému kapitánovi a ten udává nový směr plavby. Plachetnice se tak vrací na střed jeviště, námořník se vysvléká ze své uniformy a sen o námořnicích mizí.

Z reproduktorů se ozývá zvonění telefonu. Telefon ovládá dcera, která píše SMS zprávu a usedá do křesla. Na promítacím plátně se zobrazují vesmírné záběry. Mladá dívka cestuje ve svém snu do vesmíru na jinou planetu. Po přistání se před ní objevují mimozemšťané. Dívka si je s nadšením fotí a mimozemšťané se s ní opatrně seznamují a vedou si jí jako královnu do středu svého kruhu. Marťani mají pro svou královnu i dárek v podobě světelného meče, který jí předají a zatančí kolem své nové královny. Z ničeho nic na jeviště přichází velká černá postava v dlouhém plášti. Začíná boj mezi královnou marťanů a černým bojovníkem. Marťani s královnou vyhrávají a bojovník utíká pryč ze scény. Veselení je ale po chvíli přejde, protože na jejich planetě přistává zelený mimozemšťan, z kterého se ale vyklubou královnin bratr a tak ho královna představuje svým marťanům a celá scéna končí veselým tancem s přestavbou scény na obývací pokoj.

V obývacím pokoji se nachází otec, který se snaží opravit pojistky a dělá při tom hluk a jeho žena ho odežene se slovy: „Já chci ticho!“ Otec odchází a matka si lehá si na gauč, aby si odpočinula. Z reproduktorů začínají hrát orientální melodie. Na jeviště přicházejí dvě orientální tanečnice, matka si obléhá růžový závoj a nechává, aby ji její exotické služebnice ovívaly. Tuto idylu přeruší příchod tří mohutných mužů, kteří se na matku vrhnou. V tuto chvíli na scénu přichází otec v masce Zorra. Matku vysvobodí ze spárů zlých mužů a společně odjíždějí na koni z jeviště pryč.

Poslední sen, chlapcův, začíná zvukem bublání vody. Vidíme malého chlapce, který drží kelímek s vodou a na plátno se promítají vodní bubliny. Chlapec seskakuje z gauče do svého vysněného mořského světa. Jako první se mu

zjevuje pruhovaná rybička, se kterou se skamarádí. Postupně proplová světem a potkává mořské koníky, sasanky a další rybičky. Jako poslední na scénu přibíhá krab a udává povel k tanci všech vodních zvířat. V tom se veselá nálada mění, protože se na jevišti objevuje zelená chobotnice, která lapí pruhovanou rybičku. Chlapec se snaží svého kamaráda vysvobodit, to se mu povede, ale skončí sám lapan chobotnicí. Pruhovaná rybička volá o pomoc a malého chlapce připlouvá vysvobodit celá jeho rodina. Společnými silami chobotnici přemůžou a chobotnice mizí a celá rodina je ráda, že jsou živí a zdraví zase spolu.

Celá rodina společně sedí na gauči. Na scénu přijede vláček a rodina se rozhodne, že vyrazí na společný výlet. Na jeviště přijíždí vlak plný postaviček ze snů jednotlivých členů rodiny. Proběhne krátký tanec ve vlaku a všichni odjíždí pryč z jeviště (příloha 39).

Námět a scénář vytvořili Martin Pacek a Samiha Maleh. Režii a choreografii měl na starosti Martin Pacek. Scénu a kostýmy vytvořila Samiha Maleh, která se také podílela na přípravě projekce společně s Janem Burianem. Rekvizity tvořila dvojice Petr Šafus a Jan Zajíc. Konečný mix hudby a projekce dotvořil Milan Potoček.

Obsazení rolí:

Děd- Petr Šafus

Otec- Michael Dymek

Matka- Eva Ornstová

Dcera- Aneta Velková

Syn- Jan Urbánek

2.2.19. O Statek zvířat

První premiéra inscenace O Statek zvířat se konala v Divadle v Dlouhé 20.6.2015. Druhá premiéra byla uvedena ve stejném divadle 6.12.2015.

„ Jednoho dne se zvířátka již nedokázala smířit s agresivním chováním svého pána a vzbouřila se. Svou revoluci proti zchátralému statkáři vyhrála, ale uprázdněný prostor moci brzy nenápadně obsadili jiní. Ti si s postupem času začali uvědomovat, jaké sladké plody jim jejich postavení může přinést a jak to svým bývalým kamarádům mohou pořádně osolit...“³⁰

Inscenace začíná zakokrháním a na scéně je bodově osvětlený havran Mojžíš. O několik vteřin později se vytahuje opona a na jevišti se ukazuje obraz farmy se zvířaty. Z pohledu diváků je na levé straně umístěný chlívek s prasaty, v zadním plánu jeviště je natažený plot s brankou, ke kterému jsou přivázáni dva hlídací psy, a u pravého portálu je postaven most ke kurníku pro slepice.

Jako první se dávají do pohybu koně Molina, Lupina a Boxer. Navazuje na ně ovce Rozálie a kráva Linda. Z kurníku vybíhají slepice Áňa a Máňa a všichni vyhladovělí hledají něco k jídlu. Vzpomenou si ještě na své přátele prasata Napoleona, Margaret a Pištíka, které vysvobodí z chlívku. Všichni smutným gestem naznačují, že k jídlu nic není.

Přichází jejich neoblíbený, opilý farmář Jones. Začíná tanec, který zprvu vypovídá o strachu zvířat před farmářem a jeho psy, ale postupem času se zvířata vzchopí, přemůžou psy a Jonese vyženou pryč z farmy. Všechna zvířátka chtějí vypráskat i psy, ale cestu jim zastoupí Napoleon, který ostatní zvířata přesvědčí, že i psy patří mezi ně. Na toto konto Napoleon nastolí první pravidlo nové éry života na farmě, že jsou si všechna zvířata rovna. Mojžíš celé dění na farmě pozoroval z dálky, teď však přichází ke zvířatům a ukazuje jim klobouk farmáře Jonese. Všechna zvířata mu říkají, ať klobouk hodí přes plot. Havran klobouk odhazuje a přináší vlajku na důkaz nové doby na farmě. Zvířátka radostně tancují.

Unavená zvířátka se ukládají ke spánku a přichází na řadu milostný duet Lupiny a Boxera. Jejich duet přeruší kokrhání kohouta, na které reagují obě slepice a křik prasnice, která, ve snaze odejít z farmy, se zasekla v brance pro svou tloušťku. Zvířat nejprve nechápou a zmateně pobíhají po jevišti. Po několika okamžicích vysvobozují prasnici z branky. Všichni obstarávají prasnici, jen

³⁰ (Program představení *O Statek zvířat*, BUFO, 2015)

kráva Linda pozoruje vše z povzdálí a sama se omylem propadně brankou pryč z farmy. Zvířátka na to nijak zvlášť nereagují, protože stále sledují prasnici. Ta jim ukazuje, že by se měl plot zbořit. Zvířátka s ní souhlasí a Napoleon se radí s Mojžíšem o postupu bourání. Všechna zvířátka se pak společně domlouvají na plánu demolice plotu.

Jejich radost rázem překazí opět zvuk, který na úvodu inscenace signalizoval příchod Jonese. Zvířata panikaří, ale pak si všímají, že přichází pouze Linda s jonesovým kloboukem na hlavě. Napoleon vyvěšuje druhé pravidlo nové farmy, že se nesmí nosit žádné oblečení. Všichni mu tleskají, jen ovce Rozálií kouká přes plot. Toho využijí psy a začnou s Rozálií tančit. Z jejich radostného tance se ukáže, že psi myslí na to, jak by ovci sežrali. Toho si všímají ostatní zvířata, zarazí psy v jejich počínání a vzniká tak třetí pravidlo nové farmy, že se navzájem nesmí pojídat.

Psi odbíhají, jeden ze psů si začne prohlížet zbraň, která visela na brance. Svou nešikovností pes omylem ze zbraně vystřelí, zvířátka úlekem padají k zemi. Napoleon neváhá a nastolí čtvrté pravidlo, že jsou zakázané na farmě zbraně. Druhý ze psů přiváží kolečko se žrádlem pro všechna zvířátka. Zvířátka tančí radostí a nakonec všichni dosyta najedení spokojeně usínají mimo Mojžíše s Pištíkem, kteří utíkají zbouraným plotem pryč. Ani Napoleon a Margaret se nepřipravují ke spánku, ale rozehrávají prasečí taneční duet. Na konci jejich romantického duetu přichází trochu opilý Mojžíš s Pištíkem. Tím probudí všechny ostatní zvířata a nastavuje se nové pravidlo, že se nesmí na farmě pít alkohol. Všichni znova klidně usínají a Napoleon s Margaret dotancovávají svůj duet.

Scénu zahalí tma a v dálce se mihotá světlo baterky. Přichází farmář Jones a prohlíží si svou farmu a hledá zvířata, ale ta se předním všichni snaží schovat. Napoleon chrání farmu s puškou v ruce a Jones strachy utíká pryč. Zvířátka utíkají k plotu za farmářem, aby se ujistila, že je opravdu pryč a Napoleon nenápadně sundává pravidlo o používání zbraní. Zvířátkům to nejde do hlavy, protože si mysleli, že se zbraně používat nesmějí. Napoleon je ujišťuje, že tomu tak není, že takové pravidlo na farmě nemají.

Napoleon podává psům pistol a bič a zaučuje je, jak hlídat jejich novou farmu. Psi stojí na stráží a Napoleon pobízí všechna zvířátka ke spánku. Bere lahve

s alkoholem a psům ještě znovu opakuje, že se nesmí pít, ale sám pak alkohol sám vyzkouší. Ten mu zachutná a odchází i s alkoholem k Margaret do chlívku. Psi nakonec usínají.

Celá farma se probouzí opět kokrháním kohouta. Napoleon vychází z chlívku a všimá si, že psy neudrželi svoji stráž, proto nutí všechna zvířátka mimo prasat, aby postavili zpět plot. Margaret s nadšením odhazuje ceduli s pravidlem rovnosti mezi zvířaty. Jako odměnu za postavení plotu dostanou zvířátka nažrat.

Psy jako správní posluhovači se staví do šiku a začínají předvádět prasatům a ostatním zvířátkům vojenskou přehlídku, na jejímž konci dostane Napoleon tričko s nápisem *The Boss* od ovce Rozálie. V tuto chvíli dostává Pištík povel od Napoleona, aby zrušil pravidlo nošení oblečení. Margaret mu jeho oblek závidí. Napoleona napadne zbavit ovce její vlny, aby mohla Margaret obléknout vestu z ovčí kůže. Ovce se brání, ale marně. Utíká se schovat k Mojžíšovi. Prasata odchází do chlívku a zvířátka nevěřičně usínají.

Napoleon najednou vychází z chlívku a naznačuje, že mu došli veškeré zásoby alkoholu. V tom k brance farmy přichází Jones, který mu nabízí alkohol výměnou za čerstvě nadojené mléko. Napoleon tak ve spánku podojí Lindu a vymění mléko za alkohol a sundává předposlední pravidlo o zákazu pití alkoholu.

Novým den opět začíná kokrháním kohouta, na kterého reagují slepice a všichni zvířátka se probouzí. Napoleon se rozčílí, bere pistol a střílí do kurníku. Slípky pláčou a z chlívku vychází Margaret, kterou Napoleon vede ke kolečku a Lupině nařizuje, aby Margaret povozila po jejich farmě. Ostatní zvířátka pracují. Napoleonovi se myšlenka projížďky tak zalíbí, že si přisedá k Margaretě. To je však na Lupinu už moc těžké a tak předává oprať svému příteli Boxerovi. Ten však tíhu prasat také neutáhne a kvůli urputné snaze vyhovět prasatům umírá. Zvířátka se sbíhají k Boxerovi a Lupina ho oplakává. Psi s Napoleonem přivádějí Jonese a domlouvají s ním odkup mrtvého koně Boxera. Prasata se zavřou do chléva a zvířátka se choulí na středu jeviště.

Přibíhá Pištík s balonky a psi s lahvemi alkoholu. Prasata startují veselí před chlévem a psi jim pořádají zábavu. Každý ze psů násilně bere jednu ze slepic a odvádí ji před chlév. Pod namířenou pistolí je donutí ke striptýzu. Prasata se

vesele baví, ale ponížené slepice obíhají do svého kurníku. Opilá prasata nadýchaná heliem prozpěvují píseň *Ta slepička kropená* a Napoleon s Margaret usedají do kolečka. Zvířátka k nim nevěřičně běží. To si ale nenechají líbit a za zvuku sirény, poroučí psům, aby usměrnili dav zvířat. Psi poslechnou. Mojžíš je popuzen osudem farmy a rázně odchází z jeviště směrem do diváků. Slepice, ovce, kráva a koně si všímají jeho rebelie a vyrazí za Mojžíšem. Zvířata však zastaví imaginární plot.

Zasněná zvířata postupně sní o tom, aby mohli odletět jako Mojžíš. V jejich myšlenkách je ale postupně přeruší psi, kteří dostali od Napoleona úkol všechny zvířata zavřít do chléva. I když se zvířata brání, není jim to nic platné. Lupina dostává výprask bičem od Napoleona a nakonec i od Margaret, která jí ubije k smrti. Psi natahují nad plot ostnatý drát a prasata se smějí, jak dokázali získat moc nad farmou. Psi prosí Napoleona s Margaret, aby si mohli pochutnat na kobyle. Ti jim to dovolí a Pištík sundává poslední pravidlo o zákazu pojidání se navzájem.

Poslední obraz této inscenace je, že ani psi zažraní do Lupiny, ani rozesmátá prasata si nevšimnou, že se na farmu připlížit farmář Jones, který do rukou vzal pistol odloženou u branky. Jones přichází do středu jeviště a za jeho hlasitého smíchu se zavírá opona.

Autor choreografie je Martin Pacek. Námět a dramaturgii zpracoval Tomáš Urbánek. Režisér inscenace je také Martin Pacek. Kostýmy navrhla a vytvořila Jana Doubnerová. Scénu a rekvizity vytvořil Petr Šafus. Hudba byla pestrou koláží různých hudebních stylů a skladeb.

Premiéra je inspirovaná novelou *Animal's Farm*³¹ od George Orwella.

Obsazení I. Premiéry / II. Premiéry

Napoleon- Michael Dymek / Rostislav Horvát

Margaret- Petr Zídková/ Eva Vlčková

Pištík- Jan Urbánek v obou večerech

Rex- Ondřej Jiříček/ Jiří Škopek

Hary- Petr Štěpánek / Matěj Hlaváč

³¹ Farma zvířat

Boxer- Vojtěch Rudolf v obou večerech
Lupina- Kateřina Pelcová v obou večerech
Molina- Aneta Velková/ Kristýna Petrboková
Mojžíš- Petr Šafus v obou večerech
Rozálie- Eliška Jansová / Eva Ornstová
Linda- Anna Zelbová/ Zdeňka Kopecká
Áňa- Michaela Červenková/ Anna Kopecká
Máňa- Pavla Valchářová/ Sára Chvojková
Jones- Josef Urbánek/ Petr Frydrych

2.2.20. A Lenka?

„Tanečně pohybová fantazie.“³²

První premiéra inscenace A Lenka? se uskutečnila 9. 6. 2018. Druhá premiéra se konala 10.6. 2018. Obě premiéry se odehrály v Divadle v Dlouhé.

*„Proč a o čem sníme, je jedna z otázek, nad kterou se pozastavuje nová inscenace našeho tanečního divadla Bufo A Lenka? Název odkazuje na světoznámou knihu Lewise Carrola (1832-1898; mj. matematika a fotografa) Alenka v kraji divů za zrcadlem. Inscenace však není divadelní rekonstrukcí literárního díla, ale skokem do světa, který se otevírá každému oknem polštáře nebo prostě ve chvíli čekání na zastávce vlaku, tramvaje či autobusu. A Lenka? přináší podrobnější vhled do neúplné rodiny, ve které hlavní hrdinka vyrůstá. Ukazuje, že vzdálenosti, které se mezi jednotlivými členy objeví, mohou nabýt fyzické podoby a rozmělnit, co je a není pro člověka skutečné. Přejeme dobrou noc a hezké sny.“*³³

Do tmou zahaleného divadelního sálu se rozezvučí vážná varhanní hudba. Po chvíli se na červené oponě rozsvěcuje kříž. S koncem pohřební muziky vyjíždí

³² (Program představení O Statek zvířat, BUFO, 2015)

³³ (Program představení O Statek zvířat, BUFO, 2015)

opona vzhůru. Na jevišti stojí matka a drží svou dceru Lenku. Scéna za nimi je postavena z bílých paravánů.

Matka ukládá Lenku ke spánku. Lenka svou matku několikrát přeruší v jejím odchodu, nakonec však ulehá a usíná. Matka odchází nejistým krokem za prostřední paravány a divákům i Lence se rozsvěcí bílé paravány se siluetou matky, která popíjí alkohol. Lenka matku pozoruje, ale z jejího zamyšlení ji vytrhávají pohybující se paravány. Většina paravánů se z čistě bílých přetočí na černě pomalovanou stranu, jako signál, že se ocitá Lenka ve svém snovém světě.

Za otevřenými paravány se objevují dva šašci, kteří se s Lenkou snaží seznámit. Nakonec Lenku berou mezi sebe a vedou jí do světa fantazie.

Jako první se jí představují žáby a čáповé se svým tancem. Žáby i čáповé odbíhají z jeviště, za nimi se běží i Lenci průvodci. Lenka to ale nestihne a než se jí podaří vyklouznout ze scény, paravány se před ní zavřou.

Lenka stojí uprostřed bytu a přes jeviště přejde její opilá matka, která jí nese večeři z rychlého občerstvení. Lenka je smutná. V tom se opět objevují její průvodci a Lenka si začíná hrát s kelímkem na pití. Na jevišti se odehraje tanec bublinek.

Do bytu přichází matka, které se zjeví sako a klobouk, po jejím mrtvém muži. Věci jí různě vypadávají s rukou. Nakonec sako i klobouk věší na věšák. Scéna se začíná přetáčet opět do světa fantazie a paravány se staví do dlouhé diagonály. Na konci přichází mezi paravány Lenka, která registruje oblečený věšák a vyráží k němu.

Její kroky zastavuje volání průvodců a za paravány mává ananas. Lenka i průvodci ananas osvobozují a ten je žádá o radu, jak zhubnout. Lenka i průvodci řešení nabízejí, to se ale nelíbí ananasu. Lenku napadne přivolat na pomoc švýcarský nůž, který ananas ořezává. Ananas je spokojený, ale v okamžiku musí všichni zděšeně před nožem utéct pryč.

Scéna se vrací do tvaru bílého bytu. Na jeviště přichází matka a naznačuje, že je její lahev prázdná a z lahve si vytvoří telefon. Rozehrávat akci hovoru mezi ním a jejím zesnulým manželem. Matka odchází a na scénu přichází Lenka, která se dívá směrem, kam odešla její matka. Scéna se přestavuje a k Lence přibíhají průvodci s dárky pro ni.

Průvodci z Lenky udělají bílou šachovou královnu a ta se zamiluje do černého pěšáka. Oba nasedají na bílého koně a spokojeně odjíždějí z jeviště. Scéna se opět mění na byt.

Do bytu vchází matka a oprašuje věšák se sakem a kloboukem. Vzápětí matka prožívá romantickou chvíli se sakem, kdy vzpomíná na svého manžela. Po chvíli se vytrhne ze snění a během přestavby paravánů na další obraz odnáší věšák pryč ze scény.

Na jevišti se objevuje sedm černých myší a jedna bílá, která si neustále vpichuje injekce s opiátem. Lenka pozoruje tančící myši a chce jim udělat radost velkým sýrem. Myšky Lence děkují, ale jejich radost je přejde, protože zjistí, že se v sýru ukrývá kocour. Kocour se snaží myši chytit, Lenka je zděšená svým činem, vytrhává bílé myši její injekční stříkačku a opiáty zapichuje do kocoura. Omámený kocour padá k zemi a myši se rozbíhají pryč. Se začátkem nové muziky odbíhá i kocour s Lenkou.

Do bytu přichází matka, které se zjevují postupně různé lahve s alkoholem. Najednou stěny bytu ožívají a začíná matčin souboj se stěnami bytu. Po čtyřech se plazí pryč ze scény a scéna se přestavuje. Lenka vychází na jeviště za zvuku ptačího zpěvu.

Za paravány se objevují postupně tři králíci, které Lenka se zaujetím pozoruje. Králíci si jí zprvu nevšímají, protože našli zalíbení v alkoholu. Králíci začínají tančit a Lence to připadá trapné. I přesto ji králíci vtáhnou do středu tance a nabízejí jí alkohol. Lenka odmítá a odchází. Její kroky se ale zastaví v momentě, kdy zpozoruje králíčí smrtku. Křikem na ni králíky upozorní a ti smrtku opijí. Lenka volá na pomoc průvodce, aby se o opilou smrt postarali. Při jejich odchodu se scéna mění na byt, ve kterém stojí Lenka uprostřed a kouká na svoji ležící matku.

Lenka jí probouzí a začíná matce představovat svůj fantazijní svět. Po představení různých postav z Lenčiny snů přicházejí i Lenčiny průvodci s balonky a pobízejí všechny ke hře s balonky, mezi nimiž se nachází i balónek ve tvaru lahve šumivého vína a tohoto balonku se ujímá bílá myš. Lenka si hraje se svou matkou. V jednu chvíli se obraz zastaví, jen matka se schovává za Lenku před králíčí smrtkou, která jí dává na výběr mezi placatkou nebo kosou. Obraz znova ožívá a postavy z Lenčiny snů pomalu mizí. Na jevišti

zůstává jen Lenka hrající se svou matkou. Celý obraz končí objetím matky a Lenky.

Režisér představení stejně jako autor choreografií je Martin Pacek. Na scénáři a dramaturgii se podíleli Martin Pacek a Tomáš Urbánek. Kostýmy vytvořila Jana Doubnerová. Autorem scény je Karel Čapek a rekvizity k této inscenaci vytvořil Petr Šafus. Hudba je složená z různých skladeb odlišných autorů.

Obsazení I. Premiéry/ Obsazení II. Premiéry

Lenka: Petra Zídková/ Anna Kopecká

Matka: Eva Ornstová / Ivana Pleskačová

2.2.21. Tadáda dib tadáda

„Taneční groteska“³⁴

První i druhá premiéra inscenace Tadáda dib tadáda se uskutečnila v Divadle v Dlouhé a to 9. a 10.6.2018.

„Rozličných příchodů, přechodů, odchodů, obcházení, scházení, zacházení, či vycházení je plné odvěkého střetávání mezi mužem a ženou. Na cestě velkými i malými osudy vás obslouží číšník, kterého jen tak něco nerozhodí, protože... Tadáda dib tadáda...“³⁵

První choreografií inscenace je *Mambo*. Choreografie o ženách, které opovrhují muži, kteří o ně mají zájem. Ženy se však zamilují do jednoho jediného muže, který nakonec opovrhne zase na oplátku ženami.

Druhou v pořadí je choreografie *Namlouvání*. Na jevišti přichází dáma a muž v bílém oblečení. Snaží se seznámit, nejdříve na základě upuštěného kapesníčku, to jim ale překazí chlapec s rýmou. Po druhé se snaží pár seznámit

³⁴ (Program představení *A Lenka?*, BUFO, 2018)

³⁵ (Program představení *A Lenka?*, BUFO, 2018)

pomocí upuštěného vějíře. To jim ale překazí dívka, které je takové teplo, že si vějíř odnáší. Ani potřetí se jim to nedaří, protože paruku, kterou měla žena na hlavě, si odnáší jiný muž s pleší. Muž v bílém bere situaci do svých rukou a přináší dvě skleničky na šumivé víno. Jednu z nich podává dámě. Zvolá „Šampán“ a na jeviště přichází velmi pomalým krokem číšník s lahví šampaňského vína na tácu. Trvá mu to tak dlouho, až dáma s pláčem odbíhá do zákulisí.

Další na řadě je choreografie *Zmýlená*. Stará žena přijíždí na jeviště s chodítkem a cestu jí zastoupí dva postarší gentlemani. Začínají se prát dřevěnými holemi a dáma si namlouvá, že je to kvůli ní. Jejich boj ukončí chycením jejich holí. Jakmile ale dáma hole chytí, dva muži se ujímají jejího chodítka a utíkají. Žena smutně odchází. Přes jeviště přejíždí číšník s chodítkem a šampaňským.

Nášlapná polka je název další choreografie. Přes jeviště přejdou čtyři vědci. Se začátkem muziky přinášejí čtyři postavy, které vypadají jako panenky. Natahují je klíčkem a panenky a panáčky se dávají do pohybu. Strojové postavičky se porouchají a vědci se je snaží usměrnit. Celý obraz končí výbuchem.

Trojtanec je tanec třech dvojic, oblečených do stylizovaného barokního oblečení. Muži se snaží dostat do ženské přízně, to se jim ale nevede. Ženy je naprosto ovládají v každém jejich pohybu. Nakonec ženy odcházejí, aniž by mužům věnovali sebemenší pohled.

Šestá choreografie s názvem *Strnulí I.* začíná osvětlením scény, na které stojí tři muži se zavřenýma očima. Najednou je začnou škádlit dívky, které se schovávají za jejich zády a z mužů se stávají stoje. Ženy se o celou dobu snaží muže obměkčit a přivést je k nějakým citům a zatančit si s nimi, ale moc se jim to nedaří. V jeden moment je muži uhodí tak, že všechny ženy zmizí z jeviště. Muži rázem ožívají a začínají tančit. V jeden moment ale vykouknou ženy rychle ze šál a muži opět ustrnou.

Sedmá choreografie je *O tanci a sportu*. Celý tanec je o tom, že si žena naivně myslí, že se jí dvoří čtyři muži zároveň. Vyvádějí jí však z omylu v momentu, kdy si z ní a její sukně muži vytvoří basketbalový koš. Muži odchází s nadšením po vydařeném sportovním zážitku. Na scénu přichází číšník, který nese na tácu basketbalový míč. Žena na číšníka nevěřícně kouká a našťavaně odchází.

Osmou choreografií *Na drátě* začíná číšník, který přes jeviště natahuje dlouhý drát. Na natažený drát postupně přilétají dva ptáci a probíhá mezi nimi určitý pohybový dialog. V závěru choreografie k drátu přilétá dáma a po dosednutí na drát oba pány katapultuje pryč. Číšník pomalu přechází jeviště a uklízí drát.

Rozhovor je devátou choreografií v této inscenaci. Muž a žena přitancí na jeviště a poté rozehrávají obličejovou show směrem na diváky. Na konci s úklonou odchází.

Dalším tancem je tanec *Nenaučila se choreografii...*³⁶ a jak už název napovídá, tak je celá choreografie o sedmi dívkách tančící se šátky, z nichž jedna má velký problém s pamatováním si choreografie a celý tanec ostatním kazí.

Jedenáctou choreografií je *Strnulí II.* volné pokračování choreografie *Strnulí I.* Jedna dívka je zasněná a představuje si, jak tančí s chlapcem. Jeviště přechází muž s nataženýma rukama, ale dívku přejde, jakoby ji neviděl a narazí do levého portálu jeviště, za ním vychází muž s joystickem a naznačuje dívce, že se něco porouchalo.

Padabadam je pouze mužskou choreografií. Tři skupinky přecházejí houpavými kroky jeviště, jako poslední přechází jeviště číšník.

Zasnění je choreografie tří starých lidí, kteří na jeviště přichází o holích a chodítku. Chvilí se zasní nad vzpomínkou na své mládí, zatančí si valčík, ale opět se atmosféra vrací do pochmurné nálady a smutné skutečnosti.

Poslední choreografie inscenace se jmenuje *A swing...* Velký dav lidí rozdělený na páry tančí přes jeviště. Tancem jsou tak pohlcení, až svoji závěrečnou pózu omylem otočí zády k divákům. Všimnou si své chyby, otáčí se zpět na diváky a mávají jim.

Námět, scénář, choreografii i režii inscenace *Tadáda dib tadáda* vytvořil Martin Pacek. Kostýmy vytvořila Petra Zídková a Zdeňka Kopecká.

³⁶ V další repríze (9.12.2018) byla tato choreografie vyměněná za číslo s názvem *Pro mne za mne* o slepé barokní tanečnici.

Závěr

V rámci bakalářské práce bylo mým cílem zmapovat tvorbu a působení tanečního divadla Bufo. Zvolila jsem tedy dva pohledy na vybranou problematiku. V první kapitole jsem mapovala tvorbu a působení tanečního divadla Bufo jako přehled představení za jeho dlouholetou existenci.

V této kapitole jsem se inspirovala již vytvořeným seznamem představení, který má Bufo na svých webových stránkách. Zjistila jsem ale, že tento seznam není celistvý a ne vždy zcela přesný. Mnohde jsem musela dohledat správná data, místa nebo příležitosti, ke kterému se dané představení konalo. Uspořádání seznamu představení do tabulky jsem zvolila pro lepší orientaci a přehlednost. Jako podklady k vytvoření tabulky jsem využila dochované programy z představení, webové stránky tanečního divadla Bufo a pokud to bylo možné i webové stránky akcí nebo divadel, kde soubor Bufo vystupoval. Velkým překvapením pro mne bylo zjištění, že v roce 2001 taneční divadlo Bufo získalo ocenění laureát MFF Strážnice a také to, že se o tanečním divadle Bufo psalo několikrát v časopise *Taneční listy*. Celkově se Bufo za svou existenci zúčastnilo sto dvaceti osmi představení.

Druhá, pro mou práci koncepčně důležitější kapitola je ta, ve které se snažím popsat jednotlivé inscenace Bufo. Cílem této kapitoly nebylo vytvořit choreografický popis jednotlivých inscenací. Chtěla jsem nastínit dějovou linku a zajímavé momenty choreografií. Ke všem uvedeným inscenacím, mimo *Jdi k Čertu s Andělem*, *Karatelé a popletové* a *Dědova míza*, se dochovali videozáznamy. Vzhledem k absenci těchto videozáznamů jsem alespoň využila vytvořené anotace k programům daných představení.

Ve většině případů jsou využity videozáznamy z premiér. Z pozorování a vlastních zkušeností mohu říct, že se každá inscenace vyvíjí a mění s každým dalším reprízováním. Na základě zkoumání jednotlivých inscenací jsem pro doplnění informací uskutečnila rozhovor s Martinem Packem. (příloha 43)

Taneční divadlo Bufo je ojedinělým tanečním uskupením na našem území, vzhledem k osobitému zpracovávání zvolených témat. Řadí se mezi amatérské divadelní soubory, ale svým vystupováním dosahuje kvalit profesionálního tělesa, využívající prvky klasického, lidového, moderního i společenského

tance, pantomimy, non-verbálního a černého divadla, recitace, mluveného slova i zpěvu a hudby reprodukováné i živé.

Seznam literatury

BEZDÍČEK, Viktor. *Alena Skálová- fenomén choreografie*. Jihlava: H & H, 2006

CVEKLOVÁ, Bohumíra. Nekrvavé horory. *Taneční listy*. 1994, **32**(5), 12.

ERBEN. Praha: Československý spisovatel, 2012. ISBN 978-80-7459-066-5.

FENCLOVÁ, Věra a Jaroslava ŠIKTANCOVÁ. *Programový sborník: Láská manželská aneb na jeho hrobě poskočím sobě*. Strážnice, 2005.

FENCLOVÁ, Věra. *Programový sborník: S humorem i něhou*. Strážnice, 2001.

KOPECKÁ, Zdeňka. Soukromý archiv tiskovin Bufa. Archiv Zdeňky Kopecké

LEJČAROVÁ, Zuzana. Tanec,tanec ...1995. *Taneční listy*. Praha, 1995, **33**(10), 6.

MURIC, Petr. *Soubor lidových písní a tanců Čtyřlístek z Nového Strašecí*. Praha, 2017. Diplomová práce. Akademie múzických umění v Praze. Hudební a taneční fakulta.

PACEK, Martin a Kateřina ČERNÍČKOVÁ. *Programový sborník: Magická zahrada - O tajemství v nás*. Strážnice, 2013.

PLICKA, Karel a František VOLF. *Český rok v pohádkách, písních, hrách a tancích, říkadlech a hádankách - Léto*. Praha: Odeon, 1979

RŮŽIČKOVÁ, Adéla. *Přepis rozhovorů k bakalářské práci*. Hradec Králové, 2015. Bakalářská. Univerzita Hradec Králové Filozofická fakulta.

ZÍBRT, Čeněk. *Jak se kdy v Čechách tancovalo*. Praha: F. ŠIMÁČEK, 1895.

ŽÁČKOVÁ, Eva. Horor v Labyrintu. *Taneční listy*. Panorama, 1993, **31**(5), 6.

Internetové zdroje

Alena Skálová- fenomém choreografie. *Český rozhlas* [online]. 2006 [cit. 2018-11-01]. Dostupné z: <https://www.radio.cz/cz/rubrika/kultura/alena-skalova-fenomen-choreografie>

BURDOVÁ, Kamila. Rozhovor. *Wikiknihovna.cz* [online]. [cit. 2019-03-11]. Dostupné z: <http://wiki.knihovna.cz/index.php/Rozhovor>

Československý soubor písní a tanců. *Wikipedie* [online]. 2015 [cit. 2019-01-22]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Ceskoslovensk%C3%BD_st%C3%A1tn%C3%AD_soubor_p%C3%ADsn%C3%AD_a_tanc%C5%AF

Databáze českého amatérského divadla. *Databáze českého amatérského divadla* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z: <http://www.amaterskedivadlo.cz/main.php?data=video&id=761>

Divadlo Bufo. *Společné aktivity* [online]. FrameStar, ©2008-2017 [cit. 2018-12-13]. Dostupné z: <https://www.spolecneaktivity.cz/akce/archiv/2014/divadlo-bu-fo>

Divadlo v Dlouhé. *I-Divadlo.cz* [online]. Thaleia, 14.10.2018 [cit. 2019-01-03]. Dostupné z: <https://www.i-divadlo.cz/divadlo/divadlo-v-dlouhe/program/?mesic=12&rok=2018>

Folklorní festival Pardubice Hradec Králové: Minulé ročníky. *Folkorní festival*

Chorea Bohemica: Klevety. *Chorea Bohemica* [online]. [cit. 2018-12-20].

Dostupné z: <http://www.choreabohemica.cz/pruarez-tvorbou/klevety>

Je mně jemně Folklórně. *Divadlo v Dlouhé* [online]. Praha, ©2018 [cit. 2018-12-13]. Dostupné z: <https://www.divadlodlouhe.cz/repertoar/je-mne-jemne-folklorne/>

Kurzycz. *Kurzycz* [online]. ©2000 [cit. 2018-12-12]. Dostupné z: <https://rejstrik-firem.kurzy.cz/48548006/tanecni-divadlo-bufo-z-s/>

Kvalitativní rozhovory – polostrukturované a nestrukturované. *Wikiknihovna.cz* [online]. [cit. 2019-04-20]. Dostupné z: http://wiki.knihovna.cz/index.php?title=Kvalitativn%C3%AD_rozhovory_%E2%80%93_polostrukturovan%C3%A9_a_nestrukturovan%C3%A9

Letní sběr: chodské slavnosti. *Televize Noe* [online]. ©2019, 2015 [cit. 2019-02-20]. Dostupné z: <http://www.tvnoe.cz/porad/letni-sber-chodske-slavnosti-2015>

MALOSTRANSKÁ, Jelena. BUFO ÚTOČÍ na bránice. *Český rozhlas* [online]. Český rozhlas, ©1997-2019, 4.12.2004 [cit. 2018-12-28]. Dostupné z: <https://temata.rozhlas.cz/bufo-utoci-na-branice-pozor-nebranit-se-7880983>

MALOSTRANSKÁ, Jelena. Má Slast aneb Bufo bláznivě. *Musicalnet.cz* [online]. © Michal Škvor & team, 2019, 03. 04. 2011 [cit. 2018-12-28]. Dostupné z: <http://www.musicalnet.cz/recenze-a-clanky/1342-ma-slast-aneb-bufo-blaznive>

MALUŠOVÁ, Blanka. BUFO a Poleno rozesmáli Kunovské léto. *Slovácký deník* [online]. VLTAVA LABE MEDIA, ©2005-2019, 17. 6. 2012 [cit. 2019-01-03]. Dostupné z: https://slovacky.denik.cz/zpravy_region/bufo-a-poleno-rozesmali-kunovske-leto-20120617.html

Martin Pacek. *Národní divadlo* [online]. ©2019 [cit. 2019-01-28]. Dostupné z: <https://www.narodni-divadlo.cz/cs/umelec/martin-pacek>

Musica Gaudeans: komorní soubor [online]. 0011n. I. [cit. 2019-03-16].
Dostupné z: <http://ciboch.cz/pavel.htm>

Náměsíčnost. Moje zdraví [online]. [cit. 2019-01-10]. Dostupné z:
<https://www.mojezdravi.cz/nemoci/namesicnost-2147.html>

Pardubice Hradec Králové [online]. ©2019 [cit. 2019-01-27]. Dostupné z:
<http://www.folklornifestival.cz/minule-rocniky/2011-ucinkujici.html>

Pardubický GRAND Festival smíchu se blíží. *Východočeské divadlo Pardubice* [online]. Pardubice, ©2000-2019, 6.2.2007 [cit. 2019-02-20].
Dostupné z: <http://www.vcd.cz/old/html/staryweb/smich/smich07t.php>

Parkinsonova nemoc. Wikipedie [online]. [cit. 2019-01-10]. Dostupné z:
https://cs.wikipedia.org/wiki/Parkinsonova_nemoc

PITORESKY taneční skupiny BUFO. *Scena.cz* [online]. *Scena.cz*, ©1998-2018
[cit. 2018-12-26]. Dostupné z:
<http://www.scena.cz/index.php?d=1&o=1&c=1348&r=1>

Pohybová spolupráce. *Divadlo most* [online]. [cit. 2018-12-26]. Dostupné z:
http://www.divadlo-most.cz/magazin/archiv/2015_02/pohybova_spoluprace.html

POTYKA, Miroslav. Folklor s humorem a nadhledem. *Slovácký deník* [online].

POTYKA, Miroslav. Rosénka s BUFO společně. *Slovácký deník* [online].
VLTAVA LABE MEDIA, ©2005-2019, 16.4.2008 [cit. 2019-01-03]. Dostupné z:
https://slovacky.denik.cz/tydenik_slovacko/folklor-rosenka-a-bufo-spolecne20080416.html

Program. *Krakonošův divadelní podzim* [online]. Spolek Techniků Divadla Krakonoš, 2018 [cit. 2018-12-27]. Dostupné z: <http://www.kdpvysoke.cz/?rocnik=2012>

Taneční divadlo BUFO vystoupilo na Kypru. *Velvyslanectví České republiky v Nicosii* [online]. 2018, 14.10.2018 [cit. 2019-02-01]. Dostupné z: https://www.mzv.cz/nicosia/cz/aktuality/tanecni_divadlo_bufo_vystoupilo_na_kypru.html

Taneční divadlo BUFO. *Bu-fo.cz* [online]. Praha, ©2006 [cit. 2018-10-09]. Dostupné z: <http://www.bu-fo.cz/index.php>

Taneční divadlo BUFO. *Facebook* [online]. [cit. 2018-12-12]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/bufotd/>

TECLOVÁ, Petra. BUFO bláznivě a fantasticky. *Cityzone* [online]. DOT Media cz, ©2012, 8. 11. 2013 [cit. 2019-01-22]. Dostupné z: <http://www.cityzone.cz/kultura/divadlo/337-bufo-blaznive-a-fantasticky.html>

VLTAVA LABE MEDIA, ©2005-2019, 30.4. 2008 [cit. 2019-01-03]. Dostupné z: https://slovacky.denik.cz/tydenik_slovacko/folklor-s-humorem-a-nadhledem20080430.html

XXIII. OTEVŘENO Kolín 2018. *Divadlo.cz* [online]. webdevel, ©2019, 23.04.2018 [cit. 2019-02-20]. Dostupné z: <https://www.divadlo.cz/?clanky=xxiii-otevreno-kolin-2018-celostatni-prehlicka-pantomimy-a-pohyboveho-divadla>

Videozáznamy

PACEK, Martin. A Lenka?, archiv souboru Bufo, 2018

PACEK, Martin. Comedia dell'arte, archiv souboru Bufo, 1999.

PACEK, Martin. Fantastická cesta, archiv souboru Bufo, 2013

PACEK, Martin. Hejbejte se kosti moje, archiv souboru Bufo, 1996.

PACEK, Martin. Hle, Vánoce, archiv souboru Bufo, 1996

PACEK, Martin. Horor v lidovém umění, archiv souboru Bufo, 1996.

PACEK, Martin. Klevety, archiv souboru Bufo, 1998.

PACEK, Martin. Letí smetí, archiv souboru Bufo, 1999.

PACEK, Martin. Má slast aneb Bufo bláznivě, archiv souboru Bufo, 2010

PACEK, Martin. Mysteria BUFO, soukromý archiv Zdeňky Kopecké, 2006

PACEK, Martin. Nekrvavá svatba, archiv souboru Bufo, 1993.

PACEK, Martin. Nemelem, nemelem, soukromý archiv Zdeňky Kopecké, 2008

PACEK, Martin. O Statek zvířat, archiv souboru Bufo, 2015

PACEK, Martin. Pitvoresky, archiv souboru Bufo, 2002.

PACEK, Martin. Tadáda dib tadáda, archiv souboru Bufo, 2018

PACEK, Martin. V Zásadě špatné zprávy, archiv souboru Bufo, (199?)

PACEK, Martin. Ze života obtížného hmyzu, archiv souboru Bufo, 2003

PACEK, Martin. Ze života ptáků, archiv souboru Bufo, 2000

PACEK, Martin. Zemědělcův rok, archiv souboru Bufo, 1999

Ostatní zdroje

KOPECKÁ, Anna, Martin PACEK. *Rozhovor*. 2018

KOPECKÁ, Tereza. *Soukromý archiv fotografií*. Archiv Terezy Kopecká

KOPECKÁ, Zdeňka. *Soukromý archiv tiskovin Bufo*. Archiv Zdeňky Kopecké

Přílohy

1) Logo tanečního divadla Bufo.

2) První program tanečního divadla Bufo z roku 1992

TYJÁTR BU - FO S. R. O.

uvádí

»Horor v lidovém umění a ...«

➤ PROLOG

O KOHOŮTKOVI A SLEPIČCE /příběh o hamižnosti, lásce a ještě něčem navíc/

MORBIDITKY:

Vařím, vařím kašičku /roztomilá dětská/
Ukolébavka /kojenecká/
Sirotek /rodičovská/
Jeden, dva, tři /chlapácká/
Zlatá brána /masová/
Slepá bába /dívčí/
Houpy, hou /opilecká/

O DVANÁCTI MĚSÍČCÍCH

MORBIDITKY:

Už vám kvinde dávám /o pomůivosti/
Daj ma mamko /o namlouvání/
Zařikání /o toužení/

SVATEBNÍ KOŠILE

MORBIDITKY:

Žežulka /ornitologická/
Had /etická/
Běží liška /erotická/
Komáři se ženili /patologická

➤ EPILOG

○ ○ ○

Hrají si:

E. Jiříčková, J. Pánková, P. Vacková, A. Zelbová,
O. Jiříček, P. Šafus, P. Štěpánek

Hrají jim:

B. Smetana a L. Trojan

Pravidla hry:

M. Pacek a J. Menšík a všichni dohromady
Vám přeji dobrou zábavu a pevné nervy

© BU - FO 1992

3) Recenze v Tanečních listech z roku 1993. Autorkou textu je Eva Žáčková.

SCÉNICKÝ TANEC: RECENZE

TL/6

Zelená vinice a Rossiniáda

Nová premiéra Pražského komorního baletu Rossiniáda byla uvedena na společném představení se španělským souborem z Barcelony, pojmenovaným podle své zakladatelky Christiny Magnet i Burch. Osm tanečníků a jedna recitátorka (Maria Vilanova) se snažily sledem pohybových obrazů a mezi ně vkládáné recitace navodit poetickou atmosféru přírody jejich katalánského kraje. Hlavním motivem bylo moře jako symbol krásy, vášně, proměnlivosti i smrti. Choreografie Christiny Magnet i Burch byla plastická se zajímavou prostorovou kresbou a plynula ve stále kantiléně. Tanečníci pracovali s dynamikou impulsů, do expresivity zapojovali záda, šíji i paže. Jejich pohyby nebyly většinou ani popisné, ani formální. Umělecký dojem z choreografie ale práce jen narušovaly ne zrovna ideální proporce některých tanečníků, často ještě zvýrazněné nevhodným kostýmem.

Záměr autorky propojit tanece s poezií do vzájemné symbiózy se ovšem nezdařil pro příliš robustní způsob recitace veršů. Sytý hlas Marie Vilanovy neměl v sobě nic lyrického a ostře kontrastoval s mnohovrstevnatým tanečním projevem. Hostování tohoto souboru v Praze pokládám za inspirující.

Rossiniáda Pavla Šmoka je další v radě jeho komických baletů, ale podle mého názoru ten nejméně podarény. Namětové se inspiruje commedii dell'arte, ovšem tato inspirace zůstává v syrovém stavu. Příběh s tradičními postavami je odvyprávěn sice pohybově razantně, ale s minimálními poetikou. Šmoka komika je příliš hrubozrná, a proto výsledkem jsou spíše rozpaky než spontánní smích. Nevím, proč nevolil pro jednotlivé postavy výraznější pohybovou charakteristiku - neboť právě ona bývala, kromě směšnosti situací, tou hlavní esencí komična divadla typu commedie dell'arte.

Z interpretů, kteří tančili 11. dubna, mne nejvíce zaujal Ludvík Vidlák jako Pantalone, neboť se v masce zamilovaného „starého kocoura“ pohyboval suverénně a nenuceně. Rossiniáda se mi zkrátka jeví jako polotovar; snad se časem podarí s rostoucími jevištními zkušenostmi omládlého Šmoka souboru ji „dovarit“.

Helena Kazárová

Horor v Labyrintu

V druhém projektu Volného sdružení mladých pražských tanečníků a choreografů, který měl premiéru 5. 3. 93 v Divadle Labyrint, se publiku kromě iniciátora a organizátora akce J. Kocourka poprvé představil soubor Tyatr Bufo s pásmem „Horror v lidovém umění a ...“ choreografa M. Packa a režiséra J. Menšíka. Autorii interpretují vesměs bývalí členy nedávno zaniklé Chorey a svou kolektivu stylizovaného lidového pohybu a slovesnosti se přihlásili k poetice tvorby Aleny Skalové. Se stejnou invencí a sverázností vytvořili úsměvné lepopole „drsných“ dětských říkanek, pohádek a písniček (Oširelo dítě, Komáři se zenili, Zlatá brána...)

těžící z vlnité ironizace textu a zvýraznění jeho morbidnosti. Z notoricky známých říkanek, jejichž význam slov prakticky již nevnímáme, se rázem staly lidové grotesky překvapující svou přirozenou vitalitou. Díky citlivému přístupu autorů i osobitosti a přesvědčivosti interpretů nikdy nesklouzly do trapného pitvorního přehrávání. Snad jen více tanečního pohybu by přispělo k bohatosti představení. V každém případě má Tyatr Bufo na to zaplnit Choreou uvolněné místo a humornou lázni oživeného a okoreněného lidového umění očistovat diváky od „želvích“ seriálů všeho druhu. Druhý choreograf večera J. Kocourek prozatím zdá se bloudit Labyrintem. Od těžkého psychologického dramatu s invalidním vozíkem, které uvedl v rámci prvního projektu, přešel k lehčímu a zábavnějšímu žánru „féerie“, očividně čerpající z pověsti o Čarodějkách z Eastwicku, s kterou jsme se měli možnost seznámit díky jejímu filmovému zpracování. V choreografii „Vějíře“ tentokrát jeví se vedoucí kouzelná pojizdná skřín, z které se vynořují a zase do ní mizí tři hlavní akterky příběhu. Mocně čarují svými vějíři, ale osálit prkenného a nevyrazného supermuže se jim nedaří. Zaklínání milého nevyšlo. Nakonec, jako v každé správné pohádce, dobro vítězí nad zlem, nadpřirozená síla se vytrácí a čarodějkám jsou odebrány symboly moci (snad i panenství, kdo ví). Ze supermuže se stává muž obyčejný, který jakoby nic odchází s ráznou ukližečkou, po celou dobu výstupu srdnatě a neohroženě vymetající jeviště. Představuje zřejmě tu pravou nefalšovanou realitu, kterou nedokáží popřít žádné čary. Mladý příběh a těžkopádné pohybové vazby svědčí o nevyhraněnosti a nedostatečném pohybovém vzdělání autora. Zbývá jen doufat, že jeho nadšení a houzevnatost mu časem pomohou nalézt vlastní styl a místo v la-byrintu tance.

Eva Žáčková

Málo pohybu pro nic

„Večer moderního tance“ předvedený prvního dubna v divadle Pod Palmovkou by se mohl příhodně jmenovat Málo pohybu pro nic. Bylo-li tam vidět málo pohybu, pak tance ještě méně.

První číslo „Noomi“ lze označit jako scénku pod úrovní amatérské pantomimy, tak jak ji znám např. z litvínových festivalů. Dvojice kouřící, dvojice vedle sebe nekonečně dlouho (velmi neumělé) na místě jdoucí, pak jedna facka a následně zvuky muchlovaní se ve tmě. V kontextu toho, co bylo na jevišti předvedeno, působí poučení na programu (hrdý tof název za list potíštěného papíru á 2 Kč) o tom, že tento banální výjev má svého choreografa (Petra Šimka), ba i režiséra (Monika Rebcová) a tanečnický (netanečnický) Monika Rebcová a Petr Šimek) jako aprílový žert.

„Duet pro tři“ obsahuje o něco více pohybu, ovšem nudného, neinspirovaného a neinspirujícího. Nenazýváme to, co se odehrálo na jevišti, tancem a nenazýváme Barboru Krýslovou choreografkou. Čaj, který chtěla uvarit snad podle receptury Piny Bauschové, byl tak řídkou konzistencí, že se nedal pít.

„Jsem neobyčklá věc“ hlásá název i text písně třetího chodu tohoto večera. Choreografie však představuje spíše obvyklý a obyčejný působící slepenec cunninghamových pohybů bez dynamiky, gradace a zajímavějšího využití prostoru. Pádní choreografické kompozici Samuela Wuerstena dodává místy poetickou patinu jen mládí a nadšená odevzanost obou interpretů - Vladky Malé a Petra Pospíšila.

„Zahrada“ je ambiciózní třicetivteřehodinový projekt Moniky Rebcové na hudbu Petra Maláka na téma deprese, deprese, deprese. „Zahrada“ je však především koncert pohybů Samuela Wuerstena, jediné profesionálně vyzrálé a divadelně účinné působící osobnosti představení. Ale ani jeho umění nemůže překlenout mnohá zdlouhavá a pohybově i výrazově těžkopádná místa. Dramaturgická koncepce je nejasná. Traverstí Wuerstena do ženských šatů se mi jeví jako zbytečná, neboť role Ženy a Muže není významově vůbec rozlišena. Rovněž význam roli Myslenek je jen v hrubých tazích naznačen. Zřejmě jsou to černé myšlenky (soudím tak podle barvy jejich sexy, kostýmů a zavilých obličejů), ale není jasné, k čemu že to vlastně Muže (Petra Závěského) a Ženu (Samuela Wuerstena) navádějí.

Sečteno a podtrženo: opět jedna kreace v manýristickém stylu „moderní“ scény, kde masochistické hnípání se v privátních problémech a konfliktech je povýšeno na cosi pozoruhodného. Nebezpečí tkví v tom, že pokud autor nezvládne přetváření osobních životních zkušeností do tvaru uměleckého zobrazení, stává diváky do role pouhých „voyerů“.

Helena Kazárová

ŠKOLSTVÍ

Contemporary dance z Bilbaa

Na pozvání Konzervatoře Jaroslava Ježka a soukromé taneční školy International Modern Dance Studio přijel do Prahy významný host ze Španělska - José Maria Luque Tagua (v únorovém čísle TL jsme mohli číst dva články o návštěvě Nicka Burgeho - stepare z Londýna - která byla rovněž výsledkem úspěšné spolupráce obou škol).

Tricetiletý tanečník a pedagog vyučoval od 22. do 28. března 1993 moderní tanec. Zabýval se technikou J. Limona, ale jak sám říkal (a naši pedagogové moderního tance mu jistě dají za pravdu), žádná technika moderního tance není dnes již vyložené čistý styl. Techniky moderního tance se vzájemně prolínají, každý pedagog si sám přizpůsobuje výuku podle svých znalostí. Tedy spíše než moderní tanec by bylo lépe nazývat tuto výuku anglickým, vševyjadřujícím - contemporary dance. José Maria Luque Tagua začínal jako dvanactiletý chlapec v soukromé taneční škole s klasickým tancem. Od patnácti let studoval

4) Recenze profesionální přehlídky amatérských souborů, které se Bufo účastnilo. Autorkou textu je Bohumíra Cveklová

TL/11

RECENZE / GLOSY / KRITIKY

Láska, vášeň i smrt zůstávají

Bohero a Carmen mají "cosi" společného - například i to, že jsou od dvou Francouzů a jsou ve španělském rytmu. Přesto se vedle sebe neinscenují. Možná proto, že Ravelovo *Bohero* a Bizetova (Ščedrinova) *Carmen* dramatickostí příběhu, podmanivou melodikou a vášnivou dynamikou nabádají, svádějí či zavádějí choreografy k zmožení pohybů a vyvolávají pocit "utancování". Ne tak u Petra Šimka.

Šimek zvolil "šikovnou" a přitom kontrastní, ladící a vyváženou choreografickou variantu večera. Úvodní *Bohero* je v jeho choreografii abstraktní a *Carmen* naopak dějová. *Bohero*, oněch osmnáct minut šestnácti stejných taktů, se stalo kame-nem úrazu již několika choreografů.

Šimek se tomuto údelu brání s kočičí sverepostí. Chodí, našlapuje, číhá, umně útočí. Zvolil si, podobně jako slavná Maguy Marinová v MB, nejtěžší choreografický úkol - chůzi. Jevišťem se prolínají a pulsuji jednotlivci, páry i skupiny. Za síť jejich výměn si můžete dosadit, představit nebo domyslet divadlo světa, konfrontaci generací, vztahů, či jen intimní dramata. Je na divákově, aby se nechal nést případně rytmem, nebo pouze výtvarnou stránkou Šimkova *Bohero*. Neutrální, civilní kostýmy a působivá, ve volném jevištním prostoru hrající soustava "kluzištních" reflektorů (výprava Eva Brodská) k tomu napomáhají.

Průběhem "netanečního" *Bohero* znejistil liberecké diváky uklidnil Šimek druhou částí večera: roztančeným příběhem o *Carmen*. Tanečníci libereckého souboru nemají takovou techniku a pružnost jako sólisté UNO (Šimek zde *Carmen* premiérově uvedl v roce 1991), ale ukazují, že Šimkova choreografie je života a přenosu schopná. V Liberci jsou tvární, vřímaví kumštýři, kteří výšku lafky, nasazenou souborem UNO, zvládají.

Většina choreografů tanečních verzí *Carmen* se nenechává svázat povídkou Prospera Merimé, ani popisem obsahu Bizetovy opery. Petr Šimek postupoval obdobně. Vystavěl příběh bez ozdob, exhibiční a romantických přívěsků. Dal přednost živočišné a zemitě spontánnosti, což dokresluje kostýmy svou barvou i střihem. Chybí obvykle používaná směs černo-čer-

veno-zlatá. Zato tu hraje hnědá-běžová-šedá. Jako celá Šimkova verze, jsou i kostýmy vedeny směrem od romantických ozdob a historičnosti k reálu. Milostný trojúhelník, drama, lyrika, láska, vášeň i smrt ale zůstávají.

Jana Holeňová

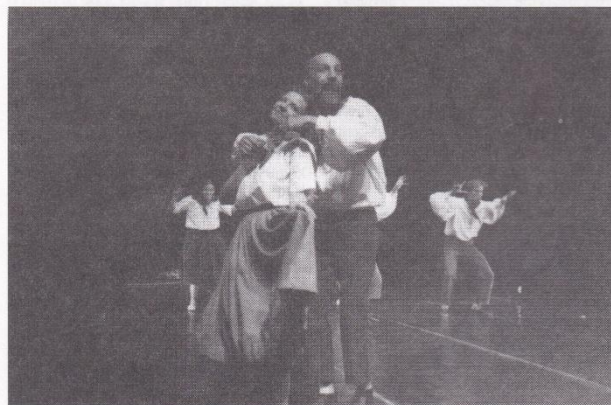
Maurice Ravel: *Bohero*
Geroges Bizet - Rodion Ščedrin: *Carmen*
režie a choreografie: Petr Šimek, scéná a kostýmy: Eva Brodská. Divadlo F. X. Šaldy v Liberci, premiéra 29. 1. 1994

Nekrvavé horror

TYJÁTR BU-FO uvedl v divadle Na Klárově svůj nový program složený ze dvou zajímavých a osobitých her *Horror v lidovém umění* a *Nekrvavá svatba*. Obě čerpají z lidového umění, obě však zcela nově používají lidovou poetiku a folklórní prvky jako prostředek k vyjádření vlastních myšlenek, nadčasových i velmi současných. *Horror* v lidovém umění je zajímavý dramaticko-choreografický útvar, ve kterém se střídají pohádky a balada s drobnějšími písněmi a říkadly, autory nazvanými morbiditky. Pod těmito prostými a zdánlivě jednoznačnými lidovými texty a náměty objevují Martin Páček a Jan Menšík nový obsah. Bez romantiky, někdy zlomyslně, jindy ironicky a nelichotivě, vždy však trefně a otevřeně vyslovují pravdu o lidech a jejich vztazích. A činí tak s vtipem, moudrostí a láskou. TYJÁTR BU-FO je založen na lidských typech: čtyři dívky (Jiříčková, Pánková, Borůvková, Zelbová) a tři muži (Jiříček, Šafus, Svoboda) představují v *Horrorech* po způsobu starých komedií lidský svět. Tvoří velmi vyrovnanou skupinu a současně je každý z nich výraznou osobností. Všichni jsou dobrými tanečníky a zpěváky, všichni mají komediální talent. Výrazová škála každého z nich je široká a jejich projev je vždy kultivovaný, ať jde o dětskou "roztomilost" nebo "opilectví". Díky tomu vyznívají *Horror* spíše jako hořce směšné moralitky, z nichž ovšem někdy mrazí v zádech. Myslím teď na *Širotku* (Osiřelo dítě), při kterém nelze nepomyslet na hrůznou skutečnost týraných a zabíjených dětí dnů.

Páteří *Horrorů* jsou pohádky *O kohoutkovi a slepičce* a *O dvanácti měsících*. Těmi nejprostšími prostředky je zde velmi vtipně vyjádřeno vše: postavy, děj, prostředí... Hyří překvapivými nápady. Za všechny zmíním jen ten, který v pohádce *O dvanácti měsících* rozmnožil pomocí oblečených rukou čtyři tanečníky na dvanáct. Balada *Svatební košile* jako tanec upírů je další z výborných nápadů. Vtipné jsou i spoje, kterými logicky a organicky přechází jeden obraz do druhého, nápaditá je hudba, nová tempa, rytmizace, interpretace písní a textů v kánonu aj.

To všechno by však mohly být jen zajímavé scénické hříčky, kdyby tu nebylo všude přítomno téma tohoto divadla -

Anna Zelbová a Petr Šafus ve *Svatební košili*
Foto archiv

Anna Zelbová ve Svatbní košili
Foto archiv

morálka: pod maskou humoru a vtípu se skrývají vážné, vysoce humánní a etické myšlenky o člověku, jeho životě a osudu.

Obdobným duchem je nesená i *Nekrvavá svatba*. Název připomíná světoznámé dílo Antonia Gadesa *Krvavá svatba* a již toto připomenutí je samo o sobě báječným vtípem. Bez sentimentality a vnější lživosti se odvíjí děj svatby, během níž postupně vyjde najevo lživost základního vztahu a vše se mění v pustou frašku. I tato taneční dramatická hra je založena na postavách-typech. Nejvýraznější jsou postavy družby (Ondřej Jiříček), družičky (Anna Zelbová) a faráře (Josef Urbánek). I zde je hudba plně ve službách výrazu jednotlivých scén děje.

Obě hry vyzněly velmi působivě díky vyrovnanému, přesvědčivému a plnokrevnému výkonu všech herců-tanečníků. Jistě by bylo možné upozornit na malá zakolísání, požadovat v některých obrazech větší napětí pohybu, v jiných přesnější rytmus či výraznější akcenty, nepovažují to však ve srovnání s výraznými hodnotami představení za důležité. Podstatný je úspěch TYJÁTRU BU-FO, skupiny nadaných mladých lidí, kteří chtějí po svém vyslovit o čem přemýšlí a co cítí. To "jejich" je vtíp a humor, a to je vzácné koření.

Jistě se najdou kritici, kteří budou TYJÁTRU vyčítat neuctu k lidovému umění a chyby proti jakýmsi, u nás dosud zavedeným, pravidlům. Doufám, že se tím TYJÁTRU BU-FO nedá zkrúžit a bude stát na svém. Vlastní přesvědčení a odvaha je vyslovit, to je jediné pravidlo, které přináší opravdové hodnoty. V životě stejně jako v umění.

Bohumíra Cveková

TYJÁTR BU-FO: Horror v lidovém umění, Nekrvavá svatba autorské divadlo Martina Packa a Jana Menšíka
divadlo Na Klárově, 25. 2. 1994

FOLKLÓR

Paměť národa

Projekt audiovizuální dokumentace lidových tanců Čech, Moravy a Slezska

Heslem, celosvětově vyhlášeným organizací UNESCO pro toto decennium, je *Paměť národa*. Jeho významnou součástí je všestranná kulturní činnost, jež obsáhne široké spektrum zájmů společnosti. V souladu s tímto programem se díky vzácnému pochopení bývalého ministra kultury Milana Uhdeho rozhodlo ministerstvo kultury ČR dotovat v roce 1992 v rámci rozpočtu Ústavu lidové kultury ve Strážnici rozsáhlý projekt audiovizuální dokumentace českých, moravských a slezských lidových tanců. Ústav lidové kultury ustavil redakční radu tohoto úkolu ve složení: iniciátor programu a autor námětu PhDr. Karel Pavlišťík, CSc., profesorka Zdenka Jelínková, pověřená dokumentací lidových tanců z moravských regionů, PhDr. Hannah Laudová, CSc. - z regionů českých. Jako odborný pracovník ULK zajišťuje a odpovídá za realizaci projektu Mgr. Jan Miroslav Krist.

Tento kolektiv přistoupil ihned k zajištění odborné přípravy jednotlivých re-

gionálních částí:

- I. Západní Čechy
- II. Jižní Čechy
- III. Střední a severní Čechy (Polabí, Pojizeří, širší region)
- IV. Východní Čechy a česká část Českomoravské vrchoviny, Podkrkonoší, Podorlicko, Chrudimsko
- V. Horácko a Drahánsko
- VI. Haná a Brněnsko
- VII. Slovácko - klasické regionální oblasti
- VIII. Valašsko - severní, střední a jižní část
- IX. Laško - valašsko-lašského pomezí, horská a nížinná část
- X. Slezsko - goralská oblast, moravskoslezské pomezí, Trinecko, Těšínsko, Orlovsko, Opavsko, Bohumínsko ad.

Tance z některých regionů, bohatých na hudebně taneční tradici, budou rozvrženy do více kazet.

Na realizaci projektu se spolu se členy redakční rady podílejí zkušení současní sběratelé a soubory z uvedených regionů. Na tvorbě dokumentů se do konce roku 1993 finančně podílela i Československá televize Brno. Projekt vedl režisér Rudolf Chudoba a kameramanem většiny snímků byl Jan Štangel.

Cílem programu je vytvořit komplexní a hodnověrný pramen poznání regionálních typů a stylů lidových tanců, jak je do současnosti dochovali poslední nositelé lidových tanečních tradic a podle jejich vzoru obnovily soubory lidových písní a tanců a místní folklórní skupiny. Velká pozornost byla věnována dosud nevyužitým pramenům ze starších sbírek i pozdějším zápisům současných sběratelů. Dílo je určeno k odbornému vzdělávání tvůrčích interpretů v uměleckých kolektivech, na pedagogických uměleckých učilištích, při výuce na základních a středních školách, stejně jako ve sdruženích a skupinách využívajících lidové tance k různým formám společenské činnosti. Věříme, že tato ojedinelá encyklopedie se stane oporou pro současnou i budoucí generaci pěstitelů hudebně taneční tradice a poskytne široký zdroj inspirace při vlastním potěšení z tance i k vědomé péči o zachování této hodnotné "paměti národa". Přejí bychom si, aby se nám zdařilo tuto sérii dokumentů dokončit tak, aby se stala příhodným darem ke stovému výročí Národopisné výstavy československé, jež proběhne v příštím roce.

Do konce března byly realizovány tyto díly:

- VIII. Valašsko (komplet kazety, včetně doprovodného textu)
 - I. Západní Čechy (videokazeta, doprovodná příručka v tisku)
- IX. Laško (videokazeta)
 - II. Jižní Čechy (videokazeta, příručka v tisku)
- X. Slezsko (videokazeta)

V roce 1994 budou ještě natočeny snímky ze Slovácka a ze středních a severních Čech.

Objednávky a distribuci videosnímků, včetně popisované části jednotlivých regionálních kompletů, vyřizuje *Ústav lidové kultury, 696 62 Strážnice na Moravě*.

Hannah Laudová

5) Profesionální přehlídka amatérských souborů v Ústí nad Orlicí

TANEC, TANEC ...1995

**PROFESIONÁLNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH
TANEČNÍCH SOUBORŮ
(ÚSTÍ NAD ORLICÍ 13. 10. - 15. 10. 1995)**

V Roškotově divadle se již potřetí (předtím šestkrát v Mladé Boleslavi) setkaly amatérské soubory na Národní přehlídce scénického tance. V pátek třináctého se pod názvem Večer scénického tance prezentovaly dva pražské soubory Down Side Up a Tyjatr BU-FO. Tři choreografie Ireny Janovcové - Verše psané na vodu, Čekání na Gorbodota a Moře ukázaly její tvůrčí potenciál, odvážnou nápaditost a v neposlední řadě schopnost hlubokého soucítění s hudbou. Svou roli zde sehrála technická vyspělost a tanečnost interpretace jejich choreografií. Martin Pácek a Tyjatr BU-FO pak divadelně rozehráli Někřavou svatbu a V zásadě špatné zprávy. Tančili, zpívali, hráli. Nikdo se nenudil, všichni se po příjemném pátečním večeru těšili na sobotní přehlídku.

Jedenáct souborů z České republiky představovalo to nejzajímavější, co je z neprofesionálního tance v současné době k vidění. Porotě pak připadl nelehký úkol vybrat ty nejlepší skupiny do Galapragramu. Verdikt nebyl nejsnadnější. Porotci svorně konstatovali, že úroveň předvedených choreografií byla vcelku vyrovnaná, že elán a nadšení všech zúčastněných povýšily předvedené výkony na profesionální úroveň. Nicméně soubory čekaly na výsledky hodnocení. Do večerní galapřehlídky postoupily:

Taneční skupina RYTMUS z Olomouce, Stroj času, choreografie TÁNA RANDOVÁ;

STUDIO MODERNÍHO TANCE VŠB - TU - Ostrava, My dva, choreografie ZDENKA ŠNAPKOVÁ, RADEK TREFNÝ;

PODIVNÁ SPOLEČNOST, choreografie LENKA DRÍMALOVÁ;

C - DANCE Ústí nad Orlicí, Smuteční tanec, choreografie EVA VEVERKOVÁ;

DOMINO - Praha, Now nothing a Bez konce, obě choreografie LENKA OTTOVÁ;

ANTARES FTVS UK - Praha, Slavnosti krajiny času, choreograf VLASTIMIL ČERV; Taneční studio IMPULS - Praha, Sefardské písně, choreograf JOSEF PROUZA.

Zvláštní ocenění získal soubor IMPULS - Praha za scénické provedení a choreografii Sefardských písní, STUDIO MODERNÍHO TANCE VŠB - TU - Ostrava za choreografii, dramaturgii a interpretaci tance Podivná společnost, EVA VEVERKOVÁ za choreografii a výtvarné řešení Smutečního tance, TÁNA RANDOVÁ za choreografické zvládnutí tématu v tanci Stroj času a ALENA HŘEBÍČKOVÁ za interpretaci tancem ve skladbě Now nothing.

ANTARES FTVS UK Praha, Slavnosti krajiny času, choreografie Vlastimil Červ Foto: Pavel Štoll

Zeptali jsme se některých účastníků ústecké přehlídky:

Jiřina Mlíkovská, choreografka, pedagožka HAMU

Důvěrně znáte předešlé přehlídky scénického amatérského tance. Jak se vám jeví ta letošní?

Jsem velmi příjemně překvapena. Víte, myslím si, že je třeba srovnávat profesionální a amatérské tanečnický a choreografy, prostě proto, že se mohou a také mají vzájemně ovlivňovat. Amatérští tanečníci mají jednu výhodu, vycházejí hlavně ze sebe, nic nezakrývají, ani nemohou. I v amatérském tanci se objevují výrazné osobnosti, např. Eva Veverková, Vlastimil Červ nebo Lenka Ottová.

Jistě, škola je důležitá, poskytuje základy, ale to, z čeho hlavně čerpají tzv. amatérští taneční umělci, je vlastní invence. Ta přináší jejich tanci profesionalitu.

Zdeněk Prokeš, šéf baletu Národního divadla v Brně

Přijel jste z česko-slovenské choreografické soutěže. Lze srovnat amatérský a profesionální choreografický potenciál?

Ta otázka není přesná. Amatérští tanečníci a choreografové jsou pro rozvoj moderního tance nejdůležitější. Taková přehlídka, jakou je tato v Ústí nad Orlicí, je pro ně prestižní záležitost. Méně času, který má amatér pro svůj zájem, nahrazuje invencí. Ústecká přehlídka mi připadá oproti bratislavské bezprostřednější, upřímnější, prostě lepší.

Doc. Ivanka Kubicová, vedoucí Taneční katedry HAMU, choreografka, pedagožka

8) Plakát k představení konané 25.3.2001

TANEČNÍ DIVADLO
BUFO

VÍTÁNÍ

CHOREOGRAFIE: M. PACEK, REŽIE: J. MENŠÍK
ZE ŽIVOTA PTÁKŮ
Z JARA
ZEMĚDĚLCŮV ROK

V DIVADLE HASIČŮ 25.3.2001 OD 19.30 HODIN

9) Pozvánka představení k 10. výročí Bufo

Vážení a milí příznivci naši !

*Je to neuvěřitelné, ale už je nám 10 let !
Oslavy brzy propuknou a doufáme, že budete u toho !
Vino, ženy, zpěv, pivo, muži, hudba !
Moc se na Vás všechny těšíme !*

Haj hou !

*Vaše Taneční divadlo BUFO
a Martin Pacek*

PITVORESKY

a

PTÁKŮ KOSTI LETÍ

premiéra taneční směsky ze všech možných i nemožných
oblastí a žánrů

Stane se to v neděli **24.III.2002 v 19³⁰ hodin**
v divadle **U HASIČŮ**

Představení vzniklo za podpory Hlavního města Prahy

10) Ukázka programu k 10. výročí Bufo.

24. III. 2002
DIVADLO U HASIČŮ
Taneční divadlo BUFO

uvádí

PITVORESKY
a
KOSTI PTÁKŮ LETÍ

Představení vzniklo za podpory
Hlavního města Prahy

PITVORESKY
aneb
Něžně a divně

Scénář, choreografie a režie - M. Pacek
Návrhy kostýmů - Z. Ježková
Rekvizity a scéna - P. Šafus a M. Dymek
Realizace kostýmů - M. Jeřábková
a dívčí část BUFA
 Hudba - M. Perzelt a P. Šoulet
Secvičení písní - V. Šrámek
Zvláštní poděkování - Hlavnímu městu Praha,
Divadlu U Hasičů,
Mužice souboru Gaudeamus,
I. Vlasákovi, V. Heisingerovi,
P. Kučerovi, J. Zygmovi,
J. Žižkovi, T. Vilišově, T. Hofové
Speciální poděkování - E. Velinské

PITVORESLED

Hledači pramenů folkloru čistého
Očištění těla krásného
Očištění těla mužného
U rybníka klidného
Na dvorku - ráno
Na pastvě - odpoledne
Neobjevené tance řemeslnické
Láska zmýlená
Mezi ploty
Sen nadějných tenisty
PITVOŘI

Druhá část našeho slavnostního večera vznikla jen k této příležitosti a uvidíte tedy zároveň premiéru i derniéru. Je to výběr obzvlášť vypečených kousků z programu "Hejbejte se kosti moje", "Ze života ptáků", "Letí smelí" a "Zemědělečův rok".

A tak to začíná
Radostné očekávání
A je to řády!
První krůčky
Zmařeník
Těrchovčania idú, idú
Tanec smrtí
Tyrolská trojka
Husy
Pingltanz
Nonstop

11) Úvodní strana programu k představení na F-scéně v Brně

Velitelství Vzdušných sil Armády České republiky
Vojenský umělecký soubor ONDRÁŠ Brno
Kulturní a informační centrum města Brna
Folklorní sdružení JÁNOŠÍK Brno
Folklorní sdružení České republiky, Praha

pod záštitou

primátora města Brna RNDr. Petra Duchoně
a
velitele Vzdušných sil Armády České republiky
generálporučíka Ing. Františka Padělka

uvádějí V. ročník letních folklorních večerů

F-scéna 2002

účinkuje

Taneční divadlo BUFO
laureát Mezinárodního folklorního festivalu
Strážnice 2001

11.7. - 13.7. 2002 ve 20:30 h
nádvoří Staré radnice v Brně

12) 40 úletů Martina Packa

„Co je mi to platné, že se cítím na dvacet“

40 úletů

MARTINA PACKA

Taneční divadlo BUFO

Taneční divadlo BUFO si Vás dovoluje pozvat na premiéru a zároveň derniéru, která se uskuteční 22.3. 2003 v 19,30 v divadle u hasičů. Účinkují soubory Bufo, Gaudeamus, Chorea Bohemica, Chorea Historica a soubor příležitostných gratulantů. Těšíme se na Vás!

40 úletů Martina Packa - Kultura (Český rozhlas)

Stránka č. 1 z 1

40 úletů Martina Packa

Jelena Malostranská

02.04.2003

Narozeninový dort
Autor:
Comstock
Images a kol.

Choreograf se při představení pozná lehce. Je to ten, který létá zákulisím, rve si vlasy, občas koukne na jeviště a pak zase úpí nad nedodržením svých nápadů. Martin Páček - jeden z předních divadelních choreografů - si však tentokrát představení svých děl vychutnal bez těchto průvodních znaků. Byl to totiž večer uspořádaný na počest jeho čtyřicátých narozenin, a ačkoli šlo o kompilát jeho choreografií, sám si velice pochvaloval, že nemusel být přítomen zkoušce a dopřál si ten luxus nechat si utrhnout lístek, usednout a dívat se zepředu. To vše 22.3. v Divadle U Hasičů v režii Jaroslavy

Šiktancové.

Z představení Malované na skle
Autor: Divadlo na Fidlovačce

Osobně si myslím, že Martin Páček je jeden z mála, ne-li jediný choreograf, z jehož práce lze sestavit večer plný humoru (místy černočerného), výtečných nápadů a hlavně nečekaných a vyhrocených point. Jeho rukopis je jasně čitelný, ať již dělá s profesionály či amatéry, jejichž výkony jsou však pod jeho vedením také profesionální.

Za všechny zchoreografované vystoupil soubor Gaudeamus s "Masopustní hrou o svatbě," Divadlo na Fidlovačce a Jihočeské divadlo České Budějovice s dvěma velmi odlišnými variantami muzikálu "Malované na skle," a pak především nejvlastnější dítko Martina Packa - Taneční divadlo BUFO, kterému patřila celá druhá půle večera.

Právě v představeních BUFA je Packův smysl pro humor a stavbu tanečního příběhu nejpatrnější. Za vše bych rád jmenoval například tanec těhotných žen s bubnováním na břicho končící houkačkou sanitky, Lásku zmýlenou, kde se zdánlivě ideální páry nosáčů, břicháčů a stařečků nemožou políbit, a tak končí v náručí jiných a nebo například laškování dvojčat s opilým mužem a jeho pocitem dvojitého vidění.

A jak moc Páček ovlivnil své tanečnický, dokázal závěrečný dáreček. Několik choreografií bylo značně předěláno a zparodováno k obveselení Martina Packa, ale i celého naplněného sálu divadla U hasičů.

pořad: Vlastní materiál -

[Vytisknout článek](#)

[Poslat e-mailem](#)

13) Program představení 23.11.2003

Píseň klíšťat

text Jiří Zelba

Klíšťata jsou nejlepší
mají sosák nejdelší
kusadlami cvakají
na počasí nedbají

Přísát se a nakrmit
držet se jak klíště
svoje děti vycvičit
co je čeká přistě

Pohrdej nebezpečím
soustřed' se a skoč
najdi místo na těle
kousni však víš proč

1 2 3 skoč!
1 2 3 přísaj!
1 2 3 nasaj!
1 2 3 vysaj!

Přísát nasát vysát
cvičit vůli svou
rozkaz vůdce klíšťat:
silní vyhraju!

Skoč, přísaj, nasaj, vysaj,
skoč, přísaj, nasaj, vysaj,
skoč, přísaj, nasaj, vysaj.

BUFO info

Chcete vědět o dění v souboru více?
Na www.bu-fo.cz vás uspokojíme.

Chcete abychom vám napsali, kdy budeme hrát?
Napište nám vaši elektronickou adresu.

Chcete tričko, hodinky s naším logem?
I to tam seženete.
Jen telefonní čísla našich tanečnic a tanečníků
tam nenajdete.

**2. premiéra tohoto představení
se uskuteční
22.2.2004 v Divadle U Hasičů**

Kontakty BUFO:

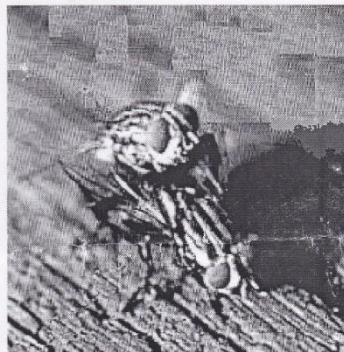
bu-fo@seznam.cz
<http://www.bu-fo.cz>

**23. XI. 2003
Divadlo U Hasičů**

Taneční divadlo BUFO

uvádí

PITVORESKY

a

**ZE ŽIVOTA OBTÍŽNÉHO
HMYZU
aneb BIO HMYZ**

**Představení vzniklo
za podpory
Hlavního města Prahy**

PITVORESKY aneb Něžně a divně

Scénář,
choreografie a režie - M. Pacek
Návrhy kostýmů - Z. Ježková
Rekvizity a scéna - P. Šafus a M. Dymek
Realizace kostýmů - M. Jeřábková
a dívčí část BUFA
Hudba - M. Perkelt a P. Šoulet
Secvičení písně - V. Šrámek
Zvláštní poděkování - Hlavnímu městu Praha
P. Kučerovi, J. Zygmovi,
J. Žižkovi, T. Vilišové,
T. Hofové
Speciální
poděkování - E. Velínské

datum premiéry 24.3.2002

PITVORESLED

Hledači pramenu čistého
Očištění těla krásného
Očištění těla mužného
U rybníka klidného
Na dvorku - ráno
Na pastvě - odpoledne
Neobjevené tance řemeslnické
Láska zmýlená
Mezi ploty
PITVOŘI

Tančí a zpívají:

Renata B., Jana D., Jana F., Evička J.,
Zdeňka K., Dáda, Máša, Ivana P., Gábina V.,
Velda, Louža a Anička Z.,
Michal D., Petr F., Honza G., Jarda H., Ondra
J., Páca, Šáfa, Petr Š.
a Pepíček

PŘESTÁVKA

V druhé polovině přestávky můžete
vyslechnout živě rozhlasem přenášenou
přednášku o hmyzu
prof. Slavomíra Šuhana CSc.

ZE ŽIVOTA OBTÍŽNÉHO HMYZU aneb BIO HMYZ

První film z produkce BUFOFILMU
zkoumající život vybraných druhů hmyzu.

Námět a scénář - M. Pacek, J. Menšík
Kostýmní výtvarník - J. Němcová
Rekvizity - P. Šafus a
hodní Bufáci
Realizace kostýmů - J. Němcová a
hodné Bufačky
Mix hudby - M. Potoček
Text písně klíšťat - J. Zelba
Choreografie
a režie - M. Pacek

STRUČNÝ OBSAH FILMU

NA LOUCE I. (prolog), BITVA O CUKR
(mravenci a hrobařiči), VOSANOVA (vosy a
potápník), LÁSKA NA PŮL MINUTY
(světlušky), VÝCVIKOVÝ TÁBOR (klíšťata), NA
VĚKY SPOLU (housenky a motýli),
NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI (kudlanky), ADÉLY
JEŠTĚ NEVEČEŘELY (čmeláci), 3x BZZZ A
DOST (komár), VERY MUCH (mouchy), NA
LOUCE II. (epilog)

Tančí:

Renata B., Jana D., Jana F., Evička J.,
Zdeňka K., Dáda, Máša, Ivana P., Gábina V.,
Velda, Louža a Anička Z., Michal D., Petr F.,
Honza G., Jarda H., Ondra J., Páca, Šáfa,
Zbyněk Š., Petr Š., Miloš T.
a Pepíček

Zvláštní poděkování těm, bez kterých by film nevznikl:

M. Hanuš, M. Dymek, J. Velínský, E. Velínská,
Z. Kopecká, J. Zelba, M. Potoček, Dáda
Sudková, kolektiv autorů knih „O hmyzu“,
Divadlo U Hasičů, DAMU, celému BUFU a
Fernet Stock.

14) Pozvánka na představení *Pocta Aleně Skálové*

Gaudeamus
folklorní soubor
VŠE PRAHA
ČESKÁ REPUBLIKA

POCTA ALENĚ SKÁLOVÉ

Folklorní soubor Gaudeamus Vás zve na galavečer
věnovaný vynikající české choreografce Aleně Skálové.
V pořadu vystoupí Musica Bohemica, Chorea Bohemica, Hradištan, Vycpálkovci,
manželé Pitterovi, Malá česká muzika Jiřího Pospíšila, Bufo a Gaudeamus.

3. 10. 2004 v 19.30 hodin v Divadle ABC, Vodičkova 28, Praha 1.

Vstupenky v pokladně divadla od 23. 8., otevřeno od pondělí do soboty 11–19 hodin, tel. 224 215 943.

15) Program představení *Oslava tancem*

PROGRAM

1. Ó, RADOST MÁ
2. NAŠE VINŠE ROZMANITÉ
3. JIHOČESKÁ KOJA
4. NAŠE VINŠE ROZPUSTILÉ

Účinkují:
Bufo Praha (2., 4.)
Mladina Plzeň (1., 3.)

Choreografie:
Martin Pacak (2., 4.)
Miloš Vřešický (1., 3.)

Hudba:
Josef Krček (1.)
Jaroslava Smolová (3.)
N. Kolář (2., 4.)

přestávka

Variace na lásku

1. LIPKA KVĚTU ŠIROKÉHO
2. EJ, DUBY, DUBY
3. STOJÍ HRUŠKA V OUDOLÍ
4. SVÍTÁNÍČKO
5. DIVERTIMENTO
6. FALEŠNÍK
7. CHODNÍČKY LÁSKY
8. POLAJKA
9. EJ, ZPÍVAJ, SLAVÍČKU
10. VINŠOVAČKA

Účinkují:
taneční soubor Hradišfan (1., 2., 4., 6., 8., 9.)
Vycpálkovci Praha s muzikou Rozmarýnek (3., 7.)
Komorní seskupení (5.)
Josef Fojta, bicí nástroje (2.)
Petr Verbík, klávesy (2.)

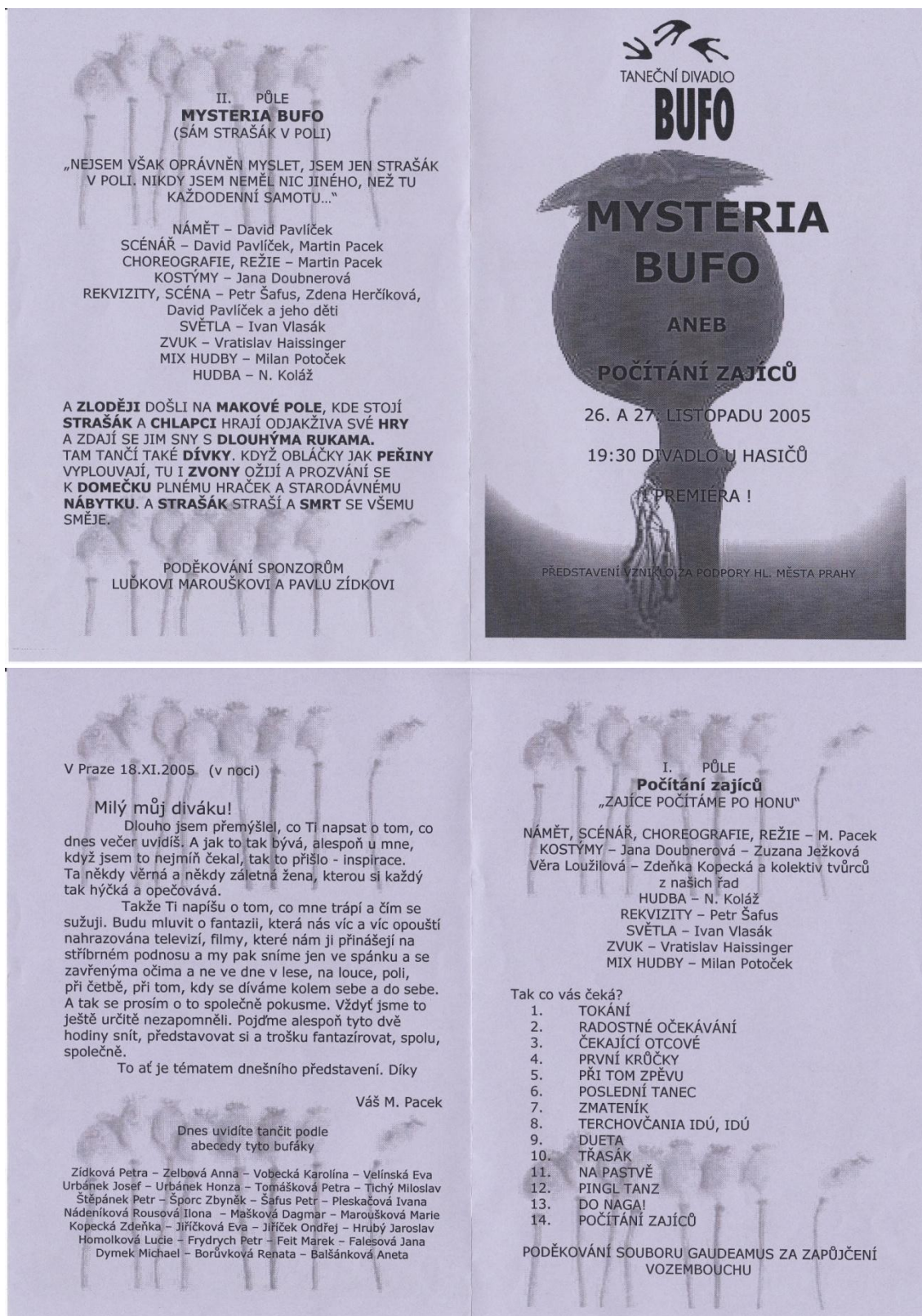
Choreografie:
Ladislava Košíková (1., 2., 4., 6., 8., 9.)
Daniela Stavělová (3., 5., 7.)

Hudba:
Jiří Pavlica (1., 2., 4., 6., 8., 9.)
Milošlav Rychta (3., 7.)
Bohuslav Martinů (5.)

Hudební nahrávka:
Hradišfan (1., 4., 6., 8., 9.)
Bambini di Praga (4., 8.)

Technická spolupráce:
Jiří Svoboda

16) Program představení *Mysteria Bufo aneb počítání zajíců*

II. PŮLE
MYSTERIA BUFO
(SÁM STRAŠÁK V POLI)

„NEJSEM VŠAK OPRÁVNĚN MYSLET, JSEM JEN STRAŠÁK
V POLI. NIKDY JSEM NEMĚL NIC JINÉHO, NEŽ TU
KAŽDODENNÍ SAMOTU...“

NÁMĚT – David Pavlíček
SCÉNÁŘ – David Pavlíček, Martin Pacek
CHOREOGRAFIE, REŽIE – Martin Pacek
KOSTÝMY – Jana Doubnerová
REKVIZITY, SCÉNA – Petr Šafus, Zdena Herčková,
David Pavlíček a jeho děti
SVĚTLA – Ivan Vlasák
ZVUK – Vratislav Haissinger
MIX HUDBY – Milan Potoček
HUDBA – N. Kolář

A **ZLODĚJI** DOŠLI NA **MAKOVÉ POLE**, KDE STOJÍ
STRAŠÁK A **CHLAPCI** HRAJÍ ODJAKŽIVA SVÉ **HRY**
A ZDAJÍ SE JIM SNY S **DLOUHÝMA RUKAMA**.
TAM TANČÍ TAKÉ **DÍVKY**. KDYŽ OBLÁČKY JAK **PEŘINY**
VYPLOUVAJÍ, TU I **ZVONY** OŽIJÍ A PROZVÁNÍ SE
K **DOMĚČKU** PLNĚMU HRAČEK A STARODÁVNĚMU
NÁBYTKU. A **STRAŠÁK** STRAŠÍ A **SMRT** SE VŠEMU
SMĚJE.

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM
LUĐKOVÍ MAROUŠKOVÍ A PAVLU ZÍDKOVÍ

TANEČNÍ DIVADLO
BUFO

**MYSTERIA
BUFO**

ANEB
POČÍTÁNÍ ZAJICŮ

26. A 27. LISTOPADU 2005

19:30 DIVADLO U HASIČŮ

PREMIÉRA !

PŘEDSTAVENÍ VZNIKLO ZA PODPORY HL. MĚSTA PRAHY

V Praze 18.XI.2005. (v noci)

Milý můj diváku!

Dlouho jsem přemýšlel, co Ti napsat o tom, co
dnes večer uvidíš. A jak to tak bývá, alespoň u mne,
když jsem to nejmíň čekal, tak to přišlo - inspirace.
Ta někdy věrná a někdy záletná žena, kterou si každý
tak hýčká a opečovává.

Takže Ti napíšu o tom, co mne trápí a čím se
sužuji. Budu mluvit o fantazii, která nás víc a víc opouští
nahrazována televizí, filmy, které nám ji přinášejí na
stříbrném podnosu a my pak sníme jen ve spánku a se
zavřenýma očima a ne ve dne v lese, na louce, poli,
při četbě, při tom, kdy se díváme kolem sebe a do sebe.
A tak se prosím o to společně pokusme. Vždyť jsme to
ještě určitě nezapomněli. Pojdme alespoň tyto dvě
hodiny snít, představovat si a trochu fantaziovat, spolu,
společně.

To ať je tématem dnešního představení. Díky

Váš M. Pacek

Dnes uvidíte tančit podle
abecedy tyto bufáky

Zídková Petra – Zelbová Anna – Vobecká Karolína – Velínská Eva
Urbánek Josef – Urbánek Honza – Tomášková Petra – Tichý Miloslav
Štěpánek Petr – Šporc Zbyněk – Šafus Petr – Pleskačová Ivana
Nádeníková Rousová Ilona – Mašková Dagmar – Maroušková Marie
Kopecká Zdeňka – Jiříčková Eva – Jiříček Ondřej – Hrubý Jaroslav
Homolková Lucie – Frydrych Petr – Felt Marek – Falesová Jana
Dymek Michael – Borůvková Renata – Balšánková Aneta

I. PŮLE
Počítání zajíců
„ZAJÍCE POČÍTÁME PO HONU“

NÁMĚT, SCÉNÁŘ, CHOREOGRAFIE, REŽIE – M. Pacek
KOSTÝMY – Jana Doubnerová – Zuzana Ježková
Věra Loužilová – Zdeňka Kopecká a kolektiv tvůrců
z našich řad
HUDBA – N. Kolář
REKVIZITY – Petr Šafus
SVĚTLA – Ivan Vlasák
ZVUK – Vratislav Haissinger
MIX HUDBY – Milan Potoček

Tak co vás čeká?

1. TOKÁNÍ
2. RADOSTNÉ OČEKÁVÁNÍ
3. ČEKAJÍCÍ OTCOVÉ
4. PRVNÍ KRŮČKY
5. PŘI TOM ZPĚVU
6. POSLEDNÍ TANEČ
7. ZMATENÍK
8. TERCHOVCANIA IDŮ, IDŮ
9. DUETA
10. TRÁŠÁK
11. NA PASTVĚ
12. PINGL TANZ
13. DO NAGA!
14. POČÍTÁNÍ ZAJICŮ

PODĚKOVÁNÍ SOUBORU GAUDEAMUS ZA ZAPŮJČENÍ
VOZEMBOUCHU

17) Recenze, autorkou je Jelena Malostranská.

BUFO nepřekvapí překvapivostí - Kultura (Český rozhlas)

BUFO nepřekvapí překvapivostí

Jelena Malostranská

12.01.2006

Martin Páček
Autor: [Divadlo BUFO](#)

Taneční divadlo BUFO uvedlo 26. a 27. listopadu 2005 v Divadle U Hasičů novou premiéru MYSTERIA BUFO aneb Počítání zajíců. Jako již tradičně patřila první polovina večera reprízování starších čísel. V tomto případě byla nazvána Počítání zajíců, což mělo podle Martina Páčka - zakladatele a choreografa - odkazovat ke rčení, že "zajíce počítáme po honu". Tímto honem je 15 let činnosti souboru, které uběhne v letošním roce. Zajíce představovala veškerá dosavadní tvorba, z níž se na jeviště dostaly pouze ty nejlepší kusy. (Musím říct za všechny, kdo činnost BUFO sledují, že vybrat z toho množství povedených kousků ty nej povedenější, je nadlidský úkol.) I mezi zajíce se však zatoulali tři "zajíci" - čísla, kterým v den uvedení nebyl ani den.

Společná fotografie členů BUFO
Autor: [Divadlo BUFO](#)

Druhá část večera patřila dlouho očekávané premiéře Mysteria BUFO (Sám strašák v poli). Tuto premiéru připravil Martin Páček s choreografem souboru Kunovjan Davidem Pavlíčkem, a protože oba mají skvělý smysl pro pohybový humor, vzniklo velmi vydařené představení plné nečekaných (u BUFA ovšem očekávatelných) zvrátů. Místy poetický, místy drastický humor nás provází spolu s oživlým strašákem, který prochází světem, kde se setkává s rozličnými lidmi a situacemi a nakonec si nachází partnerku v Moraně. Nebo je to jinak? Ve chvíli, kdy ji získá, přichází o svůj šat - svoji identitu - svůj život. Jeho

partnerkou je Smrt.

AUDIO: Rozhovor s Martinem Páčkem
[DOWNLOAD \(STÁHNOUT\)](#) | [STREAM](#)

Podle Martina Páčka se tímto představením BUFO vrací ke svým folklórním kořenům, a to především námětově. Podle mne by se dalo říci, že téměř jenom námětově. Kolem strašáka probíhají dětské hry a tance, ale jsou zde i momenty z jiných částí života. A tak nakonec namísto folklórního světa vyrůstá svět lehce surrealistický. Představení se stává snem strašáka, ale i snem o strašákově. A celý svět se mění ve výtvarný artefakt, kde kostýmy přecházejí v pohyblivé objekty, jako je nábytek, zvony, makovice či hračky.

Výtvarná stránka představení BUFO, která byla poprvé výrazným spoluhráčem choreografie již v minulé premiéře Ze života obtížného hmyzu, se zde dostává choreografickým nápadům takřka na roveň. Její autorka Jana Doubnerová by tak mohla být přiřazena k Martinu Páčkovi a Davidu Pavlíčkovi jako třetí hlavní spoluautor.

BUFO tentokrát poprvé volilo možnost udělat dvě představení za sebou. Jednak proto, že přibylo členů a bylo nutno je alternovat, ale také proto, že okruh diváků BUFO je stále širší a oba večery byly velmi brzy vyprodány. Proto až se rozhodnete rozšířit řady jeho diváků i vy - a pokud si nechcete nechat ujít neobvyklý zážitek, tak vám to vřele doporučuji - nezapomeňte si ohlídat další termíny v Divadle U Hasičů, nebo přímo na stránkách www.bu-fo.cz.

Český rozhlas Online pořad: Vlastní materiál -

[Vytisknout článek](#)

[Poslat e-mailem](#)

18) Programy vytvořené k 15. výročí Bufa.

DNEŠNÍ PROGRAM

DIVADLO U HASIČŮ
26. XI. 2006

NEKRAVÁ SVATBA

Taneční groteska
Obnovená premiéra

Námět a scénář	- Jan Menšík a Martin Pacek
Režie	- Jan Menšík
Choreografie	- Martin Pacek
Hudba	- N. Kolář
Scéna	- P. Šafus
Kostýmy	- J. Hružová

OSOBY a OBSAZENÍ:

Nevěsta	- Aneta Balšánková
Ženich	- Jan Urbánek
Matka nevěsty	- Eva Velinská
Otec ženicha	- Petr Šafus
Druzička	- Petra Zídková
Družba	- Zbyněk Šporc
Teta	- Eva Jiříčková
Farář	- Josef Urbánek
Šenkérka	- Ivana Pleskačová
Hlas stařenky	- Michael Hradiský

1/2

DNEŠNÍ PROGRAM

DIVADLO U HASIČŮ
25. XI. 2006

HOROR V LIDOVÉM UMĚNÍ

Rekonstrukce první inscenace Tanečního divadla BUFO, která měla premiéru v roce 1992.

Námět	- Jan Menšík a Martin Pacek
scénář	- Jan Menšík a Martin Pacek
režie	- Jan Menšík
choreografie	- Martin Pacek
hudba	- V. Trojan, B. Smetana
kostýmy	- Co dům dal...
rekvizity	- Petr Šafus

Hrají, mluví, zpívají a tančí – Jana Falesová, Eva Jiříčková, Eva Velinská, Anna Zelbová, Ondřej Jiříček, Petr Šafus, Petr Štěpánek.

Premiéra proběhla v divadle NA KLÁROVĚ.

ZE ŽIVOTA HMYZU aneb BIOHMYZ

První film z produkce BUFOFILMU zkoumající život vybraných druhů hmyzu.

Námět a scénář	- M. Pacek, J. Menšík
Kostýmní výtvarník	- J. Doubnerová
Rekvizity	- P. Šafus a hodní Bufáci
Realizace kostýmů	- J. Doubnerová a hodné Bufačky
Mix hudby	- M. Potoček
Text písně klíšťat	- J. Zelba
Choreografie a režie	- M. Pacek

1/2

MYSTÉRIA BUFO aneb STRAŠÁK

„NEJSEM VŠAK OPRAVNĚN MYSLET, JSEM JEN STRAŠÁK
V POLI. NIKDY JSEM NEMĚL NIC JINÉHO, NEŽ TU
KAŽDODENNÍ SAMOTU...“

Námět	- David Pavlíček
Scénář	- David Pavlíček, Martin Pacek
Choreografie, Režie	- Martin Pacek
Kostýmy	- Jana Doubnerová
Rekvizity, Scéna	- Petr Šafus, Zdena Herčíková, David Pavlíček a jeho děti
Světla	- Ivan Vlasák
Zvuk	- Vratislav Haissinger
Mix hudby	- Milan Potoček
Hudba	- N. Kolář

A ZLODĚJI DOŠLI NA MAKOVÉ POLE, KDE STOJÍ STRAŠÁK
A CHLAPCI HRAJÍ ODJAKŽIVA SVÉ HRŮBY
A ZDAJÍ SE JIM SNY S DLOUHÝMA RUKAMA.
TAM TANČÍ TAKÉ DÍVKY. KDYŽ OBLÁČKY JAK PEŘINY
VYPLOUVAJÍ, TU I ZVONY OŽIJÍ A PROZVÁNÍ SE K DOMEČKU
PLNĚMU HRAČEK A STARODÁVNĚMU NÁBYTKU. A STRAŠÁK
STRAŠÍ A SMRT SE VŠEMU SMĚJE.

Tančí podle
abecedy títo bufáci

Zídková Petra	- Zelbová Anna
Velinská Eva	- Urbánek Josef - Urbánek Honza
Tomášková Petra	- Tichý Miroslav - Štěpánek Petr
Šporc Zbyněk	- Šafus Petr - Pleskačová Ivana
Maroušková Marie	- Kryl Pavel - Jiříčková Eva
Jiříček Ondřej	- Frydrych Petr - Fejt Marek
Falesová Jana	- Dymek Michael - Borůvková Renata

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM
L. MAROUŠKOVI, P. ZÍDKOVI, M. FAUSTOVI, J. MENŠÍKOVI, M. DYMKOVI

PŘEKVAPENÍ?!

2/2

STRUČNÝ OBSAH FILMU

NA LOUCE I. (prolog), BITVA O CUKR (mravenci a hrobařci),
VOSANOVA (vosy a potápník), LÁSKA NA PŮL MINUTY
(světlušky), VÝCVIKOVÝ TÁBOR (klíšťata), NA VĚKY SPOLU
(housesny a motýli), NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI (kudlanky),
ADĚLY JEŠTĚ NEVEČĚRELY (čmeláci), 3x BZZZ A DOST
(komár), VERY MUCH (mouchy), NA LOUCE II. (epilog)

Tančí:

Aneta B. a Renata B., Jana F., Evička J.,
Zdeňka K., Máša M., Ivana P., Velda, Lucka H., Louža a
Anička Z.,
Michal D., Marek F., Petr F., Ondra J., Pavel K., Páca, Šafa,
Zbyněk Š., Petr Š., Miroslav T., Honza U. a Pepíček

Zvláštní poděkování těm, bez kterých by film nevznikl:
M. Hanuš, M. Dymek, J. Velinský, E. Velinská, Z. Kopecká,
J. Zelba, M. Potoček, Dáda Sudková, kolektiv autorů knih
„O hmyzu“, Divadlo U Hasičů, DAMU, celému BUFO
a Fernet Stock.

VELKÁ SLÁVA PATNÁCTKY

Ůčinkují: Taneční Divadlo BUFO, Originální pohybové divadlo
VESELÉ SKOKY (choreografie a režie – Jana Hanušová,
Martin Pacek a Miroslav Hanuš)

Slovem: David Pavlíček

PODĚKOVÁNÍ SPONZORŮM
L. MAROUŠKOVI, P. ZÍDKOVI, M. FAUSTOVI, J. MENŠÍKOVI, M. DYMKOVI

19) Propagační materiál k vystoupení *Letí smetí* na Hronovické scéně

Kabaretní program sestavený z písniček pražské periferie, věnovaný zlaté éře staropražské lidové zábavy. Úprava, režie a choreografie J. Kraus

- G. Feydeau / **Ťululum**
Divadlo Konzervatoře Praha
pátek 16. února 10:00 KD Hronovická
Slavná komedie v podání studentů herectví. Režie N. Penev
- M. Pacek / **Letí smetí**
Taneční divadlo BUFO Praha
pátek 16. února 19:30 KD Hronovická
Černý humor, sarkasmus a ironie jsou základními prvky, kterými soubor oslovuje diváka. Stručná charakteristika Tanečního divadla BUFO by tedy po výše napsaném zněla asi tak, že se snaží pohled na lidové taneční divadlo oprostít od formalismu a někdy zbytečného konzervativizmu. Režie M. Pacek
- **Skokan oslích můstků**
Divadlo Vizita Praha
sobota 17. února 17:00 KD Hronovická
Každé představení divadla Vizita je premiéra – originální improvizace J. Duška.
- R. Cooney / **1 + 1 = 3**
Divadelní soubor Eduarda Vojana BRNĚNEC
neděle 18. února 18:00 KD Hronovická
Skvělá situační fraška v podání výborného ochotnického divadla z brněnského regionu. Režie J. Čiháková
Pořadatelem Grand festivalu smíchu je Východočeské divadlo Pardubice.

NABÍDKA KURZŮ 2. POLOLETÍ

NOVINKA OD ÚNORA 2007:

DOPOLEDNÍ KONDIČNÍ CVIČENÍ

– každé úterý od 9.45 – 10.45 hod.

- **FIT studio:**
Aerobic, P – CLASS, stepy, Fit balls, kondiční cvičení
- **Rehabilitační cvičení** – zdravotní cviky zaměřené k odstranění svalové nerovnováhy
- **Kondiční zdravotní cvičení** – kombinované cvičení obsahující kalanetiku, strečink, zdravotní cviky, fr. Kondiční gymnastiku, relaxační a dechová cvičení ... Rehabilitační cvičení s fit baly
- **JÓGA** nabízí zlepšení tělesné i psychické kondice, postupné zvládnutí stresu, napětí i únavy
- **Jazykové kurzy pro začátečníky i pokročilé**
Angličtina, Němčina, Ruština, Španělština
- **Kurzy šiti:** pro úplné začátečnice i pokročilé

Zájmové kroužky pro děti a mládež:

- **Pohybová výchova pro předškolní děti** od 3 – 7 let
- **Cvičení rodičů s dětmi** pro děti od 1,5 do 3 let. Cvičení probíhá formou her, písniček, říkadel, s využitím cvičebního náčiní (balóny, obruče, kroužky, švihadla, molitany, lavičky, bedny ...)

GRAND FESTIVAL SMÍCHU
11. - 18. února 2007

TANEČNÍ DIVADLO BUFO PRAHA

MARTIN PACEK

LETÍ SMETÍ

Černý humor, sarkasmus a ironie jsou základními prvky, kterými soubor oslovuje diváka. Stručná charakteristika Tanečního divadla BUFO by tedy po výše napsaném zněla asi tak, že se snaží pohled na lidové taneční divadlo oprostít od formalismu a někdy zbytečného konzervativizmu.

pátek

16. února v 19:30

NA HRONOVICKÉ SCĚNĚ

CENA VSTUPENKY 50,- Kč

Vstupenky zakoupíte v předprodeji VČD, U Divadla 50, Pardubice, tel: 466 657 208, 466 657 210, 466 616 432.

20) Program představení z 24.5.2008

TANEČNÍ DIVADLO BUFO

24. Května, Divadlo v Dlouhé, 19:30

V první polovině večera uvidíte

Mletý výběr z nejoblíbenějších BUFO kousků:

- VZPOMÍNKA NA AFRIKU
- ZAPOMENUTÉ TANCE ŘEMESLNICKÉ
- KRÁVY
- V HOSPODĚ
- POSLEDNÍ TANEC
- TERCHOVČANIA IDŮ, IDŮ
- ZMATENÍK
- PINGLTANZ
- HUSY
- BALADA O MYŠCE TOVARYŠCE
- PITVORESKY

Choreografie a režie:
Martin Pacek

Tančí a hrají:
Balšánková Aneta, Bezemková Eva, Falesová Jana, Homolková Lucie, Jiříčková Eva, Kopecká Zdeňka, Maroušková Marie, Mikešová Zuzana, Pleskačová Ivana, Tomášková Petra, Velínská Eva, Zelbová Anna, Zídková Petra
Dymek Michael, Frydrych Petr, Horváth Rastislav, Jiránek Standa, Jiříček Ondřej, Kryl Pavel, Pacek Martin, Šafus Petr, Šporc Zbyněk, Štěpánek Petr, Tichý Miloslav, Urbánek Jan, Urbánek Josef

www.bu-fo.cz

V druhé polovině večera uvidíte I. premiéru představení

Nemelem, nemelem

mlynářská detektivka z konce 19. století s nečekaně zákeřným koncem

Tragi(komi)cký příběh o lásce, žárlivosti, smrti, narození a vůbec o všem lidském. O tom, že muži raději obětují život než hrdost a ženy raději zemřou, než by přestaly žít.

Poklidné malé městečko na přelomu jednoho století, ve kterém žijí poněkud svérázní obyvatelé. Právě se otevírá nová hospoda a za dveřmi je svatba. Mlynář Vávra, trochu podivín a trochu samorost, si přivádí krásnou, mladou, temperamentní nevěstu. Sousedé jsou zaskočení a hoří zvědavostí. Chlapi na ni můžou oči nechat, ale v kruhu žen to tajemná cizinka tak jednoduché mít nebude. Zvláště bodrý Starosta projevuje sympatie o něco déle, než je jeho první dámě po chuti. Naopak dobrosrdečná Hostinská svému pohlednému muži toleruje ne jeden pohled stranou. Vznešená krásná Vdova, vždy pečlivě upravená paní Učitelová, Učitel - vášnivý fotograf, milá, téměř nepřetržitě těhotná žena místního Povaleče a dva dospívající, vzdorující plánům rodičů. Ještěže se občas zastaví roztržitý Pošťák s nejnovějšími klepy... (Cože, automobil?)

Životu v městečku se daří, hned troje křtiny najednou. Jen krásná Vávrová se neusmívá. Každodenní stereotyp a marná snaha zakořenit dusí její temperament, začíná cítit stesk po domově, Vávra má rád svůj klid a čáp se jejich domu tvrdošijně vyhýbá. Pohlednice od rodičů se alespoň na chvíli mění v hřejivou vzpomínku, rozpuštěnou návratem sousedů z křtin. Vdova, unavená čekáním, až svobodomyšlný Pošťák zaznamená její pohledy, začíná hledat útěchu v alkoholu, a Hostinský se rád ujme mladé Vávrové, kterou manžel zapomněl v hospodě. Ve volné chvíli by jí třeba mohl něco naučit... (Tango?)

Vávra slaví narozeniny. Slavnostní přípravy, hospoda v plném lesku, žena Povaleče čeká další přírůstek, Vdova mírně sešla a Vávrová stále nedává sousedům spát. Upřímná nenávisť první dámy městečka ke krásné cizince vyvrcholí, když se pan Starosta během slavnostních příprav opět trochu zapomene. Ale tentokrát toho už má dost i Vávrová. Dávno rezignovala na snahy o přijetí a svojí přitažlivou odlišnost si naopak užívá. Soubor sice končí remízou, ale otřesenou pozici paní Starostová rozhodně nenechá bez pomsty. A tak během sladké odpolední siesty doručuje nicnetušící Pošťák dárek. Radostná atmosféra rozbalování přechází v údiv, šok a zkrat. Tragédie zdánlivě končí šťastně... (?)

Autoři:

námět a libreto: Radka Prošková & Martin Pacek

režie a choreografie: Martin Pacek, *dramaturgie:* Radka Prošková, *scéna:* Petr Šafus, *kostýmy:* Agnieszka Pátá, *grafický návrh:* Rastislav Horváth, *hudební spolupráce:* Milan Potoček, *produkce:* Eva Velínská

Tančí a hrají:

Mlynář Vávra: Štěpán Karlesz, *Vávrová:* Petra Zídková, *Hostinský:* Zbyněk Šporc, *Hostinská:* Eva Velínská, *Starosta:* Rastislav Horváth, *Starostová:* Ivana Pleskačová, *Starostova dcera:* Aneta Balšánková, *Pošťák:* Petr Šafus, *Vdova:* Marie Maroušková, *Učitel:* Ondřej Jiříček, *Učitelová:* Anna Zelbová, *Učitelův syn:* Jan Urbánek, *Místní povalec:* Petr Štěpánek, *jeho žena:* Petra Tomášková

21) Propagační materiál k festivalu Pardubice, Hradec Králové a Perštýnská noc

<p>NEDELE</p> <h3>Na Zámku</h3> <p>Rozmlouvání</p> <p>V pořadu Rozmlouvání na Zámku mají hosté festivalu možnost prostřednictvím písní, tanců a hudby svého kraje promluvit do duší lidí, kteří si je přišli poslechnout. Tóny a gesta neznaří hranice a pronikají přes všechny zábrany přímo k srdcím.</p> <p>Holoubek, Marciáněk, Perníček, Radost, Nisanka, Prácheňáci, Kašava, Sluníčko, Klas, Kopaničiar</p> <p>5. 6. 2011 14.00–16.00 hod. NÁDVOŘÍ ZÁMKU Pardubice</p>	<p>Účinkují</p> <p>Baldrián Pardubice BUFO Praha Červáněk Hradec Králové Český lidový soubor Chručim Dupák Hradec Králové Formani a Formánci Slatiňany Holoubek a Radost Pardubice Jitřenka Dolní Čermná Kašava Zlín Klas Kralice na Hané Kohoutek Chručim Kopaničiar Slovensko Lipka Pardubice Marciáněk a Perníček Pardubice Nisanka Jablonec nad Nisou Prácheňský soubor Strakonice Sluníčko Rokycany</p> <p>Pořádají</p> <p>NIPOS-ARTAMA Praha Hradecká kulturní a vzdělávací společnost Kulturní centrum Pardubice Sdružení pro dětskou taneční tvorivost Praha</p> <p>Finančně podporují</p> <p>Ministerstvo kultury Statutární město Pardubice Statutární město Hradec Králové Pardubický kraj Královéhradecký kraj</p> <p>Pod záštitou</p> <p>ministra kultury MUDr. Jiřího Bessera, primátorky Pardubice MUDr. Štěpánky Frankevé a rady Královéhradeckého kraje</p> <p>www.folklorenifestival.cz</p>	<p>XX. FOLKLOR festival</p> <p>PARDUBICE HRADEC KRÁLOVÉ 3.-5. 6. 2011</p> <p>PROGRAM</p>	<p>PÁTEK</p> <h3>Pernštýnská NOC</h3> <p>Účinkují všechny soubory Jarmark tradičních řemesel Historický program</p> <p>Pozdrav z Moravy Atrium radnice 21.00–21.50 hod. Klas, Kašava</p> <p>Jak se hraje v Pardubicích aneb co vyzkoumal Landa Atrium radnice 22.00–23.00 hod. Lipka, Karmazin, Radost, Šmidlata, Perníček, Baldrián</p> <p>Setkání Nádvoří Zámku 22.30–23.30 hod. BUFO, Kašava, Klas, Kopaničiar</p> <p>Zpívající Zelená brána 23.30–24.00 hod. Lipka</p> <p>Půlnoční atrium Atrium radnice 23.55 hod.</p> <p>3. 6. 2011 19.30–24.00 hod. PERNŠTÝNSKÉ NÁMĚSTÍ Pardubice</p>
---	--	---	---

 <h3>Na Hradec Králové</h3> <p>Jarmark lidové tvorby a uměleckých řemesel</p> <p>Věneček tanců a písniček Dětský pořad 10.00–11.30 hod. Červáněk, Formánci, Jitřenka, Perníček a Radost</p> <p>Muzikanti hrajte 12.00–13.30 hod. Dokloubůku Hradec Králové 15.30–16.30 hod. Marien Pardubice</p> <p>Průvod účinkujících souborů 13.00 hod.</p> <p>Roztančené náměstí 13.30–15.30 hod. Červáněk, Dupák, Nisanka, Formani, Sluníčko, Prácheňáci, Lipka, Klas, Český lidový soubor, Kopaničiar</p> <p>4. 6. 2011 10.00–16.30 hod. MASARYKOVO NÁMĚSTÍ Hradec Králové</p>	 <h3>taneční dílna</h3> <p>Lektoři: Martin Páček a Eva Ornstová</p> <p>Různé stupně stylizace lidových tanečních kroků, cesta k nim a jejich možné využití v lidovém tanečním divadle</p> <p>Muzikantů dílna</p> <p>Lektor: Marek Janata</p> <p>Hudební úpravy a jak je bezpečně dopravit z partitury až do hlediště</p> <p>4. 6. 2011 10.00–11.00 hod. ADALBERTINUM Hradec Králové</p>	 <h3>scénický folklor</h3> <p>Už tu smrt nemelem</p> <p><i>„Neodporuj pokušení! Všechno vyzkoušej a dělej to, co ti nejvíce vyhovuje.“</i> George Bernard Shaw</p> <p>Kašava BUFO</p> <p>4. 6. 2011 16.30–18.00 hod. KLICPEROVO DIVADLO Hradec Králové</p>	 <h3>Piletice</h3> <p>Přijďte pobejt aneb smyslu plný večer!</p> <p>Nebylo by festivalu bez setkání na Šrámkově statku v Pileticích. Ten prošel za posledních dvacet let řadou proměn, avšak jedno mají setkání v Pileticích ve vinku od počátku - je to tady především o setkání, zábavě, zpěvu a tanci. Nejinak tomu bude i letos, takže nezbyvá než znovu pozvat tradičním „přijďte pobejt!“.</p> <p>BUFO, Kašava, Kopaničiar, Prácheňáci Muziky souborů Klas, Lipka, Nisanka, Sluníčko</p> <p>4. 6. 2011 od 19.00 hod. ŠRÁMKŮV STATEK Piletice</p>
---	---	---	--

22) Anotace představení *Magická zahrada*

MAGICKÁ ZAHRADA

Strážnice 2013, pátek 28. 6.

Lidová magie představovala způsob, jak zacházet se světem a s přírodou. Byla jedním z prostředků, jak se stát součástí celku, dýchat a cítit s ním. Zakládala se na víře v provázanost člověka a vesmírných zákonů, v živou duši světa a přírody, opírala se o představu ovladatelnosti přírodních sil i možnosti překonání každodenních problémů. Magické praktiky nacházíme v rituálních úkonech, které sloužily k odvrácení neštěstí a zkázy, dodání jistoty, či jako záruka přežití. Způsoby magického myšlení a jednání byly odpovědí na vždy přítomnou převahu přírody a směřovaly k jejímu ovládnutí a obrácení člověku k užítku. Magické prvky proto nacházíme ve všech důležitých životních situacích. Iniciační rituály, různé slavnosti či pohřební rituály odkrývají magické představy, které nejsou pouhým přídavkem, naopak vytvářejí integrální souvislosti.

Hlavním předpokladem lidové magie byla víra v tajemné síly a mocnosti ve světě, jež mohou působit dobré i zlé. Účinnost takových praktik však nezávisela pouze na lidech a jejich znalostech, ale také na zvláštních místech, určitém času nebo jiných událostech. K zaručenému úspěchu vedlo pouze zohlednění všech těchto momentů stejně jako správná formule a přesné provádění daného rituálu. Jedny úkony měly zajistit obranu před budoucím neštěstím nebo zle smýšlejícími lidmi, jiné rituály měly zmírňovat následky již prožitého neštěstí, další aktivity byly vědomě užívány coby škodlivá či příznivá kouzla. Zdá se, že dnešní svět se od základů změnil. Přesto nás touha po poznání souvislostí stále vede tam, kde tušíme skrytou nadvládu vesmírných zákonů.

Naší snahou bylo zanořit se do tématu magična v lidové kultuře. Snažili jsme se soustředit na momenty, které v sobě nesou náznaky nebo přímé magické praktiky – čarování, zařikání, prosby, kletby apod. s důrazem na divadelnost těchto jevů, a na možnosti jejich scénického zpracování. Pro pořad vzniklo celkem devět nových choreografií a hudebních úprav, v jednom případě se jedná o rekonstrukci choreografie A. Skálové.

Autoři: Martin Pacek
Kateřina Černíčková
Režie: Martin Pacek
Technická spolupráce: Jiří Svoboda

Účinkují: Taneční divadlo BUFO, Praha
Domažlická dudácká muzika, Domažlice
Hlubina, Ostrava
Gaudeamus VŠE, Praha
Kohoutek, Chrudim
Perníček, Pardubice
Rokytíčka a Sluníčko, Rokycany

23) Program představení *BUFO BLÁZNIVĚ* & *BUFO FANTASTICKY*

DNEŠNÍ PŘEDSTAVENÍ S VELKÝM
VDĚKEM VĚNUJEME DVĚMA VELKÝM
DÁMÁM ČESKÉ CHOREOGRAFIE PANÍ
LIBUŠI HYNKOVÉ A PANÍ JIŘINĚ
MLÍKOVSKÉ. VZPOMÍNÁME A MOC
DĚKUJEME!!!!!!

www.bu-fo.cz

28.10.2013
Divadlo v Dlouhé 19:30

BUFO
BLÁZNIVĚ
& FANTASTICKÁ
CESTA

BUFO
FANTASTICKY

Choreografie a režie: Martin Pacek
 www.bu-fo.cz

I. polovina
MÁ SLAST aneb BUFO BLÁZNIVĚ

Taneční groteska - exkurze do psychiatrické léčebny, kde se mezi stávajícími pacienty objeví jeden nový, který tvrdí, že je Bedřich Smetana. Ale co když to skutečně je geniální český hudební skladatel? Změní to život v ústavu?

Scénář, režie - Martin Pacek
Choreografie - M. Pacek, P. Frydrych, E. Ornstová
Kostýmy - Jana Doubnerová
Scéna a rekvizity - Petr Šafus
Hudební mix - Milan Potoček

osoby a obsazení

Malý Bedřich - Míša Dymek
Velký Bedřich - Petr Šafus
Exibicionista - Petr Štěpánek
Náruživá dáma - Ivana Pleskačová
Introvert - Ondřej Jiříček
Dáma s medvídkem - Anna Zelbová
Mafián - Rastislav Horváth
Žena gotik - Aneta Velková
Napoleon - Jan Zajíc
Žena Sokolka - Eva Ornstová
Doktor Jan - Michael Dymek
Sestra Marie - Petra Zídková
Sestra Eliška - Eliška Jansová
Zřízenec Petr - Petr Frydrych
Zřízenec Honza - Jan Urbánek

II. polovina
FANTASTICKÁ CESTA

Scénická pocta filmům Karla Zemana, dobrodružným románům a komiksům, tedy časům dětství a malin nezrajích...

námět a scénář - Martin Pacek, Samiha Maleh
režie a choreografie - Martin Pacek
scéna, kostýmy a projekce - Samiha Maleh
spolupráce na projekci - Jan Burian
konečný mix hudby a projekce - Milan Potoček
rekvizity - Petr Šafus, Jan Zajíc

osoby a obsazení

děd - Petr Šafus
otec - Michael Dymek
matka - Eva Ornstová
dcera - Aneta Velková
syn - Jan Urbánek

dále tančí: Martin Batrín, Eva Bezemková, Martina Drofová, Šárka Dymková, Jana Falesová, Petr Frydrych, Marie Helebrantová, Matěj Hlaváč, Rastislav Horváth, Eliška Jansová, Ondřej Jiříček, Eva Jiříčková, Anna Kopecká, Zdeňka Kopecká, Roman Navrátil, Martin Pacek, Ivana Pleskačová, Vojtěch Rudolf, Jiří Škopek, Petr Štěpánek, Josef Urbánek, Tomáš Urbánek, Pavla Valchářová, Jan Zajíc, Anna Zelbová, Petra Zídková,

24) Propagační materiál k Lomnickému Kulturnímu Létu 2014

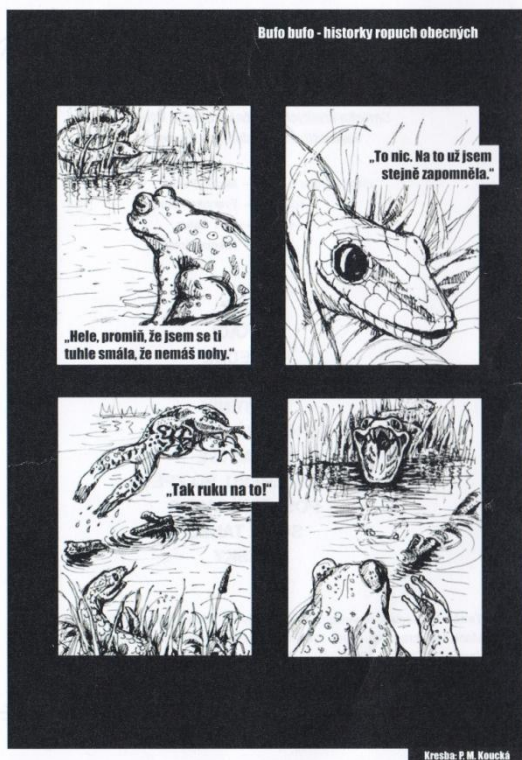
LOMNICKÉ KULTURNÍ LÉTO 2014

20. JUBILEJNÍ ROČNÍK HUDEBNĚ DRAMATICKÉHO FESTIVALU

PÁTEK 18. ČERVENCE TYLOVO DIVADLO 19:30 HODIN VSTUPNÉ: 90,- A 70,- Kč	Carlo Goldoni (1707-1793) LHÁŘ Komedie z prostředí Benátek Účinkuje Divadelní spolek J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou, režie Petr Sádek Hudba Jaroslav Krček
SOBOTA 19. ČERVENCE TYLOVO DIVADLO 19:30 HODIN VSTUPNÉ: 90,- A 70,- Kč	ŠATY, JAKÉ SVĚT NEVIDĚL Premiéra opery na motivy pohádky H. Ch. Andersena Císařovy nové šaty Hudba Jaroslav Krček, libreto Věra Provažníková Účinkují Musica Bohemica - umělecký vedoucí Jaroslav Krček Gentlemen Singers - umělecký vedoucí Richard Uhlíř
NEDĚLE 20. ČERVENCE TYLOVO DIVADLO 19:30 HODIN VSTUPNÉ: 90,- A 70,- Kč	HEJBEJTE SE KOSTI MOJE Výběr toho nejlepšího, co se urodilo za 20 let existence souboru BUFO Účinkuje Taneční divadlo BUFO Umělecký vedoucí Martin Páček
PONDĚLÍ 21. ČERVENCE TYLOVO DIVADLO 19:30 HODIN VSTUPNÉ: 90,- A 70,- Kč	SOUČASNÁ HUDBA NA VÁŽNO I NA JAZZ Účinkují Cécile Boiffin - marimba Markéta Výborná - klavír Štěpán Pražák - housle Petra Havránková - soprán Karel Jakubů - baryton Barbora Hulcová - kytara V programu zazní Dialogy Malého prince Olgy Ježkové, texty Antoine de Saint Exupéry přeložil Richard Podaný
ÚTERÝ 22. ČERVENCE TYLOVO DIVADLO 19:30 HODIN VSTUPNÉ: 90,- A 70,- Kč	Otakar Faíř / Giambattista Marino / David Hlaváč POLIBKY Vztahový kabaret o mužích, ženě a jejich nevyřčených citech Účinkují Geisslers Hofcomodianten
STŘEDA 23. ČERVENCE KULTURNÍ DÍLNA J. KRČKA, RVÁČOV - ČERNÁ V 16:00 A VE 20:00 HODIN VSTUPNÉ: 80,- Kč	UCHVÁCENÍ V A - DUR Koncertní hold židovskému humoru Povídky Ephraima Kishona a autorské hudební kompozice Alexandra Shonerta Účinkují Alfred Strejček - přednes Alexander Shonert - housle
ČTVRTEK 24. ČERVENCE ZÁMEK 19:30 HODIN VSTUPNÉ: 100,- Kč	MOZARTISSIMO Unikátní představení slavných árií z Mozartových oper Účinkují Novákovo trio Gabriela Krčková - hoboj Štěpán Koutník - klarinet Vladimír Lejčko - fagot Zpěv Marie Fajtová (rodačka z Lomnice n. Pop.) - soprán Aleš Hendrych (rodák z Nové Paky) - baryton
PÁTEK 25. ČERVENCE ZÁMEK 19:30 HODIN VSTUPNÉ: 100,- Kč	EJ, ŽENY, ŽENY PORADTE ŽE MI Písně a tance z moravsko-slovenského pomezí Účinkuje Moravská lidová kapela Musica Folklorica - umělecký vedoucí Petr Pavlínek Zpěv Martin Prachař, Veronika Malatincová, ženský sbor Oskoruša Jaroslav Čajka - klarinet a tárogató
SOBOTA 26. ČERVENCE TYLOVO DIVADLO 16:00 HODIN VSTUPNÉ: 50,- (DOSPĚLÍ) A 30,- Kč (DĚTI)	Karel Čapek POŠŤÁČKÁ POHÁDKA Veselá pohádka pro děti i dospělé Účinkuje Divadelní spolek J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou, režie Ladislav Novák, hudba Jaroslav Krček
SOBOTA 26. ČERVENCE KOSTEL SV. MIKULÁŠE Z BARI 19:00 HODIN VSTUPNÉ: 100,- Kč	OD KLASIKY KE SPIRITUÁLU Účinkuje ženský pěvecký sbor Cancioneta Praga Sbormistr Lukáš Jindřich Klavír Egli Přifti
NEDĚLE 27. ČERVENCE MĚSTSKÉ MUZEUM A GALERIE 10:00 HODIN	Vernisáž PAVEL SIVKO Grafika a obrazy Hudební doprovod písničkář Bohdan Mikolášek
NEDĚLE 27. ČERVENCE POUTNÍ KOSTEL PROMĚNĚNÍ PÁNĚ NA TÁBOŘE 15:30 HODIN VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ	Poutní koncert duchovní hudby A NA ZEMI UPOKOJENÍ Účinkuje Alikvotní sbor Spektrum Sbormistr Jan Staněk

Změna programu vyhrazena (www.lomnicenadpopelkou.cz, www.dstlomnice.vz.cz). Předprodej vstupenek od 23. června 2014 v Kulturním a informačním středisku (telefon: 481 673 107), předprodej vstupenek do Tylova divadla také na www.lomnicenadpopelkou.cz/rezervace a vždy jednu hodinu před každým pořadem.
K návštěvě festivalu zve Divadelní spolek J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou.

25) Program z premiéry *O Statek zvířat*

I. polovina
O STATEK ZVÍŘAT

Jednoho dne se zvířátka již nedokázala smířit s agresivním chováním svého pána a vzbouřila se. Svou revoluci proti zchátralému statkáři vyhrála, ale uprázdňený prostor moci brzy nenápadně obsadili jiní. Ti si s postupem času začali uvědomovat, jaké sladké plody jim jejich postavení může přinést a jak to svým bývalým kamarádům mohou pořádně osolit...

choreografie a režie – Martin Páček
námet a dramaturgie – Tomáš Urbánek
kostýmy – Jana Doubnerová
scéna – Petr Šafus
hudba – Nikolaj Kolář

Tančí:

NAPOLEON – Michael Dymek
MARGARET – Petra Zídková
PIŠTÍK – Jan Urbánek
REX – Ondřej Jiříček
HARY – Petr Štěpánek
BOXER – Vojtěch Rudolf
LUPINA – Kateřina Pelcová
MOLINA – Aneta Velková
MOJŽIŠ – Petr Šafus
ROZÁLIE – Eliška Jansová
LINDA – Anna Zelbová
ÁNA – Michaela Červenková
MÁŇA – Pavla Valchářová
JONES – Josef Urbánek
j. h. KOHOUT – Pavel

II. polovina
LETNÍ SBĚR

Směska krátkých tanečních skečů. Výběr toho nejlepšího za posledních dvacet let.

choreografie a režie – Martin Páček
kostýmy – František Směs
scéna – Petr Šafus
hudba – Nikolaj Kolář

**HUSY
SEKÁČI
POLEDNE
DOŽÍNKY
ZMATENÍK
TÉRCHOVCANIA IDŮ
NA PASTVĚ
PŘI TOM ZPĚVU, PO ZPĚVU
POSLEDNÍ TANEC
SMRTÍ TANEC
MASKY**

Tančí: Michaela Červenková, Michael Dymek, Jana Falesová, Petr Frydrych, Marie Helebrantová, Matěj Hlaváč, Rastislav Horváth, Sára Chvojková, Eliška Jansová, Ondřej Jiříček, Anna Kopecká, Zdeňka Kopecká, Eva Ornstová, Kateřina Pelcová, Kristýna Petřoková, Ivana Pleskačová, Vojtěch Rudolf, Petr Šafus, Jiří Škopek, Petr Štěpánek, Jan Urbánek, Josef Urbánek, Tomáš Urbánek, Pavla Valchářová, Aneta Velková, Anna Zelbová, Petra Zídková,

26) Pozvánka na představení Bufo konané v rámci *Medieval festival 2015* na Kypru.

**5ο ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ /
MEDIEVAL FESTIVAL 2015**
ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟ ΚΑΣΤΡΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ / LARNAKA MEDIEVAL FORT

Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου 2015
Saturday 26 September 2015 20:00

**20μελές Συγκρότημα BUFO
από την Τσεχία**
*The Dance Theatre BUFO
from Czech*

Τσέχικες επιλογές
Χοροί, Μουσική και Τραγούδια
Czech collection
Dancing performance and music

Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου 2015
Sunday 27 September 2015 20:00

**Παραδοσιακά Τραγούδια
από την Κύπρο**
*Traditional songs
from Cyprus*

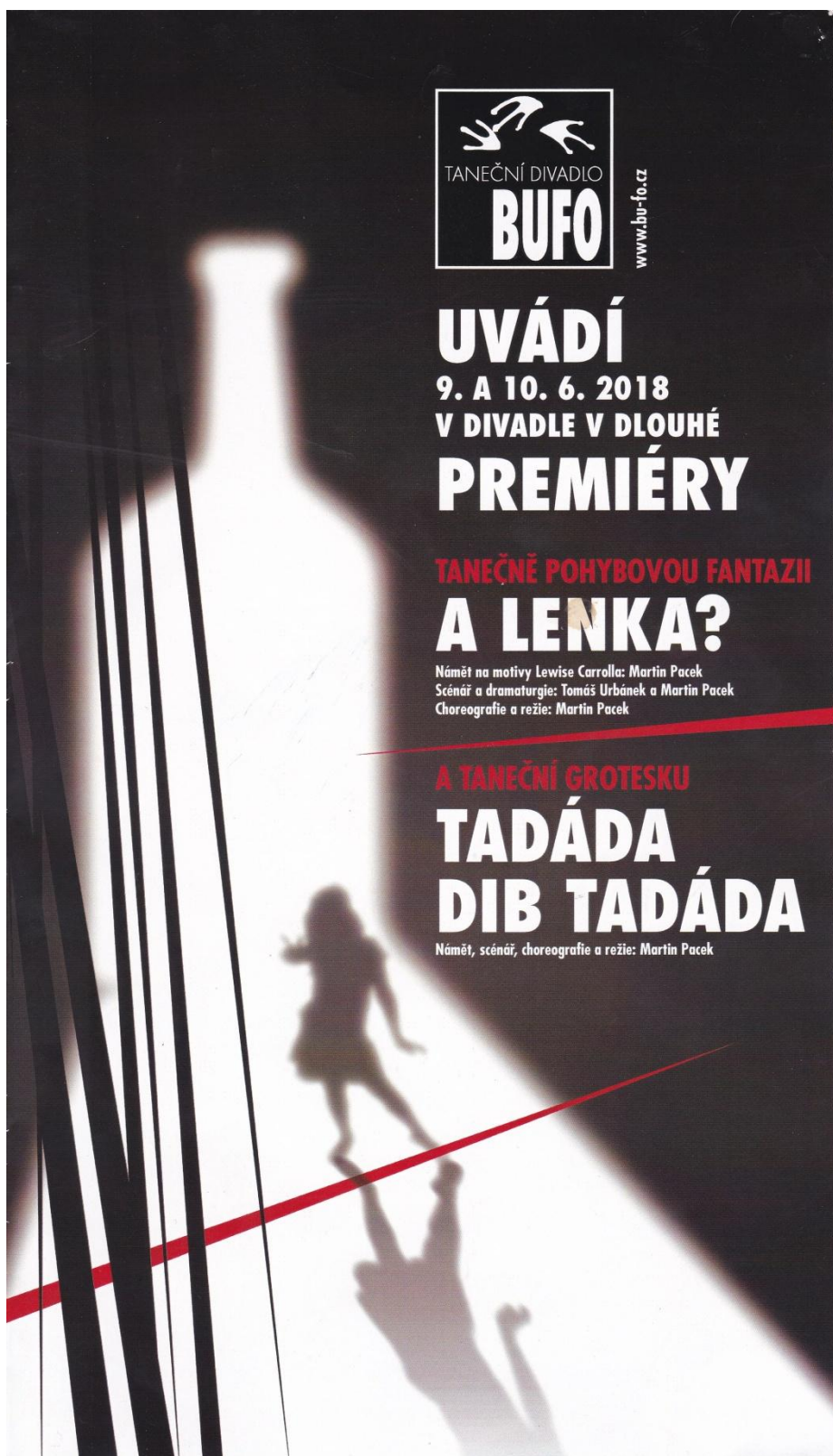
Τραγούδι: Παυλίνα Κωνσταντοπούλου
Συμμετέχει η Χορωδία Δήμου Λιβαδιών
Singer: Pavlina Constantopoulou
Participates: Livadia Municipal Choir

ΜΟΥΣΙΚΟΠΑΜΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Είσοδος ΕΛΕΥΘΕΡΗ
Free Entrance

Information: 99430654 E-mail: koizas@spidernet.com.cy

27) Program k premiéře inscenací *A Lenka?* a *Tadáda dib tadáda*

TANEČNÍ DIVADLO
BUFO
www.bu-fa.cz

UVÁDÍ
9. A 10. 6. 2018
V DIVADLE V DLOUHÉ
PREMIÉRY

TANEČNĚ POHYBOVOU FANTAZII
A LENKA?
Námět na motivy Lewise Carrolla: Martin Pacek
Scénář a dramaturgie: Tomáš Urbánek a Martin Pacek
Choreografie a režie: Martin Pacek

A TANEČNÍ GROTESKU
TADÁDA
DIB TADÁDA
Námět, scénář, choreografie a režie: Martin Pacek

TANEČNĚ POHYBOVÁ FANTAZIE A LENKA?

Námět na motivy Lewise Carrola: Martin Pacek
Scénář a dramaturgie: Tomáš Urbánek a Martin Pacek
Choreografie a režie: Martin Pacek

**Věnováno památce tanečnice,
kamarádce a skvělému člověku
Janě Pánkové Pavelkové.**

Proč a o čem sníme, je jedna z otázek, nad kterou se pozastavuje nová inscenace našeho tanečního divadla BuFo *A Lenka?* Název odkazuje na světoznámou knihu Lewise Carrola (1832-1898; mj. matematika a fotografa) *Alenka v kraji divů a za zrcadlem*. Inscenace však není divadelní rekonstrukcí literárního díla, ale skokem do světa, který se otevírá každému oknem polštáře nebo prostě ve chvíli čekání na zastávce vlaku, tramvaje či autobusu. *A Lenka?* přináší podrobnější vhled do neúplné rodiny, ve které hlavní hrdinka vyrůstá. Ukazuje, že vzdálenosti, které se mezi jednotlivými členy objeví, mohou nabýt fyzické podoby a rozmělnit, co je a není pro člověka skutečné. Přejeme dobrou noc a hezké sny.

** Vzorem fantazie nám je a naše dík patří
S. Poluninovi a klaunskému divadlu Licedei.*

Hudba: Jaroslav Kolář
Kostýmy: Jana Doubnerová
Scéna: Karel Čapek
Rekvizity: Petr Šafus

Obsazení:

Lenka: Petra Zídková / Anna Kopecká

Matka: Eva Ornstová / Ivana Pleskačová

V rolích panáčků, žab, čápů, bublinek, ananasu, nože, pěšce, koně, krále, myši, kocoura, zajíců, smrti a paravánů se představí:

Michael Dymek, Petr Frydrych, Rastislav Horváth, Sára Chvojková, Kristýna Jansová, Ondřej Jiříček, Lukáš Klement, Monika Kněžková, Zdeňka Kopecká, Ivan Koreček, Gabriela Novotná, Barbora Ostrá, Martina Petrásková, Kristýna Petrboková, Vojtěch Rudolf, Petr Šafus, Jiří Škopek, Petr Štěpánek, Jan Urbánek, Josef Urbánek, Tomáš Urbánek, Martin Vaigl, Pavla Valchářová, Anna Zelbová

TANEČNÍ GROTESKA

TADÁDA DIB TADÁDA

Námět, scénář, choreografie a režie: **Martin Paček**

Rozličných příchodů, přechodů, odchodů, obcházení, scházení, zacházení či vycházení je plně odvěke střetávání mezi mužem a ženou. Na cestě velkými i malými osudy vás obslouží číšník, kterého jen tak něco nerozhodí, protože... **Tadáda dib tadáda...**

Hudba: Jaroslav Kolář

Kostýmy: Petra Zídková, Zdeňka Kopecká

Co se chystá:

1) Mambo	9) Rozhovor
2) Namlouvání	10) Nenaučila se choreografii...
3) Zmýlená	11) Strnulí II.
4) Nášlapná polka	12) Padabadam
5) Trojtanec	13) Zasnění
6) Strnulí I.	14) A swing...
7) O tanci a sportu	
8) Na drátě	

Obsazení:

Michael Dymek, Petr Frydrych, Rastislav Horváth, Sára Chvojková, Kristýna Jansová, Ondřej Jiříček, Lukáš Klement, Monika Kněžková, Anna Kopecká, Zdeňka Kopecká, Ivan Koreček, Gabriela Novotná, Eva Ornstová, Barbora Ostrá, Martina Petrásková, Kristýna Petrboková, Ivana Pleskačová, Vojtěch Rudolf, Petr Šafus, Jiří Škopek, Petr Štěpánek, Jan Urbánek, Josef Urbánek, Tomáš Urbánek, Martin Vaigl, Pavla Valchářová, Anna Zelbová, Petra Zídková

28) Program představení *O broucích a lidech*

PROGRAM

9. 12. 2018, 19:30, DIVADLO V DLOUHÉ

TANEČNÍ DIVADLO BUFO UVÁDÍ PŘEDSTAVENÍ O BROUCÍCH A LIDECH

NA ÚVOD

ZE ŽIVOTA OBTÍŽNÉHO HMYZU

Námět scénář: J. Mansík + M. Páček
Choreografie a režie: M. Páček
Kostýmy: J. Němcová
Scéna a rekvizity: P. Šafus
Hudba: Nikolaj Koláč

Prolog
Mravenci
Hrobařiči
Vosanova
Světlušky I
Klíšťata
Housenky

Motýli
Kudlanky
Čmeláci
Komár
Mouchy
Světlušky II

Obsazení:
Michael Dymek, Petr Frydrych, Rastislav Horváth, Sára Chvojková, Kristýna Jansová, Lukáš Klement, Monika Knážíková, Anna Kopecká, Zdenka Kopecká, Ivan Koreček, Eva Ornstová, Barbora Ostrá, Martina Petrášková, Kristýna Petrboková, Ivana Pleskačová, Vojtěch Rudolf, Petr Šafus, Jiří Škopek, Marie Škrátová, Petr Štěpánek, Jan Urbánek, Josef Urbánek, Tomáš Urbánek, Martin Vaigl, Pavla Valchářová, Aneta Velková, Eva Vlčková, Anna Zelbová, Petra Zidková

PO PŘESTÁVCE

TANEČNÍ GROTESKA TADÁDA DIB TADÁDA

Námět, scénář, choreografie a režie: Martin Páček

Rozličných příchodů, přechodů, odchodů, obcházení, scházení, zacházení či vycházení je plně odvěké střetávání mezi mužem a ženou. Na cestě velkými i malými osudy vás obslouží číšník, kterého jen tak něco nerozhodí, protože... Tadáda díb tadáda...

Hudba: Jaroslav Koláč
Kostýmy: Petra Zidková, Zdenka Kopecká
Scéna a rekvizity: Petr Šafus

Co se chystá:

<ol style="list-style-type: none"> 1) Mambo 2) Namlouvání 3) Zmýlená 4) Nášlapná polka 5) Trojtanec 6) Strnulí I. 7) O tanci a sportu 	<ol style="list-style-type: none"> 8) Na drátě 9) Rozhovor 10) Pro mne za mne 11) Strnulí II. 12) Padabadam 13) Zasnění 14) A swing...
--	---

Obsazení:
Michael Dymek, Petr Frydrych, Rastislav Horváth, Sára Chvojková, Kristýna Jansová, Lukáš Klement, Monika Knážíková, Anna Kopecká, Zdenka Kopecká, Ivan Koreček, Eva Ornstová, Barbora Ostrá, Martina Petrášková, Kristýna Petrboková, Ivana Pleskačová, Vojtěch Rudolf, Petr Šafus, Jiří Škopek, Petr Štěpánek, Jan Urbánek, Josef Urbánek, Tomáš Urbánek, Martin Vaigl, Pavla Valchářová, Anna Zelbová, Petra Zidková

29) Scénář k inscenaci *Horor v lidovém umění*

HORROR V LIDOVÉM UMĚNÍ TEXTY

KAŠPÁREK POVÍDÁM POHÁDKU

- 1.Hlas: Povídám, povídám pohádku, že teče voda pozpátku.
- 2.Hlas: Povídám, povídám druhou, že teče voda strhou.
- 3.Hlas: Povídám, povídám třetí, že spali na peci děti.
1. - 7. Hlas kánon
- 4.Hlas: A když se vyspali ?
- 1.Hlas: Zalezli
- 5.Hlas: do koutku
- 2.Hlas: poslouchat
- 6.Hlas: pohádku
- 3.Hlas: o slepičce
- 7.Hlas: a kohoutku

O SLEPIČCE A KOHOUTKU VAŘÍM, VAŘÍM, KAŠIČKU

Vařím, vařím kašičku na zeleném rendlíčku
Vařím, vařím kašičku na zeleném rendlíčku
Tomu dám na lžičku
Tomu dám na vidličku
Tomu dám na mističku
Tomu dám na vařečku
A tomu...zlomím hlavičku

HAJEJ DÍTĚ

Hajej dítě, kolíbu tě
Abys spalo, neplakalo
A mamince pokoj dalo
Nadáš-li jí pokojíčka,
Hodím já tě do rybníčka
A z rybníka do Dunaje
Chyt' si ho tam hastrmane

OSIŘELO DÍTĚ

Dítě: Osířelo dítě
Osířelo dítě o půldruhém létě
O půldruhém létě

Sbor: Osířelo dítě
Osířelo dítě o půldruhém létě
O půldruhém létě

Když už rozum bralo
Když už rozum bralo, na matku se ptalo
Na matku se ptalo

Dítě: Ach táto, tatičku
Ach táto tatičku, kam jste dal matičku
Kam jste dal matičku

Sbor: Na hřbitově leží
Na hřbitově leží blízko samých dveří
Blízko samých dveří

Jak dítě slyšelo
Jak dítě slyšelo, na hřbitov běželo
Na hřbitov běželo

Špendlíčkem kopalo
Špendlíčkem kopalo, prstíčkem hrabalo
Prstíčkem hrabalo

Jdí dítě jdi domů
Jdí dítě jdi domů, máš tam jinou mámu
Máš tam jinou mámu

Dítě: Ta není tak milá
Ta není tak milá jako vy jste byla
Jako vy jste byla

Když hlavičku češe
Když hlavičku češe, krev potůčkem teče
Krev potůčkem teče

Když vy jste česala
Když vy jste česala, vy jste objímala
Vy jste objímala

Sbor: Jdi domů mé dítě
Jdi domů mé dítě, zítra na úsvitě
Přijdu, vezmu si tě

Dítě: Ach táto, tatíčku
Ach táto, tatíčku už vidím matičku
Už vidím matičku

Sbor: Vždyť tu nikdo není
Vždyť tu nikdo není, marné tvé vidění
Marné tvé vidění

Dítě: Ach táto, tatíčku
Ach táto, tatíčku chystejte rakvičku
Chystejte rakvičku

Sbor: Jeden den stonalo
Jeden den stonalo, druhý den skonalo
Třetí pohřeb mělo

Dítě: Třetí pohřeb mělo

JEDEN, DVA, TŘI

Jeden, dva, tři, Jeden, dva, tři
Jeden, dva, tři, Jeden, dva, tři
Jeden, dva, tři, Jeden, dva, tři, my jsme bratři
Který je to mezi námi, co si zalez do tý slámy
Ten, ten nebo ten vyhoďme ho ven

ZLATÁ BRÁNA

Zlatá brána otevřená, zlatým mečem podepřená,
Kdo do ní vejde, hlava mu sejde

SLEPÁ BÁBA

Slepá bábo kam tě vedu do kouta, do kouta, do kouta ...

HOUPY HOU

Houpy hou, houpy hou,
Houpy hou, houpy hou,
Houpy hou, krávy dou
Nesou mlíko pod vodou
A ta naše Stračena u božího kostela
Kostel se bífí
Stodola hóří
Skoč panenka do vody
Pro červený jahody

Sbor: Hóóóóóu

Sbor: Hóóóóóu

DVANÁCT MĚSÍČKŮ DAJ MA MAMKO

Holky: Éééj,
Éééj, daj ma mamko daj ma, kedy ma pytajú
Daj ma mamko daj ma, kedy ma pytajú
Daj ma mamko daj ma, kedy ma pytajú
Daj ma mamko daj ma, kedy ma pytajú
Éééj

Kluci: Keď ružička kvitne, vtedy ju trhajú
Keď ružička kvitne, vtedy ju trhajú
Keď ružička kvitne, vtedy ju trhajú
Keď ružička kvitne, vtedy ju trhajú

JEPTIŠKA

Já malá jeptiška píchla jsem se do břiška
Já malá jeptiška píchla jsem se do břiška

HODY, HODY

Hody, hody, doprovody3x
Hody, hody, doprovody2x
Hody, hody, doprovody2x

SVATEBNÍ KOŠILE

(Dva hlasy kánon)
Svítej, svítej moje milé, přemilé svítáníčko
A ranní rosičko ty nepadej
A jasné slunéčko ty nevycházej
A neosvěcuj na hory, na doly, na křížové cesty,
Ale ty padej a sedej na mého vyvoleného,
Který je mi od Boha souzený
Aby byl do mého srdce zasvěcený
Jasně slunéčko ty na něho svítíš, ty ho vidíš,
Tak mu rozněž a rozhrěj jeho srdce
Aby on nemohl ani jísti ani pít ani spát
Jenom na mě myslet, ke mě běžeti
Ať on pospíchá za mými šatami, za mými patami,
Za mou červenou krví, za mou bílou podobou,
Za mým červeným pasem, za mým andělským hlasem
Jak je za horama, ať se přerube
Jak je za vodama, ať se převez
Jak je za železnými mřížema, ať je rozláme
Ať nemešká a ke mě přiběhne

ŽEŽULENKA

Hlas 1: Žežulenko, má zlatá panenka pověz ty mě za kolik let umřu?
Hlas 2: Ku ku ...
Hlas 3: Žežulenko, má zlatá panenka a za kolik let umřu já?
Hlas 2: Ku ku ...
Hlas 4: Žežulenko, má zlatá panenka a za kolik let já umřu?
Hlas 2: Ku ku ...
Hlas 5: Žežulenko, a za kolik let já?
Hlas 2: Ku ku ...
Hlas 6: Žežulenko, a za kolik let umřu já?
Hlas 2: Ku ku ...
Hlas 7: A já ?
.....

Hlas 7: Žežulenko, má zlatá panenka pověz ty mě za kolik let umřu?
.....

HAD

Sbor: Had leze podle meze, hledá sobě medu
Potkala ho stařenečka

Dívka: „ Pojď, já tě povedu „

Had: „ Nemusíš mě vodit, sám já umím chodit“

Sbor: Slíbila mu smetanečky a dala mu mlíčka

Zavedla ho do chlívečka a tam ho svlíkla

BĚŽÍ LIŠKA

Sbor : Běží liška k Táboru, nese pytel zázvoru

Kluk: Ježek za ní pospíchá, že jí pytel rozpíchá,
rozpíchá, rozpíchá, rozpíchá, rozpíchá, rozpíchá,

KOMÁŘÍ SVATBA

Bzum, bzum, bzum,
Komáři se ženili, bzum, bzum ženili,
Kapku vína neměli, bzum, bzum, neměli

Přiletěl k nim slaviček, bzum, bzum, slaviček
Přines vína žejdlíček, bzum, bzum, žejdlíček

Přiletěl k nim slaviček, slaviček
Přines vína žejdlíček, bzum, bzum

Komáři se opili, bzum, bzum, opili
Až komára zabili, bzum, bzum, zabili

Komár leží v komoře, bzum, bzum, v komoře
Muška pláče na dvoře, bzum, bzum, na dvoře

Komár leží v komoře, komoře
Muška pláče na dvoře, bzum, bzum

Neplač muško, co ti je, bzum, bzum, co ti je
Však ti komár ožije, bzum, bzum, ožije

Těžké jeho ožití, bzum, bzum, ožití
Když už nemá půl řiti, bzum, bzum, půl řiti

Těžké jeho ožití, ožití
Když má jenom půl řiti, bzum, bzum

Neplač muško, co ti je, co ti je
Však ti komár ožije,
bzum, bzum, bzum, bzum

BYL JEDEN DOMEČEK

Hlas 1: Byl jeden domeček v tom domečku stoleček

Hlas 2: Na stolečku mistička v té mističce vodička

Hlas 3: A kde je ta voda?

Hlas 4: Volí jí vypili.

A kde jsou ti volí?

Hlas 5: Řezníci je zabili

A kde jsou ti řezníci?

Hlas 6: Umřeli

A kdo je pochoval?

Hlas 7: Hrobník

A kde je ten hrobník?

Hlas 1: Umřel

A kdo ho pochoval?

Hlas 2: Hrobnice

A kde je ta hrobnice?

Hlas 3: Umřela

A kdo jí pochoval?

Hlas 4: Děti

A kde jsou ty děti?

Hlas 5: Umřely

A kdo je pochoval?

Hlas 6: Kašpárek

A kde je ten Kašpárek?

Kde je ten Kašpárek?

Všichni: Kde je ten Kašpárek?

Kašpárkúú.

KONEC KAŠPÁRKA

30) Text písně *O traktoristovi*

PÍSEŇ O TRAKTORISTOVI

STOJÍ TRAKTOR NA ROLI, ALE NEOŘE.
SYNEČEK HO OBSKAKUJE, SPRAVIT NĚMOŽE.
NIC NĚDBAL, NĚMAZAL, O TRAKTOR SE NĚSTARAL,
VČIL NIC NĚZMOŽE.

VEČER SYNEK U DVEŘÍ SMUTNÝ MUSÍ STÁT.
DĚVUCHA HO PRYČ ODHÁŇA, ŽE HO NĚCHCE ZNÁT.
VŽDYŤ TY JSI NĚDBALÝ, V LÁSCE BUDĚŠ NĚSTÁLÝ,
NĚNÍ O CO STÁT.

TRAKTORISTU ŠVARNÉHO, CHCU JÁ SYNKA MĚT,
TAKOVÉHO, CO HO BUDÚ VŠECI ZÁVIDĚT.
ÚDERNÍK MUSÍ BÝT A CO SLÚBÍ UROBIŤ,
TEHO BUDU CHTĚT.

Hamíd Karzáin na nákupu
v adventní Praze.

31) Scénář k představení *Nemelem, nemelem*

Scénář v bodech :

(I. v červnu)

- **Prolog**
 - do tmy zpěv „Nemelem, nemelem“
 - **Otevření hospody**
 - židle
 - focení
 - ulička pro Vávrovy
 - novomanželé
 - gratulace
 - společné foto
 - stůl – 1x dlouhý
 - **Tarantela**
 - nalévání + připitky
 - tanec novomanželé, přidají se ostatní
 - sólo chlapi s nevěstou
 - závěr - klek
 - **Romeo a Julie**
 - Hostinský – Vdova
 - Starostové – Učitelové, dohazování sňatku
 - Socky honička
 - stoly – 2ks
 - intrika, učitel. syn + starost. dcera sólo, Tom & Jerry
 - „šmírování“ mladých od stolu, štronzo
 - **Pošťák**
 - znělka – sledování
 - jódlování – Pošťák zdraví, noviny Hostinskému
 - **Závodníci**
 - **Děšť**
 - Socka výkřik a odchod s manželem
 - akce deštníky
 - Hostinský upozírní Pošťáka na kolo
 - **Tma**
 - židle do oblouku
-

(II: v březnu)

- **Světlo**
 - Vávrovi sami v hospodě, Vávra čte, Vávrová se lísá
- **Pošťák**
 - znělka + jódlování
 - pohled pro Vávrovou
- **Valčík deštníky**
 - Vávrová + Pošťák
- **Křtiny**
 - příchod, ukazování dětí
 - Vávrová stranou, Vávra k ní
 - Furiant
 - házení dětí
 - panáky (na valčík) a stavba stolů – 3ks postupně
 - „třuknutí“ Vdova a Pošťák, Pošťák padá
- **Opilecká píseň Hrábě – 1. a 2. sloka**
 - končí čela na stolech
- **Vdova delirium**
 - vstává Pošťák
 - zvedání hlav „mickey mouse“
 - točí se kolem ní svět
 - valčík s Pošťákem, Pošťák opět padá
- **Opilecká píseň Hrábě – 3. až 5. sloka**
 - poslední sloka rozplízlá
 - odbíjení zvonů
- **Zavíračka**
 - Hostinský a Hostinská vyprovází hosty
 - všichni postupně odchod (Starostovi, Učitelovi, Socky, Vávra s Pošťákem), Vdova)
- **Tango**
 - návrat Vávry pro manželku

(III: v říjnu)

- **Výzdoba**
 - všichni kromě Vávry a Pošťáka
 - „Nulo!“
- **Kurvy**

- **Oslavenec**
 - štronzo
 - **Píseň „Kdo jsi se v říjnu“**
 - všichni k Vávrovi, jen Starostka nápadný odchod
 - dort
 - **Čtverylka**
 - konec – políbení rukou
 - návrat Starostky (na fanfáry)
 - **Snovka ubrusy**
 - chlapi užírají dort
 - **Pošťák**
 - balík, na zemi v půlkruhu Vávra rozbaluje
 - **Škrčení**
 - chlapi u mrtvoly
 - holky lezou na židle
 - Starostová přechází dozadu, skládá ubrusy
 - **Orchestrion**
 - bitka
 - Starosta v kotli
 - **Air**
 - probírá se Vávrová, holky k ní
 - chlapi nakročí za Vávrou
 - Starostka strhává poslední ubrus – nohy (výkřik)
 - **Pomalé stmívání**
 - **Epilog** - zpěv Nemelem
-

32) *Zemědělcův rok*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

33) *Ze života ptáků*, autorkou fotografie je Tereza Kopecká

34) *Pitvoresky*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

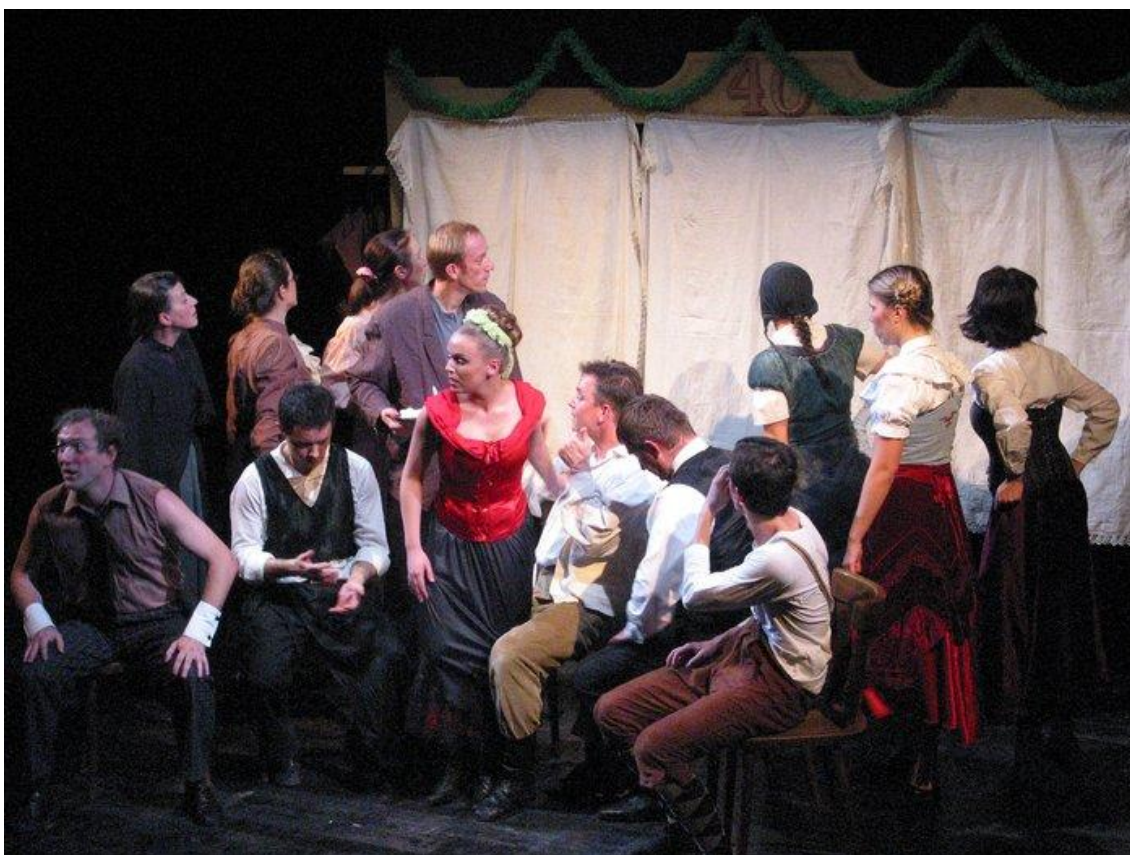
35) *Ze života obtížného hmyzu*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

36) *Mysteria Bufo*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

37) *Nemelem, nemelem*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

38) *Má slast aneb BUFO bláznivě*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

39) *Fantastická cesta*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

40) *O Statek zvířat*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

41) *A Lenka?*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

42) *Tadáda dib tadáda*, autorkou fotografií je Tereza Kopecká

43) Rozhovor s Martinem Packem

AK: Mohl bys ve zkratce popsat svojí taneční kariéru?

MP: Ve 14 letech jsem nastoupil na taneční konzervatoř do specializované třídy lidového tance. Složil jsem talentové zkoušky, i když jsem se tanci před tím nikdy nevěnoval, hrál jsem fotbal, stolní tenis, hokej. Byl jsem výrazně sportovní dítě. Takže to byla náhoda, že mě přijali. Díky sportu jsem ale byl zvyklý na fyzickou dřinu, takže mě to začalo bavit a zamiloval jsem se, právě i díky tomu, do folklóru. Ukončil jsem konzervatoř absolutoriem a dostal jsem nabídku pokračovat jako tanečník v Československém státním souboru písní a tanců. (Pro účely Státního souboru písní a tanců vznikla ta specializovaná třída.) Po roce jsem šel na vojnu a tam jsem dva roky tančil ve Vojenském uměleckém souboru Tábor. Po vojně jsem se vrátil do ČSSPT³⁷. Zde jsem jako tanečník a částečně i choreograf působil do roku 1993. Poté mi nebyla nabídnuta smlouva na další sezónu (94-95) a já jsem ukončil svou taneční kariéru. Nikde jinde jsem mimo ČSSPT dlouhodobě netancoval. Jen malé taneční role v ČT a ve filmu.

AK: A ve Státním souboru písní a tanců začala tvá choreografická kariéra?

MP: Ta začala na vojně. Ve Vojenském uměleckém souboru Tábor, což byl vojenský soubor, kam se chodilo na vojnu, když se člověk nedostal do pražského Armádního souboru Víta Nejedlého. I díky nepsané konkurenci se VUS³⁸ Tábor snažil vymezit vůči pražskému AUSu³⁹, který dělal velké programy a měl spoustu tanečníků. Nás v Táboře bylo vždycky málo. Tanečníků asi osm kluků a čtyři, pět holek, protože tam nikdo moc nechtěl. Nicméně ten vojenský umělecký soubor neměl svého stálého choreografa, protože tam nikoho nesehnali. Tak si vypomáhali tím, že si tam brali na vojnu kluky z Bratislavy z VŠMU⁴⁰, aby si tam odsloužili ten rok vojny a zároveň vytvářeli choreografie pro souborová vystoupení. A stala se taková náhoda, že když jsem tam byl druhý rok, tak se jim nepodařilo nikoho sehnat, nikdo

³⁷ Československý státní soubor písní a tanců

³⁸ Vojenský umělecký soubor

³⁹ Armádní umělecký soubor

⁴⁰ Vysoká škola múzických umění

neodcházel na vojnu a měl vzniknout nový program, a o tom jsem původně chtěl mluvit, to bylo specifikum VUS Tábor, v rámci hudebně taneční dramaturgie vytvářeli takzvané lidové muzikály. Byl tam jeden ze zaměstnanců jistý Luboš Krch, což byl flétnista a velký milovník folklóru a on tam začal prosazovat linku české lidové tvorby s důrazem na jihočeský folklor. Vznikaly tzv. lidové muzikály. Ve druhém roce mé vojenské služby byla naplánována premiéra lidového muzikálu s názvem *Od Tábora až k vám* a řešil se problém, kdo vytvoří do tohoto programu choreografie... Díky mé praxi z ČSSPT to padlo na mě, dostal jsem to rozkazem, a tak jsem vytvořil svou první skutečnou choreografii. Bylo to zábavné a svým způsobem i inspirující, nicméně necítil jsem potřebu v „choreografování“ pokračovat.

Jednou jsme s tímto programem vystupovali v Praze a viděla to náhodou Libuše Hynková (choreografka ČSSPT) a po skončení za mnou přišla a zeptala se: „Kdo dělal tu choreografii?“ Tak jsem řekl, že já. Tak mi v první řadě vyčetla nějaké chyby, že jsem na kolečkovou muziku udělal sousedskou, což měla pravdu, ale jinak mě pochválila a zeptala se, jestli bych se nechtěl choreografii věnovat. To jsem odmítl. Po návratu z vojny, kdy jsem se jako tanečník vrátil do ČSSPT však její „nátlak“ na mne pokračoval. Přesvědčovala mě, abych šel choreografii studovat na HAMU⁴¹. Argumentoval jsem tím, že po ukončení studia na konzervatoři jsem se zařekl, že už nebudu studovat žádnou školu. Ale ani tento argument nebyl úspěšný a její přesvědčování pokračovalo, až jsem to vzdal, přihlásil se a nevzali mě. Já jsem se na ty přijímačky nepřipravoval, protože jsem opravdu nechtěl dalších pět let strávit studiem oboru, ve kterém jsem si nevěřil... Ale paní Hynková byla nezdolná dáma, přizvala na pomoc paní Jiřinu Mlíkovskou⁴², která byla v přijímací komisy, a tím pádem o mně věděla a zřejmě ve mně objevila nějaké dispozice pro choreografii. Nátlak se zdvojnásobil. V té době jsem, zase náhodou, dostal zajímavou nabídku. Ze souboru Chorea Bohemica odcházela jeho zakladatelka a choreografka Alena Skálová a hledal se její nástupce, který by soubor vedl a případně připravoval nové programy. Mluvíme o nějakém roce 87. Paní Skálová si vyhlédla Renatu Suchánkovou, kterou jako tanečnici znala ze své práce pro ČSSPT (vytvořila

⁴¹ Hudební akademie múzických umění

⁴² Jiřina Mlíkovská byla česká tanečnice a choreografka.

zde začátkem osmdesátých let malý komorní program). Takže paní Skálová oslovila Renátu, což byla také toho času moje kolegyně, tanečnice. Ve stejné době mě oslovil Milan Puklický, který byl vedoucím kapely Chorey Bohemiky. Skálová oslovila Renátu a on oslovil mě, aniž by si to nějak řekli. Naštěstí jsme s tou Renátou byli kamarádi, tak jsme si řekli, že je to vlastně dobrý, že to budeme dělat ve dvou, protože ani jeden nemáme ještě takové zkušenosti a nejméně v té době jít do Chorey... Chorey byla pro nás velká výzva. Takže jsme to tam „šéfovali“ oba dva a mě to tam začalo velmi bavit. Poznal jsem tvorbu paní Skálové a Jaroslava Krčka, která mě absolutně a naprosto změnila názor na folklor, na práci s ním. Což mě nějak vnitřně posunulo a řekl jsem si, že tu choreografii asi chci dělat. No a tak jsem další rok absolvoval přijímačky na HAMU obor choreografie. Připravil jsem si na talentové zkoušky lidovou baladu *Třináct černých loupežníků*. V té už mi tančili tanečníci z Chorey. Choreografie byla komisí hodnocená jako talentovaná a originální a i díky tomu jsem byl na HAMU přijat.

AK: Kdy si začal přemýšlet o založení vlastního souboru?

MP: Jednoduše. Když jsem začal studovat choreografii a zároveň jsem vedl Choreu. Cítil jsem, že pro dobré fungování souboru je třeba vytvořit nový program, který by byl vlajkovou lodí nové éry CHB⁴³ tzv. po Aleně Skálové. Takže vznikl nápad, že vytvoříme taneční představení-lidové pohybové divadlo. Já jsem si poctivě prošel celý repertoár Chorey a začal přemýšlet, ještě ve spolupráci s mým bratrem (dramaturgie) a Honzou Menšíkem (režie) o tématu pro naši první premiéru pro Choreu Bohemiku... A tak jsme se domluvili a vznikl nápad udělat středověkou legendu a tou byla *Hra o Faustovi*, což si zpětně myslím, že nebyla úplně neúspěšná inscenace. Nicméně paní Skálová měla pocit, že soubor, který založila, by měl pokračovat v návaznosti na její poetiku a filosofii a to *Hra o Faustovi* moc nesplňovala. Takže přišla s tím, že by tu Choreu měl vést někdo, kdo má k Choree už hlubší niternější vztah. Bohužel v tomto rozhodování zahráli neblahou úlohu muzikanti CHB. S odstupem času si myslím, že byli líní nacvičovat nové programy... A tím pádem skončila má relativně krátká éra vedoucího souboru CHB. Po mně se vedení ujala Daniela Stavělová, která v Choree začínala jako tanečnice a poté se vydala na cestu

⁴³ Chorea Bohemica

choreografky se svým souborem Rustika. Došlo ke spojení obou souborů pod vedením Daniely Stavělové, ale to je už jiný příběh. Já jsem jim poděkoval za příležitost vytvořit svojí první skutečnou taneční inscenaci a pěkně se rozloučil. Měl jsem pocit, že je konec spolupráce s mnoha šikovnými tanečnicími. Nicméně k mému velkému překvapení, když jsem to tanečnicím CHB oznámil, reakce byla velmi překvapivá. Většina z nich projevila touhu, abych v souboru jako choreograf pokračoval... Já jsem jim řekl, že v Choree zůstat nemůžu, protože Alena si to nepřeje. Já bych asi samozřejmě mohl, ale nechtěl jsem tam vytvářet nějaké konflikty. I ti muzikanti... oni chtěli hrát už jen to, co uměli a nic nového. Oni i s tím *Faustem* měli velké problémy, i když Milan Puklický napsal sice krásnou, ale těžkou muziku složitou na hraní. Milan Puklický mezi tím odešel a i to bylo pro mé rozhodování důležité. Takže jsem cítil, že soubor by nefungoval v klidu, kdybych se tzv. kouzl a nechtěl odejít... Skupina tanečniců přišla s nápadem, jestli bych nezaložil nový soubor, ve kterém by oni chtěli tančit. Oslovil jsem Honzu Menšíka a domluvili se, že založíme taneční divadlo. No a někdy kolem roku 1990 (nemám paměť na data) jsme zřejmě začali zkoušet první inscenaci Tanečního divadla Bufo. A bylo to hrozně vtipné a napínavé, protože naši tanečnici paralelně zkoušeli s Choreou s Danielou jednou týdně a jednou týdně jsme zkoušeli společně my. A já jsem vůbec nevěděl, co chceme dělat, ale byli jsme při chuti. A tak vzniklo BUFO. A po roce zanikla Chorea Bohemica

AK: Jaká byla tvorba na první inscenace *Horor v lidovém umění a...*?

MP: No tak to si myslím, že vycházelo na základě toho *Fausta*. Ten *Faust* byl dělaný tak, že tam byly dvě dějové a jevištní vrstvy, jedna vyloženě taneční-příběh *Fausta*, zde jsem první řadě hledal svůj pohybový taneční slovník-výrazové prostředky. Měl jsem nějakou představu, jak to má vypadat a jak se to má sdělovat. Věděl jsem, že to nesmí být posunčina, ani baletní pantomima, ale vlastně jsem také hledal způsob, jak ten příběh, ne polopaticky a zároveň ne úplně abstraktně převyprávět. My jsme měli strach, aby diváci náš příběh pochopili, i když je legenda o *Faustovi* známá... A tak jsme s bratrem a Honzou Menšíkem mysleli, že to bude mít dvě vrstvy a že do toho budou vsazený kramářský písň. To znamená, že tam přijdou a úplně záměrně ochotnický předvedou, co se v ději bude dít nebo už se dělo. Díky tomu a taky jak jsme studovali materiály, jsme zjistili, že existuje tisíce kramářských písň o *Faustovy*

ale ani v jedný se nemluví o *Markétce*. Z logických důvodů, protože Markétka je dosazena Goethem a většina těch kramářských písní vznikala před tím než J.W.Goethe napsal „svého“ *Fausta*.

No a když jsme tak hledali ty kramářský písně a četli jsme v Sušilech, Bartoších a Pliccích, nasáli jsme tu lidovou poezii a i díky tomu vznikla idea pro první premiéru Bufa. Vzhledem k tomu, že jsme neměli muzikanty, rozhodli jsme se pro jednak nahrávky a jednak pro jednoduchý hudební doprovod, který obstarají tanečníci. Věděli jsme jak a s kým, jen základní téma chybělo. V konečném rozhodnutí asi paradoxně pomohla naše společná láska k filmu (mluvím o mně a Honzovi Menšíkovi) neb nás díky tomu napadl žánr, a to horor. Ta lidová poezie je úžasná v tom, že neříká všechno jednoznačně, ale že tam ty věci jsou skryty, proto poezie. Že aniž si to uvědomujeme, tak si zpíváme veesele písničku *Komáři se ženili* a všichni to tak mechanicky zpíváme a smějeme se u toho a vůbec nepřemýšlíme nad tím, že ten text je o tom, jak toho jedno chudáka zabili. No tak jsme začali v těch sbírkách objevovat tyhle krásy a zjistili jsme, že je spousta těch nepochopených nebo jinak pochopených věcí. A tak jsme si řekli, že by se nám líbilo to mluvený slovo, ale to mluvený slovo ve smyslu, že ty lidi nejsou herci. Proto tam byly ty říkačky, proto tam byli ty písničky. *Osiřelo dítě* to zpíval Honzovi tatínek, to já jsem ani neznal. A do toho jsme vlastně zasadili... protože to nebyli jen ty říkačky, musí to mít nějaký začátek a konec, tak jsme vzali *Kašpárka*, naše oblíbená postava česká a do toho jsme vsadili ty tři známý pohádky, který jsou jakoby hororový. To znamená *O kohoutkovi a slepičce*, *O dvanácti měsíčkách* a vlastně ne pohádku ale baladu z Erbena *Svatební košili*, kterou si myslím, že se docela povedlo propojit s lidovou poezií. To jsme tenkrát měli nápad, že to ještě propojíme se *zařikáním milému*, které zároveň recitují dvě dívky, které se tím i navzájem „štendrují“ a ta jedna, která vyhraje, tak vlastně prohraje neb si pro ní přijde umrlec....

AK: Z jakého důvodu se nereprízovala inscenace *Jdi k Čertu s Andělem*?

MP: Protože se nepovedla. To je celkem jednoznačné. Vyhověl jsem své profesorce Jiřině Mlíkovské, která se mi zpětně omlouvala, požádala mne, abych své absolventské představení, což měl být ten zmiňovaný „Čert“, vytvořil na hudební nahrávku, kterou pro tuto inscenaci zkomponuje hudební skladatel. Připomínám, že do té doby jsem své inscenace vytvářel na tzv. hudební koláže už nahraných skladeb různých autorů. A tak jsem oslovil jednoho mladého

skladatele, který pro inscenaci složil a nahrál původní autorskou hudbu. A i díky tomu, že jsem měl pramálo zkušeností s takovou spoluprací, výsledek byl nedobrý. Inscenace se nepovedla, i když investice všech zúčastněných byla veliká. A proto se inscenace nehraje.

Ale není to první ani poslední případ v Bufu, já jsem v tomhle zcela nekompromisní. Já se vždycky směju, když mě někdo říká a začne říkat takový to hodnocení mých představení a říká: „Nezlob se, já budu kritický.“ A teď mi řekne úplně nějakou úplnou drobnost a já si říkám, kdybyste věděli, jak já jsem kritický, já mám problém se dívat na své věci podruhé, natož po desáté, protože vidím svoje chyby. Já jsem v tomhle hrozně náročný a to víš sama, že stále pochybuji a měním choreografie. Takže se to odpremiérovalo a nazdar.

AK: To samé inscenace *Karatelé a popletové*?

MP: To ani naštěstí není natočeno. Já jsem se zamiloval... vím, že byla nějaká silná inspirace... Jo jasně, *Pezza versus Čorba*. To byla inscenace-klauniáda, kterou uvádělo Divadlo na Provázku. V tomto představení bylo jevištěm manéž, diváci seděli jako v cirkuse dokola té manéže. Bylo to o dvou klaunských rodinách. V jedné byl otec rodiny Bolek Polívka a ve druhé Jiří Pecha a měli manželky a děti. A celý to bylo o tom, že ty klaunské rodiny chtějí ovládnout hrací prostor jen pro sebe a svou rodinu. Podobenství o konfliktu, válce. Krásné, zábavné a velmi silné podobenství. A mě tedy hrozně bavil ten střet těch dvou... tak jsem si myslel že *Karatelé* bude střet dvou divadelních souborů.

A do toho byla ještě *Dědova míza*, což byl další dramaturgický, režijní i choreografický omyl. Vlastně to bylo takové trojpředstavení a Jiřina Mlíková řekla správně, že tam nás zachránilo to, že třetí částí představení byly *Vánoce*. Protože *Karatelé* měli asi dvacet minut, *Dědova* asi patnáct a potom jsme vytvořili ty *Vánoce*. O nich paní Mlíková říkala, že jsou to „proletářské vánočky“.(byla velmi chudá výprava, kostýmy apod.) Takže to nás zachránilo, že nás lidi nevypískali. Ale říkám, tam je štěstí, že to není natočení, protože to bylo strašný.

AK: Jak vzpomínáš na tvorbu *Klvet* a proč neproběhla další repríza?

MP: Muzika. Tam jsem sedl na lep muzikantům z bývalé CHB, tam jsem jim (nám) ještě dal jednu šanci a to byla chyba.

AK: Spolupráce s Janem Menšíkem skončila po inscenaci *Ze života obtížného hmyzu*, proč tomu tak bylo?

MP: On neměl čas a nebavilo ho to a neměl potřebu.

AK: A kde jste se inspirovali k této inscenaci? Jestli to bylo vyloženě dílo od Karla Čapka?

MP: Ne, ne, ne. To bylo stejný jako *Zemědělcův rok*, též byly dotazy, jestli to není inspirováno Čapkem, ale ne, čistá náhoda. *Ze života hmyzu*, to už bylo v době, kdy Honza Menšík opravdu vlastně ani neměl čas docházet na zkoušky Bufa. Důvodů bylo více, ale hlavním bylo asi to, že preferoval své zaměstnání tj. práci u filmu jako asistent režiséra, Bufo byl koníček a stále je..... On měl ty ambice výrazně filmové, divadlo ho moc neoslovovalo. Myslí si, že je to velmi nestálé umění, stále se mění, což je pravda. Film je konstantní a finančně zajímavý. Taky asi neměl nervy. Ze začátků bylo pár velmi nejistých okamžiků, kdy jsme počítali diváky, kteří dorazili na naše představení, jestli splatíme nájem divadla apod. Protože jsme ze začátku měly dvacet diváků a většinou rodinných příslušníků, a tak jsme stále řešili vysoké pronájmy a neměli jsme peníze, granty, ty začátky byly opravdu těžké. Takže na to neměl nervy, taky do toho investoval dost svých peněz, to musím spravedlivě říct. No a já jsem pořád cítil, že je dobře mít k sobě někoho, kdo je oponentem dramaturgem, spoluautorem. A tím vším Honza Menšík byl. Takže já jsem se snažil ho u toho Bufa udržet. Na dlouho se mi to nepovedlo.

Ale zpátky k *Hmyzu*. To jsme ještě spolupracovali. Byli jsme spolu jednou na chalupě, kde jsme plánovali, o čem bude naše další inscenace. A seděli jsme takhle na zahradě a otravovali nás různí brouci a vosy. A tak nás napadlo, že by to mohlo být o hmyzu, který bude mít stejné vlastnosti a chování jako lidé (tady je ten Čapek opravdu inspirující). A první nápad byly klíšťata. Klíšťata jako vojenská jednotka, která se připravuje na lov. Na lov na lidi. Zbytek si moc nepamatuji, ale myslím si, že drtivou většinou ostatních čísel jsem vymýšlel sám. Že Honza už byl fakt jenom ta inspirace pro ty klíšťata a možná vosy, ale ani tím si nejsem moc jistý.

AK: Kde jste s Davidem Pavlíčkem brali inspiraci pro inscenaci *Mysteria Bufo*?

MP: S tím nápadem přišel David. S Davidem jsme se poznali v Ondráši⁴⁴ a on měl zřejmě chuť něco zkusit se souborem jako je Bufo. A nějak jsme někde seděli, před nějakým soustředěním Ondráše a on vlastně mi říkal ten svůj nápad o strašákovi. A to byla vlastně jedna věta. Příběh o strašákovi. Že strašák je v poli, že ho nikdo nemá rád a že on by chtěl, aby byl jako ty lidi, děti, které si kolem něj hrají a zlobí ho. Přišlo mi to jako dobrý námět pro nové představení souboru. A tak jsem ho oslovil a vyzval ke spolupráci. A vlastně podvědomě jsem asi sháněl náhradu za Honzu a David mi přišel jako dobrá varianta, člověk cítící divadlo, navíc sám tanečník i choreograf. Ale brzy se ukázalo, a já se nechci Davida dotknout, ale David prostě nevyjde z bubliny fundamentálního folkloru a též si myslím, že postrádá, co měl Honza, jisté filmové vidění a smysl pro nadsázku. To jsem si uvědomil, když jsem viděl věci, které David vytvářel se svým souborem Kunovjanem. Humor poněkud jiný a i poetika odlišná. Takže já jsem Davida oslovil na základě toho, že jsem si myslel, že kdyby to vyšlo, tak by to bylo hrozně fajn, že bych měl k sobě dramaturga, scénáristu. Ale díky výše popsanému a také proto, že žije v Uherském Hradišti, to nevyšlo. Ale ten výchozí nápad *Strašáka* je jeho.

AK: Podle programu jsem vytvořila další otázku a to, že na premiéře *Má slast* jsi pracoval sám...

MP: Ano.

AK: Nebyla práce na této inscenaci o to těžší, když si neměl s nikým možnost konzultace?

MP: Byla, jasně že byla. To bylo jedno s nejtěžších představení. Byl jsem zároveň libretista, dramaturg, choreograf, režisér... Najednou jsem na všechno byl sám bez oponenta. Takže proto to bylo hodně těžké. Námět jsem měl v hlavě dlouho. Díky mé profesi dost času pracuji v profesionálních divadlech po celé ČR a díky tomu se potkávám s velkou spoustou zajímavých, chytrých a inspirativních lidí. A jeden z nich mi vyprávěl o konci života Bedřicha Smetany... tedy jak tento velikán dožíval díky své chorobě v ústavu pro choromyslné. Něco, co se ve škole člověk nedozvěděl a trochu se tato událost velikána národní hudby zatajuje. A to mne inspirovalo vytvořit příběh o člověku, který si

⁴⁴ Vojenský umělecký soubor Ondráš

myslí, že je Smetana a je díky tomu umístěn do blázince a tam prožívá situace na pomezí reality a fikce. Výsledek snad nebyl úplně marný, ale uvědomil jsem si, jak moc mi chybí tvůrčí partner. A v tomto konkrétním případě hlavně dramaturg.

AK: A jak vzpomínáš na tvorbu inscenace *Nemelem, nemelem*? A kdo přišel s tím nápadem?

MP: Radka má tehdejší přítelkyně.

To jsme byli spolu jednou na výletě v Českém ráji. Ona mi vyprávěla, že tam byla jako dítě na táboře a že tam je starý mlýn, ve kterém došlo kdysi dávno k velké tragédii. Mlynář, který tam žil se z nešťastné lásky oběsil. A vedoucí tábora touto hororovou příhodou strašili děti a zřejmě, aby to mělo větší efekt, upravili si původně lidovou píseň *Nemelem* a dosadili do ní příběh toho mlynáře. A tak je to většinou u hledání témat pro moje inscenace... občas stačí jedna věta, písnička.

AK: Jaká premiéra byla z tvého pohledu a úsilí ta nejtěžší pro realizaci?

MP: Já myslím, že všechny. Ale asi úplně nejtěžší byla *Fantastická cesta*. Za a) jsem byl fakt v té době hodně nemocný se zánětem průdušek i na poslední nejdůležitější zkoušce v divadle před premiérou takže jsem měl snad i halucinace z horečky ☺. A navíc to bylo náročné i technicky, celé představení bylo doprovázeno projekcí a složitými přestavbami. A hodně postav na scéně...

Takže myslím, zcela suveréně, ta *Fantastická cesta*. I když poslední premiéra *A Lenka*? není jednoduchá ze stejných důvodů, ale *Fantastická* byla a je náročnější.

AK: Máš v Bufu nějakou oblíbenou inscenaci, kterou si dělal?

MP: Kdyby tady byla Jana Falesová, zakládající tanečnice souboru, tak ta mě vždycky zlobila tím, proč se nehraje *Horor*. Ale mě to přijde vlastně hrozně dětský a nechápu moc, proč to bylo tak divácky úspěšné. Jako zpětně na to všichni vzpomínají a říkají, že je to úžasné a originální. Ale myslím si, že je to dané tím, že to šlo hrozně samo rychle beze strachu. A bylo to asi i ta radost, že mám ten soubor. Ale kterou inscenaci mám nejraději? Asi takhle: „Zeptej se matky, které dítě má nejradši... Každá inscenace má něco do sebe, třeba *Zemědělcův rok* mám rád, protože je nejbližší tomu folkloru, který mám rád,

čistému bez nánosů všeho možného. Tam si myslím, že lidi, kteří do té doby viděli Bufo a neměli nás rádi nebo mě neměli rádi a říkali, že jsem zlý, že si děláme legraci z folkloru, že mu ubližuji, tak u *Zemědělcova roku* snad pochopili, že to tak není. To nemůžou říct. Samozřejmě za předpokladu, že jsou citliví a mají smysl pro humor a poetiku Bufo.. Takže si myslím, že *Zemědělcův rok* je moje odpověď na ty kritiky, který říkají, že ten folklor... Já prostě jenom nemám rád, jak se s tím folklorem pracuje!

AK: A za divácky nejoblíbenější inscenaci bys bral ten *Horor*?

MP: *Horor i Svatbu*. Ale v současnosti si myslím, že takový evergreen je *Hmyz*.

AK: Čeho si ceníš na Bufo nejvíce a čeho nejméně? Co ti přineslo a naopak třeba vzalo?

MP: Myslím, že mi nevzalo nic, a cením si na něm za a) tu neuvěřitelnou věc, že funguje třicet let. Tomu opravdu nerozumím. Pak když se zpětně podívám, kolik jsme spolu udělali práce, to si taky myslím, že není úplně běžné, aby jeden soubor s jedním choreografem vytvořil tolik inscenací, a to se teď nebavím o kvalitě těch jednotlivých věcí... A cením si hlavně toho, že se mi tady v tom souboru potvrzuje to, co stále a při každé tvůrčí práci říkám, že základem samozřejmě je, aby tanečníci v souboru uměli tancovat, ale nejdůležitějším faktorem je lidská blízkost, kamarádství a sdílení společného. A já to vždycky říkám, že Bufo je spíš taková sociální buňka, kde se ty lidi mají rádi, a já jsem takové nutné zlo, které na ně řve a je náročné. Ale protože oni se mají rádi, tak to zlo snášejí... A v čem se lišíme, já a ty, je v tom, že vy tanečníci milujete představení a já miluju zkoušení. Já bych nejraději pořád zkoušel...

A jestli je něco, jak ty říkáš, co mě mrzí? No mrzí mě to, že se málo hraje, málo představení ve srovnání s vydanou energií a investicí. Každé nové představení je o jedné premiéře, dvou reprízách a konec. Ale je to daný taky tím, že je toho hodně a těch důvodů je víc, tak to mě mrzí, že málo vystupujeme.

AK: A teď momentálně přemýšlíš o nějaké nové inscenaci?

MP: Něco v hlavě mám, ale je to ještě čerstvé a na začátku, tak to nechci zakřiknout. Každopádně bych chtěl opět po čase sáhnout do klenotnice lidového umění.